

Praktická príručka úradu EASO o vykonávaní dublinského nariadenia III:

Osobný pohovor a posúdenie dôkazov

*Súbor praktických príručiek
úradu EASO*

október 2019

EASO ani iná osoba, ktorá koná v mene EASO nenesie zodpovednosť za možné použitie informácií obsiahnutých v tejto publikácii.

Luxemburg: Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie, 2020

© Európsky podporný úrad pre azyl, 2020

Reprodukcia je povolená len s uvedením zdroja.

Na akékoľvek použitie alebo reprodukciu fotografií alebo iného materiálu, ktorý nie je predmetom autorského práva EASO, je potrebné povolenie priamo od držiteľov práv.

Print	ISBN 978-92-9476-646-5	doi:10.2847/29366	BZ-04-18-668-SK-C
PDF	ISBN 978-92-9476-645-8	doi:10.2847/52941	BZ-04-18-668-SK-N

Praktická príručka úradu EASO o vykonávaní dublinského nariadenia III:

Osobný pohovor a posúdenie dôkazov

*Súbor praktických príručiek
úradu EASO*

október 2019

Obsah

Zoznam skratiek	5
Úvod	6
KONTROLNÉ ZOZNAMY	8
Právny rámec dublinského systému	13
Územná pôsobnosť dublinského nariadenia III	14
Osobná pôsobnosť dublinského nariadenia III	15
USMERNENIE	17
1. Uplatňovanie dublinského nariadenia III	18
2. Poskytovanie informácií	20
3. Osobný pohovor v dublinskom konaní: ciele, požiadavky a techniky vedenia pohovoru	21
Cieľ osobného pohovoru v dublinskom konaní	21
Požiadavky na osobný pohovor	22
Čas konania pohovoru	22
Metodika	23
Vedenie pohovoru	24
Techniky vedenia pohovoru a druhy otázok	25
Začatie pohovoru	26
Obsah pohovoru	27
Záver pohovoru	27
4. Posúdenie dôkazov	33
Úvod	33
Význam posudzovania dôkazov	33
Skutočnosti poukazujúce na súvislosť s dublinským konaním	33
Nedostatočnosť skutočností poukazujúcich na súvislosť s dublinským konaním	34
Žiadosti o informácie	34
Posudzovanie dôkazov	35
Kritériá týkajúce sa zlúčenia rodiny	37
Vymedzenie príslušných pojmov a hľadísk	37
Dôkazné prostriedky a indície	40
Dôkazné prostriedky v prípade článkov 8, 9, 10	41
Indície v prípade článkov 8, 9, 10	42
Kritériá týkajúce sa pobytu, vstupu a zdržiavania sa	43
Vymedzenie príslušných pojmov a hľadísk	43
Povolenie na pobyt	43
Vízum (článok 12 ods. 2, 3 a 4)	44
Dôkazné prostriedky v prípadoch platného povolenia na pobyt alebo víza a v prípadoch povolenia na pobyt alebo víza, ktorého platnosť sa skončila (článok 12)	45
Indície v prípade platného povolenia na pobyt či víza, resp. povolenia či víza so skončenou platnosťou (článok 12)	46
Dôkazné prostriedky vstupu v prípade zrušenej vízovej povinnosti (článok 14) a neoprávneného vstupu (článok 13 ods. 1)	47
Dôkazný prostriedok v prípade pobytu počas obdobia najmenej päť mesiacov – článok 13 ods. 2	48
Indície vstupu v prípade zrušenej vízovej povinnosti (článok 14), neoprávneného vstupu (článok 13 ods. 1), zdržiavania sa v členskom štáte počas obdobia najmenej päť mesiacov (článok 13 ods. 2)	49
Predchádzajúca žiadosť o medzinárodnú ochranu	51
Žiadosť o azyl bola v minulosti podaná v inom členskom štáte	51
Posudzovanie uplatniteľnosti dublinského nariadenia III	51
Povinnosť prijať žiadateľa späť s cieľom posúdiť jeho žiadosť o medzinárodnú ochranu	52
Povinnosť prijať žiadateľa späť s cieľom uskutočniť dublinské konanie	52
Dôkazné prostriedky v prípade postupu prijatia späť:	53
Indície v prípade postupu prijatia späť	54

Zánik povinností – odchod z územia a vyhostenia	55
Zánik povinností (článok 19 ods. 1, 2 a 3)	55
Dôkazné prostriedky pre zánik povinnosti – článok 19 ods. 2 a 3 a článok 20 ods. 5	56
Indície týkajúce sa zániku povinnosti – článok 19 ods. 2, 3 a článok 20 ods. 5	58
Zohľadňovanie osobitných skutočností týkajúcich sa odovzdania podľa dublinského nariadenia	60
Posúdenie dôkazov	60
Príloha I – Oblasti na preskúmanie počas pohovoru: rodinné väzby	62
Príloha II: Oblasti na preskúmanie počas pohovoru: vstup, pobyt a predchádzajúca žiadosť	64
Príloha III – Súhrnné tabuľky obsahujúce zoznam dôkazných prostriedkov a indícií – Zlúčenie rodiny	66
Príloha IV – Súhrnné tabuľky obsahujúce zoznam dôkazných prostriedkov a indícií – Pobyt, víza, neoprávnený vstup alebo pobyt najmenej päť mesiacov/oprávnený vstup.....	67
Príloha V – Súhrnné tabuľky obsahujúce zoznam dôkazných prostriedkov a indícií – Predchádzajúce žiadosti o medzinárodnú ochranu, odchod z územia a vyhostenia	69
ODKAZY	71

Zoznam skratiek

CEAS	Spoločný európsky azylový systém
Členské štáty	Členské štáty Európskej únie plus Nórsko, Švajčiarsko, Island a Lichtenštajnsko, ktoré uplatňujú dublinské nariadenie III
Dublinské nariadenie III	Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (prepracované znenie)
EASO	Európsky podporný úrad pre azyl
EDĽP	Európsky dohovor o ľudských právach
ESĽP	Európsky súd pre ľudské práva
EÚ	Európska únia
Eurodac	Databáza Eurodac
Charta	Charta základných práv Európskej únie (2000/C 364/01)
Nariadenie Eurodac II	Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 603/2013 z 26. júna 2013 o zriadení systému Eurodac na porovnávanie odtlačkov prstov pre účinné uplatňovanie nariadenia (EÚ) č. 604/2013, ktorým sa ustanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov, a o žiadostiach orgánov členských štátov na presadzovanie práva a Europolu o porovnanie s údajmi v systéme Eurodac na účely presadzovania práva a o zmene nariadenia (EÚ) č. 1077/2011, ktorým sa zriaďuje Európska agentúra na prevádzkové riadenie rozsiahlych informačných systémov v priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti
Nariadenie o VIS	Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 z 9. júla 2008 o vízovom informačnom systéme (VIS) a výmene údajov o krátkodobých vízach medzi členskými štátmi
SDEÚ	Súdny dvor Európskej únie
SIS II	Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 z 20. decembra 2006 o zriadení, prevádzke a využívaní Schengenského informačného systému druhej generácie
Smernica o konaní o azyle	Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany (prepracované znenie)
Smernica o podmienkach prijímania	Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/33/EÚ z 26. júna 2013, ktorou sa stanovujú normy pre prijímanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu (prepracované znenie)
UNHCR	Úrad Vysokého komisára Organizácie Spojených národov pre utečencov
VIS	Vízový informačný systém
Vykonávacie nariadenie	Nariadenie Komisie (ES) č. 1560/2003 z 2. septembra 2003, ktoré ustanovuje podrobné pravidlá na uplatňovanie nariadenia Rady (ES) č. 343/2003 ustanovujúceho kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov, zmenené vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) č. 118/2014 z 30. januára 2014

Úvod

Prečo bola vypracovaná táto praktická príručka? Praktická príručka úradu EASO o vykonávaní dublinského nariadenia III: *Osobný pohovor a posúdenie dôkazov* je praktickým nástrojom na podporu odborníkov z praxe vo všetkých členských štátoch Európskej únie (EÚ) a v Nórsku, vo Švajčiarsku, na Islande a v Lichtenštajnsku (ďalej len „členské štáty“), ktorí vo svojej každodennej práci uplatňujú dublinské nariadenie III. Ide o nástroj mäkkej konvergenencie, ktorý zohľadňuje spoločné normy.

Účel tejto praktickej príručky je dvojaký. Príručka pomáha čitateľovi pri vedení osobného pohovoru so žiadateľom o medzinárodnú ochranu a takisto používateľovi pomáha vykonať objektívne a nestranné individuálne posúdenie dôkazov rovnocenným uplatňovaním právnych kritérií a spoločných noriem. Týmto spôsobom sa stanoví, ktorý členský štát zodpovedá za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov.

Kľúčovými právnymi nástrojmi pre túto príručku sú [nariadenie \(EÚ\) č. 604/2013 Európskeho parlamentu a Rady z 26. júna 2013](#), ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (prepracované znenie) (dublinské nariadenie III) a [nariadenie Komisie \(ES\) č. 1560/2003 z 2. septembra 2003, ktoré ustanovuje podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady \(ES\) č. 343/2003](#) ustanovujúceho kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov (dublinské nariadenie II), zmenené [vykonávacím nariadením Komisie \(EÚ\) č. 118/2014 z 30. januára 2014](#) (vykonávacie nariadenie). Cieľom tejto príručky je predložiť právne požiadavky so zreteľom na osobný pohovor a posúdenie dôkazov vo forme stručného usmernenia pre odborníkov z praxe.

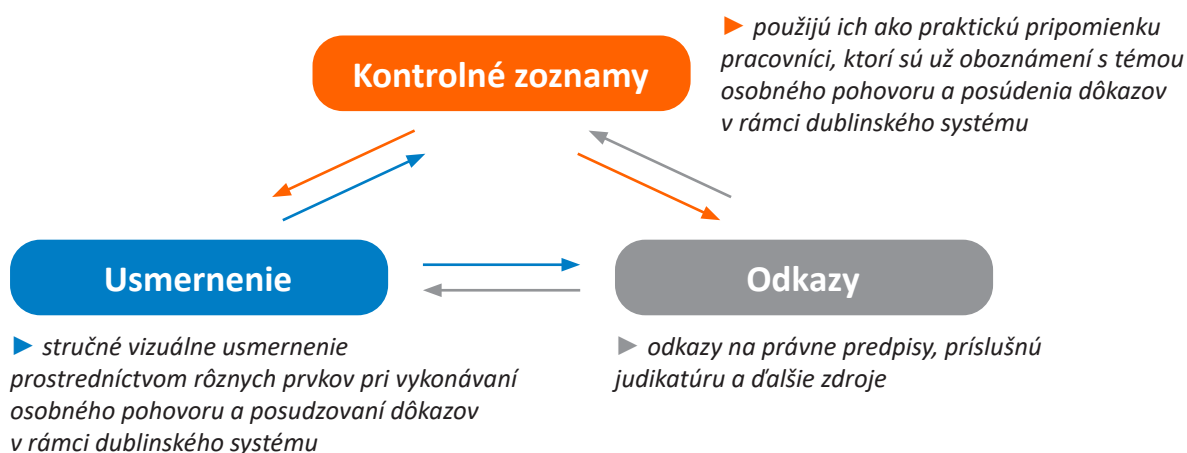
Aký je rozsah pôsobnosti tejto praktickej príručky? Táto príručka je zameraná na informácie o uplatňovaní dublinského nariadenia III, ktoré by sa mali poskytnúť žiadateľovi, ako aj na osobný pohovor so žiadateľom, ktorý sa vykonáva v rámci dublinského konania, a na posúdenie dôkazov, ktoré odborník z praxe vykonáva na účely určenia zodpovedného členského štátu.

Obsah tejto príručky vychádza z ustanovení dublinského nariadenia III a odkazuje na ne. Rokovania o návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa ustanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (prepracované znenie), neboli počas vypracúvania tejto príručky ukončené. Pri čítaní tejto príručky by používateľ mal zohľadniť zodpovedajúce ustanovenia príslušného platného právneho aktu.

Komu je praktická príručka určená? Príručka je primárne určená zamestnancom pracujúcim v dublinských jednotkách, registračným úradníkom, úradníkom povereným prípadmi a príslušníkom pohraničnej stráže, ktorí vedú pohovory so žiadateľmi a vykonávajú posúdenie s cieľom určiť zodpovedný členský štát v mene príslušných vnútroštátnych orgánov. Okrem toho by príručka mohla predstavovať užitočný nástroj pre ďalšie subjekty zapojené do dublinského konania, ako sú príslušníci polície, súdne orgány, právni zástupcovia, sociálni pracovníci, ako aj všetci, ktorí sa zaujímajú o tieto aspekty vykonávania dublinského nariadenia III.

Praktická príručka má slúžiť potrebám odborníkov z praxe s rôznou mierou skúseností: od začínajúcich úradníkov poverených prípadom až po úradníkov s dlhoročnými skúsenosťami. Jednotlivé úrovne tejto príručky (usmernenia, kontrolné zoznamy a odkazy) a jej obsah sa môžu použiť rôzne, podľa potrieb používateľa.

Ako praktickú príručku používať? Praktická príručka je štruktúrovaná na troch úrovniach, ktoré je možné používať samostatne alebo spoločne.

Príručka ponúka nielen štruktúrované usmernenie, je možné ju používať aj na účely sebahodnotenia a/alebo na vykonanie posúdenia kvality.

Obsahuje navrhované osvedčené postupy, ktoré sú uvedené v žltých rámečkoch, a odkazy na judikatúru, ktoré sú uvedené v modrých rámečkoch. Na začiatku každého oddielu sa v červených tabuľkách uvádza odkaz na príslušné právne ustanovenia. Účelom tohto odkazu však nie je obmedziť rámec nasledujúceho odseku na uvedené články; slúži ako odkaz na právne ustanovenie, ktoré by mohlo byť relevantné pre daný prípad. V sivých rámečkoch sa odkazuje na existujúce nástroje úradu EASO alebo príslušné moduly odbornej prípravy úradu EASO.

Ako praktická príručka vznikla? Príručku vytvorila pracovná skupina expertov z členských štátov s pomocou Európskeho podporného úradu pre azyl (EASO) a s cenným príspevkom Európskej komisie a Úradu Vysokého komisára OSN pre utečencov (UNHCR). Pred dokončením bola príručka prekonzultovaná so všetkými členskými štátmi.

Ako praktická príručka súvisí s inými podpornými nástrojmi úradu EASO? Poslaním úradu EASO je podporovať členské štáty okrem iného prostredníctvom spoločnej odbornej prípravy a spoločnej kvality. Ako všetky podporné nástroje úradu EASO, *Praktická príručka o vykonávaní dublinského nariadenia III: Osobný pohovor a posúdenie dôkazov* vychádza zo spoločných noriem spoločného európskeho azylového systému (CEAS). Je zrejmé, že nie všetky zúčastnené členské štáty sú viazané záväzkami systému CEAS. Krajiny, na ktoré sa tieto povinnosti nevzťahujú, by mali zvážiť uvedené odkazy na konkrétne smernice týkajúce sa spoločného európskeho azylového systému len v prípade, že sú uplatniteľné. Táto príručka je vypracovaná v rámci systému CEAS ako ostatné praktické príručky a mala by sa považovať za doplnkovú príručku k iným dostupným nástrojom úradu EASO. Jej súladu s týmito nástrojmi sa venovala veľká pozornosť, najmä súladu s úzko súvisiacimi modulmi programu odborného vzdelávania úradu EASO, ktoré sa týkajú dublinského nariadenia III. Hodnotným zdrojom informácií pri vývoji tohto nástroja boli aj praktické príručky úradu EASO týkajúce sa **osobného pohovoru** a **posúdenia dôkazov**.

Táto praktická príručka bola vypracovaná pomocou metodiky matice kvality úradu EASO a mala by sa používať spolu s ďalšími dostupnými praktickými nástrojmi: <https://www.easo.europa.eu/practical-tools>.

KONTROLNÉ ZOZNAMY

- ▶ *použijú ich ako praktickú pripomienku pracovníci, ktorí sú už oboznámení s témou osobného pohovoru a posúdenia dôkazov v rámci dublinského systému*

Právny rámec dublinského systému

- ☐ Uplatnite právne ustanovenia podľa vecných skutočností
- ☐ Pamätajte na územnú pôsobnosť dublinského nariadenia III
- ☐ Pamätajte na to, že osoby požívajúce medzinárodnú ochranu nepatria do rozsahu pôsobnosti dublinského nariadenia III

1. Uplatňovanie dublinského nariadenia III

- ☐ Prvým krokom je podanie žiadosti o medzinárodnú ochranu
- ☐ Dodržiava sa hierarchia kritérií
- ☐ Zohľadňujú sa osobitné zretele týkajúce sa závislosti

2. Poskytovanie informácií

- ☐ Poskytnú sa primerané informácie:
 - ☐ ciele dublinského nariadenia III,
 - ☐ dôsledky podania ďalšej žiadosti v inom členskom štáte,
 - ☐ hierarchia kritérií zodpovednosti,
 - ☐ osobný pohovor,
 - ☐ možnosť predložiť informácie týkajúce sa postupu stanovenia zodpovednosti,
 - ☐ možnosť napadnúť rozhodnutie o odovzdaní,
 - ☐ členské štáty si môžu vymieňať údaje o žiadateľoch,
 - ☐ žiadatelia majú právo na prístup k údajom, ktoré sa ich týkajú.
- ☐ Informácie sa poskytujú:
 - ☐ písomne,
 - ☐ „v jazyku, ktorému žiadateľ rozumie alebo o ktorom sa odôvodnene predpokladá, že mu rozumie“,
 - ☐ v prípade potreby sa informácie poskytnú ústne,
 - ☐ informácie sa poskytujú prostredníctvom spoločných informačných materiálov, ktoré sú obsiahnuté v prílohách X a XI vykonávacieho nariadenia,
 - ☐ informačné materiály sú doplnené o informácie, ktoré sú špecifické pre daný členský štát.

3. Osobný pohovor v dublinskom konaní: ciele, požiadavky a techniky vedenia pohovoru

- ☐ Požiadavky na pohovor sú splnené, ak sa pohovor:
 - ☐ vykoná načas,
 - ☐ vykoná pred prijatím akéhokoľvek rozhodnutia o odovzdaní žiadateľa,
 - ☐ vykoná v jazyku, ktorému žiadateľ rozumie alebo o ktorom sa odôvodnene predpokladá, že mu rozumie,
 - ☐ uskutočňuje v podmienkach, ktoré zabezpečujú dôvernosť,
 - ☐ vykonáva kvalifikovanou osobou.

Metodika

- ☐ Príprava
- ☐ Oboznámenie sa s prípadom
- ☐ Praktické opatrenia
- ☐ Vhodný úradník poverený prípadom a tlmočník

Začatie pohovoru

- ☐ Privítanie/úvod
- ☐ Overte, že si tlmočník a žiadateľ rozumejú
- ☐ Informujte žiadateľa o účele a obsahu pohovoru
- ☐ Informujte žiadateľa o jeho povinnosti spolupracovať

3. Osobný pohovor v dublinskom konaní: ciele, požiadavky a techniky vedenia pohovoru

Vedenie pohovoru

- ☐ Postoj
 - ☐ Neutralita
 - ☐ Neodsudzujúci postoj
 - ☐ Predchádzajte nedorozumeniam z dôvodu kultúrnych predsudkov, hodnôt alebo očakávaní
- ☐ Ako riadiť situáciu na pohovore
 - ☐ Vytvorte a udržiavajte atmosféru dôvery
 - ☐ Sústreďte sa na žiadateľa
 - ☐ Vedte dialóg
 - ☐ Vedte tľmočníka
 - ☐ Podporujte žiadateľa tým, že budete aktívnym poslucháčom
- ☐ Techniky vedenia pohovoru a druhy otázok
 - ☐ Kladte jednoduché otázky
 - ☐ Kladte otvorené otázky
 - ☐ Vhodne používajte uzavreté otázky
 - ☐ Kladte objasňujúce a reflektívne otázky
 - ☐ Kladte správne otázky správnym a čestným spôsobom
 - ☐ Kladte otázky podľa schopnosti a vzdelanostnej úrovne žiadateľa
 - ☐ Príležitosť objasniť nezrovnalosti

Počas pohovoru

- ☐ poskytnite informácie o uplatňovaní dublinského nariadenia III ústne,
- ☐ žiadatelia môžu požiadať o objasnenie akýchkoľvek aspektov uplatňovania dublinského nariadenia III, ktorým nerozumejú.

Záver pohovoru

- ☐ Uistite sa, že ste počas pohovoru zistili relevantné skutočnosti
- ☐ Opýtajte sa žiadateľa, či chce poskytnúť akékoľvek doplňujúce informácie
- ☐ Informujte žiadateľa o možnosti predložiť ďalšie podporné dokumenty
- ☐ Informujte žiadateľa o ďalších fázach konania
- ☐ Informujte žiadateľa o lehotách stanovených v dublinskom nariadení III
- ☐ Informujte žiadateľa o písomnom zhrnutí a o spôsobe, akým k nemu získa prístup

4. Posúdenie dôkazov

- ☐ V prípade existujú skutočnosti poukazujúce na súvislosť s dublinským konaním
 - ☐ Dôkazy sú k dispozícii
 - ☐ Indície sú k dispozícii
- ☐ Skutočnosti poukazujúce na súvislosť s dublinským konaním nie sú dostatočné

Kritériá týkajúce sa celistvosti rodiny

- ☐ Vymedzenie pojmov
 - ☐ Rodinný príslušník
 - ☐ Príbuzný
 - ☐ Maloletá osoba
 - ☐ Maloletá osoba bez sprievodu
 - ☐ Vzťah závislosti
 - ☐ Rodina v širšom zmysle
- ☐ Maloleté osoby bez sprievodu (článok 8)
- ☐ Rodinný príslušník, ktorý požíva medzinárodnú ochranu (článok 9)
- ☐ Rodinný príslušník, ktorý je žiadateľom o medzinárodnú ochranu (článok 10)
- ☐ Pravidlá pre súbežne podané žiadosti (článok 11)
- ☐ Závislé osoby (článok 16)
- ☐ Ustanovenia o práve vlastného uváženia (článok 17)
 - ☐ Článok 17 ods. 1, ustanovenie o zvrchovanosti
 - ☐ Článok 17, ods. 2, ustanovenie o práve vlastného uváženia

- ☐ Dôkazné prostriedky a indície
 - ☐ Maloletá osoba bez sprievodu a rodinní príslušníci
 - ☐ Závislé (plnoleté) dieťa, súrodenec, rodič
- ☐ Dôkazné prostriedky v prípade článkov 8, 9, 10
 - ☐ Písomné potvrdenie informácií členským štátom
 - ☐ Výpisy z registrov
 - ☐ Povolenia na pobyt/povolenia na prechodný pobyt vydané rodinnému príslušníkovi
 - ☐ Dôkaz, že osoby sú v príbuzenskom vzťahu
 - ☐ Test DNA alebo krvný test
 - ☐ Súhlas dotknutých osôb
- ☐ Indície v prípade článkov 8, 9, 10
 - ☐ Overiteľné informácie od žiadateľa
 - ☐ Výpovede dotknutých rodinných príslušníkov
 - ☐ Správy/potvrdenie informácií zo strany medzinárodnej organizácie, napríklad UNHCR

Kritériá týkajúce sa pobytu, vstupu a zdržiavania sa

- ☐ Vymedzenie pojmov
 - ☐ Povolenie na pobyt
 - ☐ Platné povolenie na pobyt
 - ☐ Viacero povolení na pobyt
 - ☐ Povolenia na pobyt, ktorých platnosť sa skončila
 - ☐ Vízum
 - ☐ Platné vízum
 - ☐ Viacero víz
 - ☐ Vízum, ktorého platnosť sa skončila
 - ☐ Neoprávnené prekročenie hranice
 - ☐ Nepretržitý pobyt v členskom štáte počas obdobia najmenej piatich mesiacov
 - ☐ Vstup v prípade zrušenej vízovej povinnosti
 - ☐ Žiadosť v medzinárodnom tranzitnom priestore letiska
- ☐ Dôkazné prostriedky v prípadoch platného povolenia na pobyt alebo víza a v prípadoch povolenia na pobyt alebo víza, ktorého platnosť sa skončila
 - ☐ Povolenie na pobyt
 - ☐ Vízum
 - ☐ Kladný výsledok vyhľadávania v systéme VIS
 - ☐ Výpisy z cudzineckých registrov alebo podobných registrov
 - ☐ Správy/potvrdenie informácií zo strany členského štátu, ktorý vydal povolenie na pobyt alebo vízum
- ☐ Indície v prípadoch platného povolenia na pobyt alebo víza a v prípadoch povolenia na pobyt alebo víza, ktorého platnosť sa skončila
 - ☐ Podrobné a overiteľné vyhlásenia žiadateľa
 - ☐ Správy/potvrdenie informácií zo strany členského štátu, ktorý nevydal povolenie na pobyt
 - ☐ Správy/potvrdenie informácií zo strany medzinárodnej organizácie, napríklad UNHCR
 - ☐ Správy/potvrdenie informácií zo strany rodinných príslušníkov, spolucestujúcich
- ☐ Dôkazné prostriedky týkajúce sa vstupu v prípade zrušenej vízovej povinnosti a neoprávneného vstupu
 - ☐ Vstupná pečiatka v pase
 - ☐ Výstupná pečiatka
 - ☐ Cestovné lístky, ktoré jednoznačne dokazujú vstup cez vonkajšiu hranicu
 - ☐ Kladný výsledok v systéme Eurodac
 - ☐ Odtlačky prstov
- ☐ Dôkazné prostriedky v prípade pobytu počas obdobia najmenej piatich mesiacov
 - ☐ Povolenia na pobyt
 - ☐ Výzvy na opustenie územia alebo rozhodnutie o vyhostení, ktoré boli vydané v rozmedzí najmenej piatich mesiacov alebo ktoré neboli vykonané
 - ☐ Výpisy zo záznamov nemocníc, väzníc a zariadení určených na zaistenie.

Kritériá týkajúce sa pobytu, vstupu a zdržiavania sa

- ☐ Indície týkajúce sa vstupu v prípade zrušenej vízovej povinnosti, neoprávneného vstupu alebo pobytu v členskom štáte počas obdobia najmenej piatich mesiacov
 - ☐ Podrobné a overiteľné vyhlásenia žiadateľa
 - ☐ Správy/potvrdenie informácií zo strany iného členského štátu alebo tretej krajiny
 - ☐ Správy/potvrdenie informácií zo strany medzinárodnej organizácie, napríklad UNHCR
 - ☐ Správy/potvrdenie informácií zo strany rodinných príslušníkov, spolucestujúcich
 - ☐ Odtlačky prstov
 - ☐ Cestovné lístky, hotelové účty, vstupenky atď.

Predchádzajúca žiadosť o medzinárodnú ochranu

- ☐ Žiadosť o azyl bola v minulosti podaná v inom členskom štáte
- ☐ Uplatňuje sa dublinské nariadenie III
- ☐ Povinnosť prijať žiadateľa späť s cieľom posúdiť jeho žiadosť o medzinárodnú ochranu
- ☐ Povinnosť prijať žiadateľa späť s cieľom uskutočniť dublinské konanie
- ☐ Dôkazné prostriedky v prípadoch postupu prijatia späť
 - ☐ Kladný výsledok v systéme Eurodac
 - ☐ Tlačivo, ktoré predložil žiadateľ (formulár žiadosti)
 - ☐ Oficiálna správa vypracovaná úradmi
 - ☐ Odtlačky prstov odobraté v súvislosti so žiadosťou
 - ☐ Výpisy z cudzineckých registrov alebo podobných registrov
 - ☐ Písomná správa orgánov potvrdzujúca podanie žiadosti
- ☐ Indície v prípade postupu prijatia späť
 - ☐ Podrobné a overiteľné informácie, ktoré poskytol žiadateľ
 - ☐ Správy/potvrdenie informácií zo strany medzinárodnej organizácie, napríklad UNHCR
 - ☐ Správy/potvrdenie informácií zo strany rodinných príslušníkov, spolucestujúcich

Zánik povinností – odchod z územia a vyhostenie

- ☐ Zánik povinnosti
- ☐ Dôkazné prostriedky v prípade zániku povinnosti
 - ☐ Výstupná pečiatka
 - ☐ Výpisy z registrov tretích krajín
 - ☐ Cestovné lístky, ktoré jednoznačne dokazujú odchod alebo vstup cez vonkajšiu hranicu
 - ☐ Správa/potvrdenie členského štátu, z ktorého žiadateľ opustil územie členských štátov
 - ☐ Písomný dôkaz od úradov, že cudzinec bol skutočne vyhostený
 - ☐ Potvrdenie informácie o vyhostení treťou krajinou
 - ☐ Pečiatka tretej krajiny, ktorá hraničí s členským štátom
 - ☐ Odtlačky prstov
- ☐ Indície v prípade zániku povinnosti
 - ☐ Podrobné a overiteľné informácie, ktoré poskytol žiadateľ
 - ☐ Správy/potvrdenie informácií zo strany medzinárodnej organizácie, napríklad UNHCR
 - ☐ Správy/potvrdenie informácií zo strany rodinných príslušníkov, spolucestujúcich
 - ☐ Správy/potvrdenie informácií zo strany iného členského štátu
 - ☐ Výstupná pečiatka
 - ☐ Odtlačky prstov
 - ☐ Cestovné lístky, hotelové účty, vstupenky atď.
 - ☐ Iné dôkazy

Osobitné zretele týkajúce sa odovzdania podľa dublinského nariadenia

- ☐ Posúdenie dôkazov

Právny rámec dublinského systému [\[späť na kontrolný zoznam\]](#)

Dublinský systém je základom systému CEAS a jeho cieľom je účinne určiť členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu.

Dublinský systém pozostáva z troch nariadení:

Dublinské nariadenie III

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (prepracované znenie)

Dublinské vykonávacie nariadenie

Nariadenie Komisie (ES) č. 1560/2003 z 2. septembra 2003, ktoré ustanovuje podrobné pravidlá na uplatňovanie nariadenia Rady (ES) č. 343/2003 ustanovujúceho kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov, zmenené **vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) č. 118/2014** z 30. januára 2014

Nariadenie Eurodac II

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 603/2013 z 26. júna 2013 o zriadení systému Eurodac na porovnávanie odtlačkov prstov pre účinné uplatňovanie nariadenia (EÚ) č. 604/2013, ktorým sa ustanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov, a o žiadostiach orgánov členských štátov na presadzovanie práva a Europolu o porovnanie s údajmi v systéme Eurodac na účely presadzovania práva a o zmene nariadenia (EÚ) č. 1077/2011, ktorým sa zriaďuje Európska agentúra na prevádzkové riadenie rozsiahlych informačných systémov v priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti (prepracované znenie)

Pokiaľ ide o vykonávanie dublinského nariadenia III, relevantný je vízový informačný systém (VIS), ako aj Schengenský informačný systém (SIS II).

V článku 2 písm. b) [nariadenia Európskeho parlamentu a Rady \(ES\) č. 767/2008 z 9. júla 2008 o vízovom informačnom systéme \(VIS\) a výmene údajov o krátkodobých vízach medzi členskými štátmi \(nariadenie o VIS\)](#) sa stanovujú postupy, ako:

... zlepšiť vykonávanie spoločnej vízovej politiky... a konzultácie medzi ústrednými vízovými orgánmi uľahčením výmeny údajov o žiadostiach a súvisiacich rozhodnutiach medzi členskými štátmi s cieľom... predchádzať obchádzaniu kritérií na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti.

Systém VIS sa vzťahuje na všetky schengenské štáty (Dánsko sa rozhodlo ho zaviesť). Je však dôležité poznamenať, že nie všetky členské štáty, ktoré uplatňujú dublinské nariadenie III, sú viazané nariadením o VIS.

Systém SIS II je vymedzený týmito právnymi nástrojmi: [nariadenie Európskeho parlamentu a Rady \(ES\) č. 1987/2006 z 20. decembra 2006 o zriadení, prevádzke a využívaní Schengenského informačného systému druhej generácie \(SIS II\)](#) a [nariadenie Európskeho parlamentu a Rady \(EÚ\) 2018/1862 z 28. novembra 2018 o zriadení, prevádzke a využívaní Schengenského informačného systému \(SIS\) v oblasti policajnej spolupráce a justičnej spolupráce v trestných veciach, o zmene a zrušení rozhodnutia Rady 2007/533/SVV a o zrušení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady \(ES\) č. 1986/2006 a rozhodnutia Komisie 2010/261/EÚ](#).

SIS II je informačný systém pre bezpečnosť a riadenie hraníc v Európe. Každý členský štát má národný útvar SIRENE, ktorý riadi žiadosti o doplňujúce informácie k národným záznamom a slúži ako jednotné kontaktné miesto na výmenu informácií. S pomocou tohto systému orgány v Európe zabezpečujú vnútornú bezpečnosť, keďže na vnútorných hraniciach neexistujú kontroly.

SIS II je v prevádzke v 26 členských štátoch (s výnimkou Írska a Cypru) a v štyroch pridružených krajinách. Pre niektoré členské štáty platia osobitné úpravy: Bulharsko, Rumunsko a Chorvátsko ešte nie sú súčasťou schengenského priestoru, ale Rumunsko a Bulharsko využívajú systém SIS, kým Chorvátsko ho využíva v obmedzenom režime. Spojené kráľovstvo nie je súčasťou schengenského priestoru, ale prevádzkuje systém SIS II.

Okrem toho by úradníci poverení prípadom pri uplatňovaní dublinského konania mali mať na pamäti ustanovenia [smernice 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany](#) (smernica o konaní o azyle), ak je smernica uplatniteľná. Ustanovenia smernice o konaní o azyle sa uplatňujú „popri ustanoveniach týkajúcich sa procesných záruk upravených v [dublinskom] nariadení a bez toho, aby [nimi] boli dotknuté“, ako sa uvádza v odôvodnení 12 dublinského nariadenia III a v odôvodnení 54 smernice o konaní o azyle.

Judikatúra

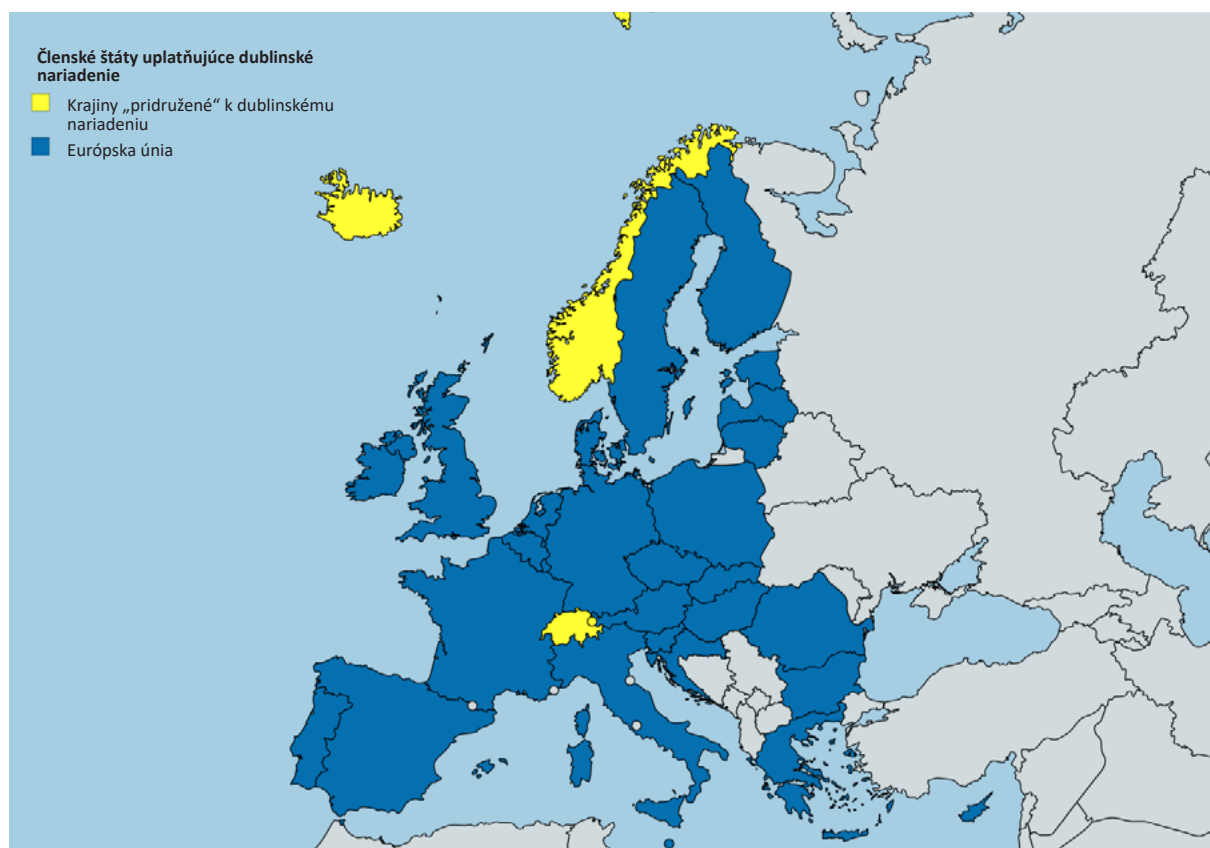
„Dublinský systém... má tak, ako to vyplýva z jeho odôvodnení 4 a 5, predovšetkým umožniť rýchle určenie zodpovedného členského štátu, aby bol zaručený efektívny prístup k postupom na udelenie medzinárodnej ochrany a aby nebolo ohrozené rýchle vybavovanie žiadostí o medzinárodnú ochranu.“

Rozsudok SDEÚ zo 16. februára 2017, [C.K. a i./Najvyšší súd Slovenskej republiky](#), C-578/16 PPU, bod 57.

Územná pôsobnosť dublinského nariadenia III

Dublinský systém, ktorý vznikol na základe Dublinského dohovoru z roku 1990, bol do práva Únie začlenený prostredníctvom dublinského nariadenia II a [nariadenia Rady \(ES\) č. 2725/2000 z 11. decembra 2000, ktoré sa týka zriadenia systému Eurodac na porovnávanie odlačkov prstov pre účinné uplatňovanie Dublinského dohovoru](#). Nórsko a Island sa pripojili ako pridružené krajiny v roku 2001. Dánsko sa rozhodlo pripojiť dohodou z roku 2006 a vykonávanie dublinského nariadenia III potvrdilo rozhodnutím parlamentu z decembra 2013. Švajčiarsko a Lichtenštajnsko sa pripojili ako pridružené krajiny v roku 2008 a 2011.

Nariadenie sa preto vzťahuje na 32 členských štátov:

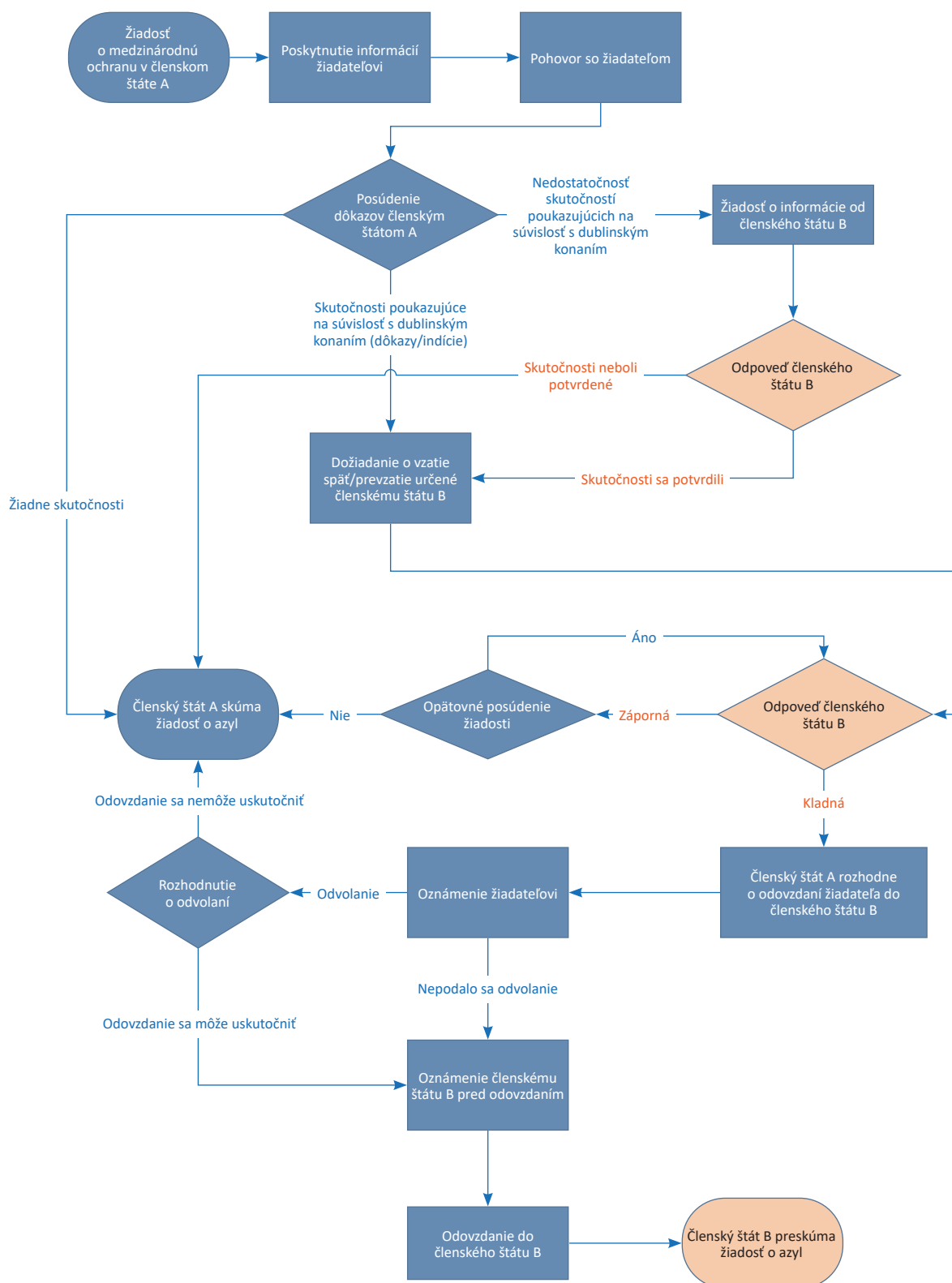
Osobná pôsobnosť dublinského nariadenia III

Dublinské nariadenie III sa uplatňuje na štátnych príslušníkov tretích krajín [ako je vymedzené v článku 2 písm. a) dublinského nariadenia III] alebo osoby bez štátnej príslušnosti, ktoré požiadali o medzinárodnú ochranu v jednom z členských štátov. Rozsah pôsobnosti dublinského nariadenia III zahŕňa žiadateľov o medzinárodnú ochranu. Osoby, ktoré už požívajú medzinárodnú ochranu, nepatria do rozsahu pôsobnosti dublinského nariadenia III. Pojem „žiadateľ“ je vymedzený v článku 2 písm. c) dublinského nariadenia III.

Kapitola V dublinského nariadenia III, najmä článok 18 ods. 1 písm. b) sa vzťahuje na žiadateľov, ktorých žiadosť je predmetom preskúmania, článok 18 ods. 1 písm. c) sa vzťahuje na štátneho príslušníka tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti, ktorí „vzali posudzovanú žiadosť späť a podali žiadosť v inom členskom štáte“ alebo ktorí „sa nachádzajú na území iného členského štátu bez povolenia na pobyt“. Článok 18 ods. 1 písm. d) sa vzťahuje na „štátneho príslušníka tretej krajiny alebo osobu bez štátnej príslušnosti, ktorých žiadosti boli zamietnuté a ktorí podali žiadosť v inom členskom štáte alebo ktorí sa nachádzajú na území iného členského štátu bez povolenia na pobyt“.

Pokiaľ ide o žiadateľov, ktorých iný členský štát odmietol prvým alebo konečným rozhodnutím a ktorí nepodali novú žiadosť v členskom štáte, v ktorom sa nachádzajú, členské štáty majú podľa článku 24 dublinského nariadenia III možnosť rozhodnúť sa, či uplatnia dublinské nariadenie III alebo [smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území](#) (smernica o návrate).

Na základe žiadosti o medzinárodnú ochranu v členskom štáte A možno dublinské konanie s členským štátom B schematicky znázorniť takto:

USMERNENIE

- ▶ *stručné vizuálne usmernenie prostredníctvom rôznych prvkov pri vykonávaní osobného pohovoru a posudzovaní dôkazov v rámci dublinského systému*

1. Uplatňovanie dublinského nariadenia III [\[späť na kontrolný zoznam\]](#)

Na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti majú členské štáty na základe článku 7 ods. 1 dublinského nariadenia III povinnosť uplatňovať kritériá stanovené v kapitole III („hierarchia kritérií“) **v prípade prvého podania žiadosti.**

Dublinské nariadenie III

Kapitola III

Existujú dva súbory kritérií:

- 1) kritériá určené na ochranu celistvosti rodiny (články 8 – 11, 16 – 17) a
- 2) kritériá týkajúce sa zodpovednosti „členského štátu, ktorý zohral najväčšiu úlohu pri vstupe alebo pobyte žiadateľa na území členských štátov“(1) (články 12 až 15).

„Hierarchia kritérií“ na určenie zodpovedného členského štátu stanovená v kapitole III dublinského nariadenia III znamená, že kritériá sa uplatňujú v tomto poradí:

Celistvosť rodiny	• Maloletá osoba bez sprievodu (článok 8) • Rodinní príslušníci, ktorí požívajú medzinárodnú ochranu (článok 9) • Rodinní príslušníci, ktorí sú žiadateľmi o medzinárodnú ochranu (článok 10) • Postup v prípade rodiny (článok 11)
Najväčšia úloha pri vstupe alebo pobyte	• Vydávanie povolení na pobyt alebo víz (článok 12) • Neoprávnený vstup alebo pobyt (článok 13) • Vstup v prípade zrušenej vízovej povinnosti (článok 14) • Žiadosť v medzinárodnom tranzitnom priestore letiska (článok 15)

Zodpovedný členský štát „sa určí na základe situácie existujúcej vtedy, keď žiadateľ po prvýkrát podal svoju žiadosť o medzinárodnú ochranu v členskom štáte“(článok 7 ods. 2 dublinského nariadenia III). Tento členský štát zohľadní všetky dostupné dôkazy týkajúce sa rodinných príslušníkov, príbuzných alebo iných osôb blízkych rodine žiadateľa (článok 7 ods. 2 a 3 dublinského nariadenia III).

Členské štáty uplatňujú dublinské nariadenie III v súlade s európskymi a medzinárodnými záväzkami v oblasti ľudských práv vrátane Dohovoru o právnom postavení utečencov z roku 1951, a najmä Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), Európskeho dohovoru o ľudských právach (EDĽP) a príslušnej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie (SDEÚ), ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva (ESĽP).

V záujme účinného vykonávania dublinského nariadenia III členské štáty zavedú spoľahlivú spoluprácu a budú medzi sebou uplatňovať zásadu vzájomnej dôvery, pokiaľ ide o azylovú politiku.

Cieľom dublinského systému je zaručiť, aby za každú žiadosť o azyl podanú v ktoromkoľvek členskom štáte bol len jeden zodpovedný členský štát:

- Ak sa neuplatňuje žiadne z kritérií uvedených v kapitole III, za posúdenie žiadosti je zodpovedný **prvý členský štát**, „v ktorom bola žiadosť o medzinárodnú ochranu podaná“ (článok 3 ods. 2 prvý pododsek).
- Ak sa odovzdanie nemôže uskutočniť, pretože v zodpovednom členskom štáte „v konaní o azyle a podmienkach prijímania žiadateľov existujú [...] systémové chyby“ (článok 3 ods. 2 druhý pododsek) alebo pretože orgány v odovzdávajúcom členskom štáte môžu odôvodnene predpokladať, že odovzdanie by viedlo ku skutočnému riziku porušenia článku 4 charty, pri určovaní zodpovednosti sa vylúči členský štát, v ktorom je riziko pravdepodobné.

(1) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa ustanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (Prepracované znenie) {SEK(2008) 2962} {SEK(2008) 2963} /* COM/2008/0820 final – COD 2008/0243 */

Osobitné zretele: závislé osoby a ustanovenia o práve vlastného uváženia

Dublinské nariadenie III	Vykonávacie nariadenie
Články 16 a 17	Článok 11

Okrem uvedených kritérií sa zodpovednosť podľa dublinského nariadenia III môže určiť na základe závislej osoby a na základe ustanovení o práve vlastného uváženia.

Článok 16 obsahuje možnosť zlúčiť žiadateľa, ktorý je závislý od pomoci svojho dieťaťa, súrodenca alebo rodiča oprávneného sa zdržiavať v niektorom z členských štátov, s takouto osobou. Obsahuje aj možnosť zlúčiť dieťa, súrodenca alebo rodiča žiadateľa, ktorí sa oprávnené zdržiavajú v niektorom z členských štátov, ak sú závislí od pomoci žiadateľa z dôvodu tehotenstva, novonarodeného dieťaťa, závažného ochorenia, ťažkého zdravotného postihnutia alebo vysokého veku.

Judikatúra

SDEÚ vo svojom rozsudku zo 6. novembra 2012, *K/Bundesasylamt*, C-245/11, objasnil toto:

„Vzťah závislosti je rozhodujúci na určenie zodpovednosti, ak jeho uplatňovaniu nebránia žiadne mimoriadne okolnosti. Článok 16 preto predstavuje dodatočné „kvázi kritérium“.“

Článok 17 dublinského nariadenia III obsahuje ustanovenia o práve vlastného uváženia. Na základe „**ustanovenia o zvrchovanosti**“ (článok 17 ods. 1) môže členský štát prevziať zodpovednosť za žiadosť, ktorú mu žiadateľ podal, aj keď podľa kritérií nie je zodpovedným členským štátom. „**Ustanovenie o humanitárnych dôvodoch**“ (článok 17 ods. 2) sa môže uplatňovať na žiadosť členského štátu „s cieľom zlúčiť akékoľvek osoby blízke rodine z humanitárnych dôvodov založených najmä na rodinných alebo kultúrnych aspektoch“.

2. Poskytovanie informácií [\[späť na kontrolný zoznam\]](#)

Dublinské nariadenie III

Článok 4

Právo žiadateľa na informácie stanovené v článku 4 dublinského nariadenia III je základným predpokladom na zaručenie procesnej spravodlivosti. Podľa článku 4 ods. 1 dublinského nariadenia III ihneď po podaní žiadosti o medzinárodnú ochranu v členskom štáte príslušné orgány informujú žiadateľa o uplatňovaní tohto nariadenia a najmä o:

- **cieľoch** dublinského nariadenia III a **dôsledkoch** podania ďalšej žiadosti v inom členskom štáte, ako aj o dôsledkoch pohybu z jedného členského štátu do iného členského štátu počas dublinského konania alebo počas posudzovania žiadosti o medzinárodnú ochranu,
- **hierarchii kritérií** zodpovednosti vrátane možnosti, že žiadosť o medzinárodnú ochranu podaná v jednom členskom štáte môže viesť k tomu, že tento členský štát sa stane zodpovedným, aj keď takáto zodpovednosť nie je založená na týchto kritériách,
- **osobnom pohovore** a možnosti **predkladať informácie** týkajúce sa postupu určenia zodpovednosti vrátane informácií o prítomnosti rodinných príslušníkov, príbuzných alebo iných osôb blízkych rodine v členských štátoch,
- možnosti **napadnúť rozhodnutie o odovzdaní**, prípadne požiadať o pozastavenie odovzdania, ako aj o lehote na opravné prostriedky,
- možnosti, že členský štát, v ktorom sa žiadateľ v súčasnosti nachádza, si môže **vymieňať údaje** s inými členskými štátmi s cieľom určiť zodpovednosť,
- **práve na prístup k údajom**, ktoré sa žiadateľa týkajú, a o práve korigovať akékoľvek nepresné informácie alebo vymazať údaje, ak boli spracované nezákonne, ako aj o postupoch na uplatnenie týchto práv.

V súlade s článkom 4 ods. 2 sa informácie poskytnú:

- písomne,
- „v jazyku, ktorému žiadateľ rozumie alebo o ktorom sa odôvodnene predpokladá, že mu rozumie“,
- v prípade potreby (ak ide o osoby s osobitnými procesnými potrebami) a aby sa zabezpečilo ich správne pochopenie, informácie sa poskytujú aj ústne,
- tieto informácie sa poskytnú prostredníctvom spoločných informačných materiálov, ktoré sú súčasťou príloh X a XI k vykonávaciemu nariadeniu, ako je stanovené v článku 4 ods. 3 dublinského nariadenia III, a
- doplnia sa o informácie, ktoré sú špecifické pre daný členský štát.

3. Osobný pohovor v dublinskom konaní: ciele, požiadavky a techniky vedenia pohovoru [\[späť na kontrolný zoznam\]](#)

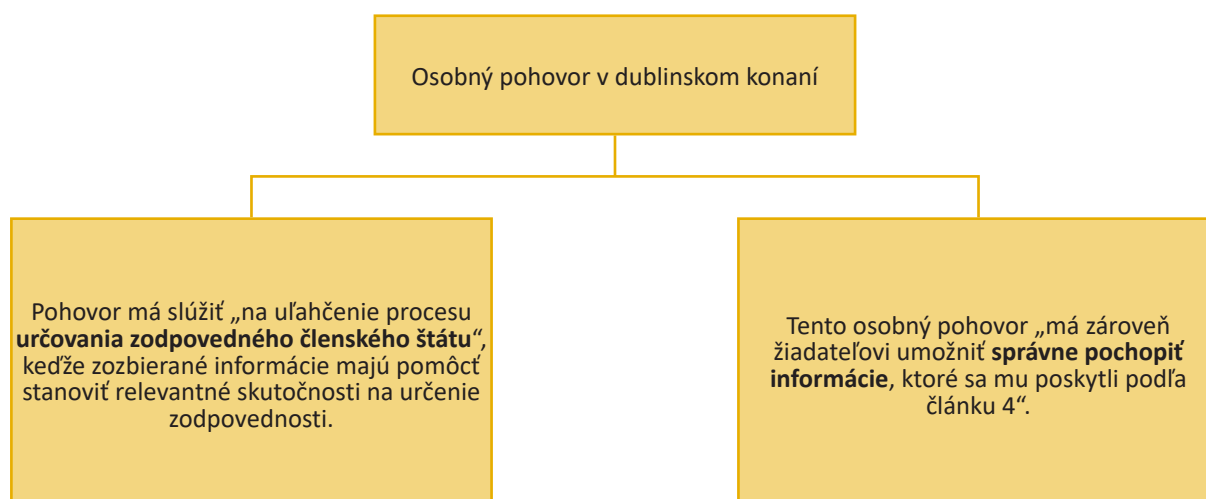
Dublinské nariadenie III	Smernica o konaní o azyle
Článok 5	Článok 14

Cieľ osobného pohovoru v dublinskom konaní

Dublinské nariadenie III ukladá určujúcemu členskému štátu uskutočniť osobný pohovor so žiadateľom (osobný pohovor v dublinskom konaní).

Hlavným cieľom pohovoru je zhromaždiť všetky relevantné skutočnosti na určenie zodpovedného členského štátu. Preto sa osobný pohovor v rámci dublinského konania rozsahom pôsobnosti a zameraním líši od osobného pohovoru týkajúceho sa veci samej pri žiadosti o medzinárodnú ochranu podľa článku 14 smernice o konaní o azyle.

Osobný pohovor v dublinskom konaní má dvojaký cieľ:

V tejto súvislosti môže osobný pohovor v rámci dublinského konania slúžiť na viaceré účely:

- umožňuje štátnym orgánom, aby poskytovali informácie o uplatňovaní dublinského nariadenia III ústne,
- umožňuje žiadateľom, aby požiadali o objasnenie akýchkoľvek aspektov uplatňovania dublinského nariadenia III, ktorým nerozumejú,
- umožňuje žiadateľom, aby poskytovali informácie potrebné na správne určenie zodpovednosti vrátane informácií o prítomnosti rodinných príslušníkov v inom členskom štáte,
- umožňuje žiadateľovi, aby účinne vyjadril svoje stanovisko,
- umožňuje orgánom, aby priamo a účinným spôsobom objasnili jednotlivé aspekty informácií, ktoré poskytol žiadateľ.

Členský štát, ktorý vedie postup určenia, môže rozhodnúť, že podľa ustanovení článku 34 dublinského nariadenia III (pozri prílohu V k vykonávaciemu nariadeniu) zašle žiadosť o informácie s cieľom získať ďalšie relevantné informácie.

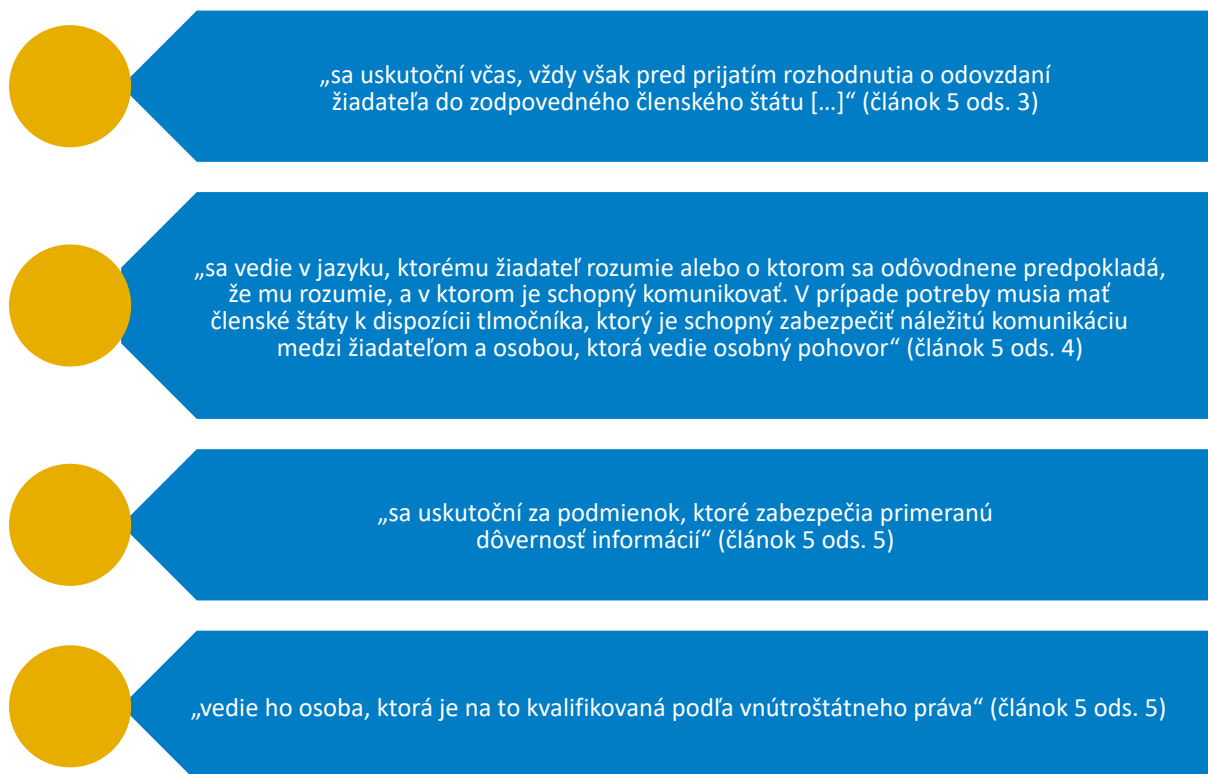
Tento oddiel obsahuje všeobecné hľadiská týkajúce sa osobného pohovoru v dublinskom konaní. Osobitným témam, na ktoré je potrebné sa zamerať počas pohovoru, sa budeme podrobne venovať v oddiele [Posúdenie dôkazov](#).

V rámci dublinského konania je uskutočnenie osobného pohovoru **povinné** až na niekoľko výnimiek. Od osobného pohovoru v rámci dublinského konania možno upustiť, ak:

- je žiadateľ na úteku alebo
- „potom ako sa mu poskytli informácie uvedené v článku 4, žiadateľ už iným spôsobom poskytol informácie dôležité pre určenie zodpovedného členského štátu. Členský štát, ktorý upustí od osobného pohovoru, umožní žiadateľovi predložiť všetky ďalšie informácie potrebné na riadne určenie zodpovedného členského štátu pred prijatím rozhodnutia o odovzdaní žiadateľa zodpovednému členskému štátu podľa článku 26 ods. 1.“ (Článok 5 ods. 2)

Požiadavky na osobný pohovor

Pri vedení osobného pohovoru musia byť splnené viaceré požiadavky. Pohovor by mal:

Členský štát, ktorý vedie osobný pohovor v rámci dublinského konania, „vypracuje jeho písomné zhrnutie“, ktoré obsahuje „aspoň hlavné informácie, ktoré žiadateľ poskytol počas pohovoru“. Okrem toho členský štát zabezpečí, „aby mal žiadateľ a/alebo právny poradca alebo iný poradca, ktorý žiadateľa zastupuje, k zhrnutiu včas prístup“ (článok 5 ods. 6).

Čas konania pohovoru

Hlavným účelom pohovoru v rámci dublinského konania je uľahčiť postup určovania zodpovedného členského štátu. Aby sa zabránilo predlžovaniu postupu určovania alebo aj nesprávnemu určeniu zodpovednosti, odporúča sa pohovor uskutočniť v krátkom čase po podaní žiadosti o medzinárodnú ochranu v súlade s článkom 20 ods. 2 dublinského nariadenia III. Najvhodnejší čas na uskutočnenie pohovoru je pred dožiadanim druhého členského štátu o prevzatie žiadateľa alebo jeho prijatie späť. Týmto by sa zabezpečilo aj to, že žiadateľ správne pochopí fungovanie a pravidlá dublinského systému v súlade s článkom 4 dublinského nariadenia III.

V dublinskom nariadení III sa však presne nestanovuje, kedy sa má pohovor uskutočniť, iba že **pohovor sa musí uskutočniť včas a pred prijatím rozhodnutia o odovzdaní**. Preto sa pohovor musí naplánovať najneskôr po tom, ako dožiadany členský štát akceptoval prevzatie žiadateľa alebo jeho prijatie späť.

V závislosti od nastavenia vnútroštátneho azylového systému sa môže osobný pohovor v rámci dublinského konania začleniť do registračného pohovoru za predpokladu, že sú splnené požiadavky na osobný pohovor. Keďže sa však relevantné informácie o zodpovednosti v zásade zhromažďujú prostredníctvom databázy Eurodac, malo by sa zabezpečiť, aby úradník poverený prípadom, ktorý vedie pohovor, vedel o výsledku porovnania odtlačkov prstov s existujúcimi údajmi v systéme Eurodac. V opačnom prípade, ak centrálny systém vykazuje kladný výsledok vyhľadávania podľa článku 9 ods. 5, článku 15 ods. 2 alebo článku 17 ods. 5 nariadenia Eurodac II, mal by sa v rámci dublinského konania uskutočniť druhý osobný pohovor s cieľom položiť žiadateľovi ďalšie otázky v súvislosti s informáciami, na základe ktorých sa za zodpovedný považuje iný členský štát, keďže môžu existovať individuálne okolnosti, ktoré môžu ovplyvniť postup určenia zodpovedného členského štátu.

Metodika

Príprava

Príprava je kľúčom k účinnému pohovoru. Čím je úradník poverený prípadom lepšie pripravený, tým môže klásť relevantnejšie otázky a tým bude pohovor účinnejší. Nedostatok prípravy často vedie k irelevantným otázkam a môže viesť k potrebe ďalšieho zhromažďovania informácií a prípadne aj k dodatočnému pohovoru.

Účinný pohovor, počas ktorého sa zhromaždia relevantné dôkazy o kľúčových aspektoch určenia zodpovednosti, je veľmi dôležitý pre určenie zodpovedného členského štátu.

Oboznámenie sa s prípadom

Základným cieľom oboznamovania sa s prípadom je zhromaždiť dôležité informácie a dokumenty pred uskutočnením pohovoru.

Ak to vnútroštátny postup umožňuje, pred pohovorom:

- skontrolujte dostupné databázy (Eurodac, systém VIS, vnútroštátny systém)

Informácie nachádzajúce sa v dostupných databázach alebo systémoch sú relevantné pre posúdenie zodpovednosti iného členského štátu. Môže ísť o tieto informácie: informácie o rodinných príslušníkoch, vízum, povolenie na pobyt, vstup, kladný výsledok vyhľadávania v systéme Eurodac, predchádzajúce konania.

- Skontrolujte doplňujúce informácie, ktoré sú relevantné na určenie zodpovedného členského štátu (registračné formuláre, iné doklady, dokumenty predložené žiadateľom atď.)

Je možné, že k dispozícii už sú najmä doplňujúce informácie alebo doklady týkajúce sa totožnosti žiadateľa, jeho štátnej príslušnosti, rodinnej situácie, osobných okolností a cestovnej trasy.

Praktické opatrenia

Aby pohovor prebiehal hladko v určenom čase, úradník poverený prípadom zabezpečí, aby boli vykonané všetky predbežné opatrenia na vytvorenie bezpečného a vlúdneho prostredia. Takéto prostredie pohovoru prispeje k získaniu nevyhnutných informácií na určenie zodpovednosti.

V závislosti od vnútroštátnych právnych predpisov a postupov by mal úradník poverený prípadom vykonať potrebné opatrenia v súčinnosti so zákonným zástupcom žiadateľa alebo s inými osobami, ktoré sa môžu zúčastniť na pohovore, napríklad so zástupcom UNHCR alebo s osobou poskytujúcou právne alebo iné poradenstvo, emocionálnu alebo lekársku podporu. Obzvlášť dôležité to môže byť v prípadoch, ak má žiadateľ osobitné procesné potreby.

Vhodný úradník poverený prípadom a tlmočník

Podľa článku 5 dublinského nariadenia III „osobný pohovor sa uskutoční za podmienok, ktoré zabezpečia primeranú dôvernú informácií. Vedie ho osoba, ktorá je na to kvalifikovaná podľa vnútroštátneho práva“.

Osoba, ktorá vedie pohovor, by mala byť spôsobilá zohľadniť všetky relevantné osobné a všeobecné okolnosti súvisiace so žiadosťou. Na žiadosť žiadateľa a vždy, keď je to možné, sa odporúča, aby osoba vedúca pohovor a tlmočník boli rovnakého pohlavia ako žiadateľ.

Vedenie pohovoru

Spôsob, ktorým úradník poverený prípadom vedie pohovor, má významný vplyv na celkovú kvalitu a množstvo informácií, ktoré zhromaždí. Je nutné zvážiť postoj úradníka povereného prípadom, ako aj jeho verbálnu a neverbálnu komunikáciu.

Moduly odbornej prípravy úradu EASO týkajúce sa spôsobov vedenia pohovoru a dublinského nariadenia III

Vnútroštátne správne orgány môžu zvážiť, či pracovníci vykonávajúci osobné pohovory v rámci dublinského konania vrátane príslušníkov pohraničnej stráže a registračných úradníkov dodržiavajú moduly odbornej prípravy úradu EASO týkajúce sa techník vedenia pohovoru a dublinského nariadenia III. Cieľom modulu týkajúceho sa techník vedenia pohovoru je pomôcť úradníkom povereným prípadom získať poznatky, zručnosti a postoje, ktoré im umožnia viesť osobné pohovory profesionálnym spôsobom. Prostredníctvom modulu odbornej prípravy úradu EASO týkajúceho sa dublinského nariadenia III získajú účastníci poznatky a zručnosti o základných otázkach uplatňovania dublinského nariadenia III a spôsobe jeho fungovania. Účastníci majú takisto možnosť oboznámiť sa s databázou Eurodac a elektronickou sieťou „Dublinet“. Okrem nadobudnutia znalostí o účele a obsahu tohto nariadenia sa účastníci naučia uplatňovať aj jeho špecifické aspekty, napríklad zlúčenie rodiny alebo záruky pre maloleté osoby bez sprievodu.

Postoj

Neutralita. Je potrebné, aby úradník poverený prípadom bol nestranný. Úradník poverený prípadom by sa mal snažiť byť čo najobjektívnejší a najzrozumiteľnejší. Nemal by byť ovplyvnený inými prípadmi ani vlastným presvedčením a názormi.

Neodsudzujúci postoj Úradník poverený prípadom by mal počas pohovoru používať primeraný tón, prejavíť neodsudzujúci postoj a zostať nepredpojatý a zvedavý vo svojom prístupe a reakciách na vyhlásenia žiadateľa, a to aj v prípade, že existujú napríklad náznaky nezrovnalostí, falošných dokladov alebo vylúčiteľných úkonov.

Predchádzajte nedorozumeniam z dôvodu kultúrnych predsudkov, hodnôt alebo očakávaní Aj keď má úradník poverený prípadom dobré vedomosti o kultúre a tradíciách žiadateľa, neznamená to, že si so žiadateľom navzájom automaticky rozumejú. Sebauvedomenie a sebareflexia sú významné faktory, ktoré prispievajú k otvorenej atmosfére a zachytávajú relevantné skutočnosti z pohľadu žiadateľa.

Ako riadiť situáciu na pohovore

Vytvorte a udržiavajte atmosféru dôvery V článku 5 ods. 5 dublinského nariadenia III sa zdôrazňuje význam dôvery a dôvery na všetkých pohovoroch vrátane osobných pohovorov v rámci dublinského konania. Túto požiadavku je nutné dodržať.

Počas osobného pohovoru v rámci dublinského konania úradník poverený prípadom zhromažďuje presné a spoľahlivé informácie o cestovných trasách žiadateľa, jeho žiadostiach o medzinárodnú ochranu, ktoré podal v ktoromkoľvek inom členskom štáte, a o osobnej/rodinnej situácii. Spôsob, akým úradník poverený prípadom riadi interpersonálnu komunikáciu na pohovore, môže významne ovplyvniť kvalitu aj množstvo získaných informácií. Úradník poverený prípadom je zodpovedný za vytvorenie atmosféry dôvery. Pri tej má kľúčový význam profesionálny prístup a k jej dosiahnutiu môže prispieť aj preukázanie empatie. Vytvorenie dobrej komunikačnej atmosféry, v ktorej sa všetky zainteresované osoby cítia bezpečne a komunikujú spolu priateľsky, pomáha žiadateľovi zmierniť pocity stresu, úzkosti či nedôvery a motivuje ho poskytnúť informácie. K vytvoreniu atmosféry dôvery môže prispieť aj nenápadné napodobňovanie reči tela, držania tela a tempa reči žiadateľa.

Sústredte sa na žiadateľa Pohovor by sa mal viesť ako dialóg, v ktorom by mal rozprávať predovšetkým žiadateľ. Z verbálnej a neverbálnej komunikácie úradníka povereného prípadom by žiadateľ mal chápať, že predmetom záujmu je on. Úradník poverený prípadom by mal takisto prispôbiť svoj prejav potrebám žiadateľa. V praxi to znamená, že by mal používať vhodné jazykové prostriedky, poskytovať informácie tak, aby im žiadateľ porozumel, reagovať na signály neverbálnej komunikácie a zohľadniť medzikultúrne otázky.

Vedte dialóg Úradník poverený prípadom je zodpovedný za získanie dôležitých informácií počas pohovoru a pomáha žiadateľovi pri predkladaní všetkých skutočností, ktoré sú relevantné pre postup určenia

zodpovednosti. Úradník poverený prípadom môže počas pohovoru postupovať podľa plánu (na základe logickej, chronologickej alebo tematickej štruktúry), ale zároveň je dôležité, aby zostal flexibilný.

Vedzte tlmočníka Pri vedení pohovoru zohráva dôležitú úlohu tlmočník. Dvoma základnými prvkami sú jazykové zručnosti tlmočníka a riešenie citlivých situácií. Tlmočník tlmočí priamo to, čo sa hovorí. Je dôležité, aby úradník poverený prípadom oslovoval žiadateľa priamo (v prvej osobe), a nie prostredníctvom tlmočníka v tretej osobe. Tlmočník by nemal vyslovovať svoj názor ani poskytovať rady, či už úradníkovi poverenému prípadom alebo samotnému žiadateľovi. Tlmočník by nemal mať žiadnu väzbu na žiadateľa.

Úradník poverený prípadom by mal potvrdiť, že vybraný tlmočník má požadované zručnosti a vedomosti a je schopný poskytnúť presné a nestranné tlmočenie vo veci žiadateľa v súlade s vnútroštátnymi postupmi. Úradník poverený prípadom by mal zabezpečiť, aby tlmočník vystupoval neutrálne a nestranne. Ak má úradník poverený prípadom akékoľvek obavy týkajúce sa kompetentnosti tlmočníka, malo by sa postupovať v súlade s vnútroštátnymi postupmi.

Podporujte žiadateľa tým, že budete aktívnym poslucháčom. Úradník poverený prípadom by mal počúvať žiadateľa a verbálne aj neverbálne sa na neho sústrediť, aby tak zlepšil jeho komunikačné zručnosti a pomohol predísť nedorozumeniu. Keďže cieľom pohovoru nie je posúdiť kvalifikáciu žiadateľa na medzinárodnú ochranu, ale uplatniť dublinské nariadenie III, úradník poverený prípadom by sa mal sústrediť na hlavné témy. Úradník poverený prípadom by mal preukázať, že počas pohovoru aktívne počúva žiadateľa; mal by prevziať aktívnejšiu úlohu, ak má žiadateľ problém voľne rozprávať; mal by zakaždým predstaviť novú tému; mal by žiadateľovi poskytnúť dostatok času na sústredenie a vyjadrenie. Ak sa žiadateľ odkloní od témy, úradník poverený prípadom by sa mal snažiť citlivo vrátiť rozprávanie k téme.

Techniky vedenia pohovoru a druhy otázok

Úradník poverený prípadom by mal pri vedení pohovorov v rámci dublinského konania použiť všetky orientačné techniky pohovoru a prispôbiť ich konkrétnemu cieľu. Hlavný rozdiel medzi osobným pohovorom podľa článku 14 smernice o konaní o azyle a osobným pohovorom v rámci dublinského konania spočíva v tom, že pri osobnom pohovore v rámci dublinského konania vzhľadom na jeho obmedzenejší účel nemusí byť fáza voľného rozprávania nutne prínosom. Všetky témy, ktoré sa počas pohovoru preberú, by sa však žiadateľovi mali jasne vysvetliť.

Techniky vedenia pohovoru by sa mali uplatňovať takto:

Kladte krátke, jednoduché a zrozumiteľné otázky

Úroveň používaného jazyka a spôsob, ktorým úradník poverený prípadom kladie otázky, môžu viesť k zásadným nedorozumeniam a nesprávnym záverom. Otázky kladené počas pohovoru by mali byť čo najjednoduchšie. Malo by sa predísť kladeniu viacerých otázok naraz.

Kladte otvorené otázky

Je dôležité, aby žiadateľ poskytol čo najviac informácií o udalosti alebo situácii podľa svojho najlepšieho vedomia, ak je to dôležité na určenie zodpovednosti.

Vhodne používajte uzavreté otázky

Úradník poverený prípadom by mal klásť najmä otvorené otázky, pričom uzavreté otázky by mal používať na získanie konkrétnych informácií. Keďže cieľom pohovoru v rámci dublinského konania je získať konkrétne informácie, je veľmi dôležité klásť aj uzavreté otázky. Úradník poverený prípadom by však mal byť opatrný, aby nevzbudil u žiadateľa dojem, že sa od neho očakávajú len odpovede na sériu uzavretých otázok, čo by mu mohlo pripomínať osobitný druh policajného výsluchu. Pri otvorených otázkach žiadateľ pochopí, že počas pohovoru môže vyjadriť svoje názory.

Kladte objasňujúce a reflektívne otázky

Tento druh otázok je dôležitý, keď úradník poverený prípadom potrebuje získať od žiadateľa overiteľný opis udalosti.

Kladte otázky správnym a čestným spôsobom

Otázky by sa mali klásť čestným a nesugestívnym spôsobom.

Kladte otázky s ohľadom na schopnosti a vzdelanostnú úroveň žiadateľa

Úradník poverený prípadom by si mal vždy najskôr overiť úroveň vzdelania alebo schopnosť žiadateľa porozumieť určitým pojmom, aby tak predišiel prerušeniu komunikácie z dôvodu použitia výrazových prostriedkov, ktoré sú buď príliš základné alebo príliš zložité a komplexné.

Umožnite žiadateľovi objasniť nezrovnalosti a rozpory

Úradník poverený prípadom by mal žiadateľovi umožniť, aby objasnil prípadné rozdiely, rozpory a nezrovnalosti.

Začatie pohovoru

Privítanie/úvod

Je veľmi dôležité, aby úradník poverený prípadom profesionálne privítal žiadateľa, predstavil mu všetky osoby zúčastňujúce sa na pohovore a vysvetlil ich úlohy. Ak úradník poverený prípadom vysvetlí úlohu každej prítomnej osoby a každý krok a činnosť v konaní, môže tým navyše obmedziť pocity napätia a úzkosti.

Overenie vzájomného porozumenia medzi žiadateľom a tlmočníkom

Úradník poverený prípadom by sa mal žiadateľa opýtať, či rozumie tlmočníkovi a naopak.

Informovanie žiadateľa o účele a obsahu pohovoru, ako aj o dublinskom konaní

Je dôležité, aby žiadateľ rozumel dublinskému konaniu, ako aj ďalším krokom. Poskytnutie informácií je preto dôležité. Úradník poverený prípadom má príslušné informácie vysvetliť s ohľadom na úroveň porozumenia žiadateľa. Je dôležité poskytnúť príslušné informácie na začiatku pohovoru. Na základe včasného poskytnutia príslušných informácií získa žiadateľ predstavu o konaní.

Obzvlášť dôležité je žiadateľa informovať o:

- dĺžke pohovoru a možných výsledkoch,
- dôvernosti,
- účele pohovoru,
 - a. poskytovaní informácií o dublinskom nariadení III;
 - b. určení zodpovednosti;
- písomnom zhrnutí,
- ďalších krokoch v rámci konania,
- akýchkoľvek ďalších objasneniach dublinského konania, ktoré si žiadateľ vyžiada. V tejto súvislosti je dôležité, aby členské štáty korigovali nepresné alebo zavádzajúce informácie, ktoré sa šíria v utečeneckých komunitách, a to aj prostredníctvom kultúrnych mediátorov.

Je dôležité, aby úradník poverený prípadom zabezpečil, že žiadateľ pochopil **poskytnuté informácie**, a aby v prípade potreby poskytol doplňujúce informácie.

Povinnosť spolupráce

Žiadateľ je povinný spolupracovať s orgánmi, ktoré zisťujú jeho totožnosť, vek, zázemie, ako aj zázemie relevantných príbuzných, totožnosť, štátnu príslušnosť (štátne príslušnosti), krajinu (krajiny) a miesto (miesta) predchádzajúceho pobytu, predchádzajúce žiadosti o azyl, cestovné trasy, cestovné doklady a dôvody žiadosti o medzinárodnú ochranu (článok 13 smernice o konaní o azyle alebo iné príslušné vnútroštátne právne predpisy). Ďalej by žiadateľ mal byť informovaný o ďalších povinnostiach, ktoré mu možno uložiť, pokiaľ sú takéto povinnosti potrebné na spracovanie žiadosti v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi (napr. povinnosť podávať správy, odovzdať dokumenty atď.).

Úradník poverený prípadom by mal vysvetliť, prečo je na prijatie primeraného rozhodnutia vhodné poskytnúť všetky relevantné a správne informácie. Takisto by mal naznačiť, že negatívne následky nastanú len v prípade, ak žiadateľ vedome poskytne nesprávne informácie.

Úradník poverený prípadom by mal takisto žiadateľa usmerniť, že ak nevie odpovedať na otázku, mal by to oznámiť a nesnažiť sa odpoveď uhádnuť.

Obsah pohovoru

Ak má úradník poverený prípadom viesť účinný osobný pohovor v rámci dublinského konania, mal by sa zaoberať všetkými otázkami súvisiacimi s vykonávaním kritérií dublinského nariadenia III. O technikách pohovoru nemožno uvažovať oddelene od obsahu pohovoru. Cieľom tohto oddielu *Praktickej príručky úradu EASO o vykonávaní dublinského nariadenia III* je umožniť úradníkovi poverenému prípadom získať presné a spoľahlivé informácie o možnom vykonávaní dublinského nariadenia III v konkrétnom prípade žiadateľa.

Mali by sa prebrať dve hlavné kategórie tém:

- Po prvé, všetky témy týkajúce sa osobnej situácie žiadateľa a rodinných väzieb.
- Po druhé, všetky témy súvisiace s cestovnou trasou žiadateľa.

Keďže vyhlásenia žiadateľov sú v mnohých prípadoch jediným alebo hlavným dôkazom, podrobnejší prehľad o tom, ako sa týmto dvom témam venovať počas pohovoru, možno nájsť v príslušnej časti kapitoly [Posúdenie dôkazov](#). V týchto prehľadoch sa uvádza, ktoré otázky možno v závislosti od konkrétnych okolností žiadosti preskúmať počas pohovoru, aby sa získali informácie potrebné na určenie zodpovednosti.

- Otázky týkajúce sa zlučenia rodiny, ktoré by sa mali preskúmať počas pohovoru (prejdite na [Oblasti na preskúmanie počas pohovoru: rodinné väzby](#))
- Otázky týkajúce sa pobytu, víza, neoprávneného vstupu a neoprávneného pobytu, predchádzajúcich žiadostí o azyl a zániku povinností, ktoré by sa mali preskúmať počas pohovoru ([pozri Oblasti, ktoré sa musia preskúmať počas pohovoru: vstup, pobyt a predchádzajúca žiadosť](#))

Záver pohovoru

Záverečná fáza spočíva najmä v uistení sa, že všetky relevantné informácie v danom prípade boli riadne preskúmané a že žiadateľ dostal pred ukončením pohovoru všetky potrebné informácie o ďalších krokoch.

Uistite sa, že počas pohovoru ste zistili relevantné skutočnosti

Úradník poverený prípadom sa uistí, že žiadateľ dostal primeraný priestor na predloženie všetkých relevantných skutočností.

Opýtajte sa žiadateľa, či chce poskytnúť akékoľvek doplňujúce informácie

Ak sa úradník poverený prípadom žiadateľa opýta, či chce niečo doplniť, žiadateľ nadobudne pocit, že úradník s ním zaobchádza spravodlivo a počúva ho. Dokonca aj keď je úradník poverený prípadom presvedčený, že už získal všetky relevantné informácie, mal by zostať otvorený a flexibilný, pokiaľ ide o doplňujúce informácie.

Informujte žiadateľa o možnosti predložiť ďalšie podporné dokumenty

Úradník poverený prípadom informuje žiadateľa o možnosti predložiť všetky ďalšie relevantné informácie na správne určenie zodpovedného členského štátu pred prijatím rozhodnutia o odovzdaní žiadateľa do zodpovedného členského štátu. Žiadateľovi by sa mali oznámiť lehoty na predloženie dokumentov alebo dôkazov.

Informujte žiadateľa o ďalších fázach konania

Vo väčšine prípadov nebude možné stanoviť presný dátum vydania rozhodnutia, ale úradník poverený prípadom poskytne aspoň orientačný časový rámec. Žiadateľ by mal byť informovaný o spôsobe doručenia informácie o výsledku konania.

Informujte žiadateľa o lehotách stanovených v dublinskom nariadení III

Ak žiadateľ nevie, kedy bude rozhodnutie vydané, môže mu to spôsobiť stres. Aby sa takejto situácii predišlo, bolo by vhodné vo všeobecnosti vysvetliť žiadateľovi lehoty uvedené v nariadení. V závislosti od prípadu by tieto informácie mohli zahŕňať: lehotu, v ktorej musí byť inému členskému štátu vystavené dožiadanie o prijatie späť/prevzatie, a lehotu, v ktorej musí dožiadaný členský štát na dožiadanie odpovedať, ako aj lehotu na vykonanie odovzdania. V každom prípade by žiadateľ mal byť informovaný o lehote na podanie odvolania proti rozhodnutiu o odovzdaní po tom, ako mu bolo oznámené.

Informujte žiadateľa o písomnom zhrnutí a o spôsobe, akým k nemu získa prístup

Podľa článku 5 ods. 6 dublinského nariadenia III členský štát, ktorý vykonáva osobný pohovor, vypracuje jeho písomné zhrnutie, ktoré bude obsahovať aspoň hlavné informácie, ktoré žiadateľ poskytol počas pohovoru. Zhrnutie hlavných informácií, ktoré žiadateľ poskytol, je účinným spôsobom, ako overiť, že úradník poverený prípadom sa v písomnej správe alebo štandardnom tlačive zaoberal všetkými témami potrebnými na vykonanie posúdenia. Ak má žiadateľ obavy v súvislosti s uvedenými skutočnosťami, dostane možnosť ich pripomienkovať, korigovať alebo poskytnúť vysvetlenie.

V závislosti od vnútroštátneho systému môže úradník poverený prípadom zároveň byť vhodnou osobou, ktorá zabezpečí, aby mal žiadateľ a/alebo právny poradca alebo iný poradca, ktorý žiadateľa zastupuje, včasný prístup k súhrnu podľa článku 5 ods. 6.

Osobitné zretele v prípade osôb s osobitnými potrebami

Pred stanovením zodpovednosti na základe hierarchie kritérií uvedených v kapitole III, ako aj ostatných ustanovení dublinského nariadenia III (vrátane humanitárnych aspektov, zániku povinností a odovzdania zodpovednosti v dôsledku vypršania lehôt), by úradník poverený prípadom mal skontrolovať, či sa uplatňujú osobitné zretele ovplyvňujúce určenie zodpovednosti.

Osobitné procesné potreby podľa článku 24 smernice o konaní o azyle môžu ovplyvniť štruktúru osobného pohovoru. Pokiaľ ide o deti, osobitné záruky sú uvedené v článku 6 dublinského nariadenia III. Pokiaľ ide o maloleté osoby bez sprievodu, osobitné kritérium na stanovenie pravidiel určovania zodpovednosti v týchto prípadoch je uvedené v článku 8 dublinského nariadenia III.

Význam určenia osobitných potrieb

Zraniteľný žiadateľ je taký žiadateľ, ktorého schopnosť chápať a účinne prezentovať svoj prípad alebo sa plne zúčastňovať na konaní je obmedzená z dôvodu jeho osobných okolností. Veľký vplyv na zraniteľnosť môžu mať skúsenosti žiadateľa v jeho domovskej krajine, počas cesty alebo v krajine azylu. Jazyková bariéra alebo pocit sociálneho vylúčenia, ktorý zažíva, môže napríklad viesť k situácii zvýšenej zraniteľnosti.

V súlade s článkom 22 smernice o podmienkach prijímania členské štáty posúdia, či je žiadateľ osobou s osobitnými potrebami pri prijímaní. Táto povinnosť sa vzťahuje aj na osoby v rámci dublinského konania. Podľa článku 24 smernice o konaní o azyle členské štáty zabezpečia, aby sa žiadateľom, u ktorých sa zistí, že potrebujú osobitné procesné záruky, poskytla primeraná podpora, aby si tak mohli uplatniť práva a plniť povinnosti počas trvania celého konania.

Je nutné poznamenať, že určiť zraniteľnosť žiadateľa je vhodné nielen na účely začatia riadneho referenčného mechanizmu alebo vedenia pohovoru primeraným spôsobom, ale zraniteľnosť môže mať aj priamy vplyv na proces určenia zodpovednosti v súvislosti s článkami 16 a 17 dublinského nariadenia III, ako aj vzhľadom na možné porušenie článku 4 charty. Tejto téme sa ďalej venuje oddiel [Posúdenie dôkazov](#).

Určiť zraniteľné osoby je vhodné aj na účely výmeny zdravotných informácií počas odovzdania podľa dublinského nariadenia, ako sa uvádza v článku 32 dublinského nariadenia III.

Judikatúra: Zdravotný stav a vykonávanie odovzdaní podľa dublinského nariadenia

Súdny dvor Európskej únie rozhodol, že aj keď neexistujú vážne dôvody domnievať sa, že v konaní o azyle a podmienkach prijímania žiadateľov o azyl existujú systémové nedostatky, samotné odovzdanie by mohlo predstavovať skutočné riziko neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania v zmysle článku 4 Charty základných práv Európskej únie. Takáto situácia by mohla nastať najmä v prípade, ak by odovzdanie žiadateľa o azyl s mimoriadne vážnym duševným alebo fyzickým stavom viedlo k skutočnému a preukázanému ohrozeniu zdravia žiadateľa a k jeho výraznému a trvalému zhoršovaniu.

Orgány členského štátu musia zohľadniť objektívne skutočnosti, ako sú lekárske osvedčenia, na základe ktorých sa môže preukázať osobitná závažnosť ochorenia danej osoby, ako aj výrazné a nenapraviteľné dôsledky, ktoré môže takejto osobe spôsobiť odovzdanie. Tieto orgány by potom mali odstrániť akékoľvek vážne pochybnosti týkajúce sa vplyvu odovzdania na zdravotný stav dotknutej osoby tým, že zabezpečia, aby žiadateľa o azyl počas odovzdávania sprevádzal príslušný zdravotnícky personál, ktorý má potrebné vybavenie, prostriedky a lieky, aby sa tak predišlo zhoršeniu zdravotného stavu žiadateľa alebo násilnému činu, ktorým by mohol ublížiť sebe alebo tretím osobám. Členské štáty musia takisto zabezpečiť, aby žiadateľovi o azyl po príchode do zodpovedného členského štátu bola poskytnutá starostlivosť.

Ak je to potrebné, členský štát by mal pozastaviť vykonanie odovzdania, až kým sa zdravotný stav žiadateľa nezlepší natoľko, že bude spôsobilý na odovzdanie. Žiadajúci členský štát sa tiež môže rozhodnúť, že žiadosť o medzinárodnú ochranu posúdi sám na základe „ustanovenia o práve vlastného uváženia“ podľa článku 17 ods. 1 dublinského nariadenia III. Ak zdravotný stav žiadateľa o azyl neumožňuje žiadajúcemu členskému štátu odovzdať žiadateľa v lehote šiestich mesiacov, zodpovedný členský štát je zbavený svojich povinností prevziať alebo prijať späť dotknutú osobu a zodpovednosť sa následne preniesie na žiadajúci členský štát v súlade s článkom 29 ods. 2 dublinského nariadenia III.

(rozsudok SDEÚ zo 16. februára 2017, *C. K. a i./Najvyšší súd Slovenskej republiky*, C-578/16 PPU)

Najbežnejšími kategóriami zraniteľných osôb sú:

Pri určovaní osôb s osobitnými potrebami sa riadte [nástrojom úradu EASO na identifikáciu osôb s osobitnými potrebami \(IPSN\)](#). Hlavným cieľom nástroja IPSN je zjednodušiť včasnú identifikáciu osôb s osobitnými procesnými potrebami a/alebo potrebami pri prijímaní. Môže byť použitý v ktorejkoľvek fáze konania o azyle a v ktorejkoľvek etape procesu prijímania. Ide o praktický podporný nástroj pre úradníkov zapojených do konania o azyle a prijímania a nepredpokladá odborné poznatky z oblasti medicíny, psychológie alebo iných oblastiach mimo konania o azyle. Nástroj slúži na pomoc úradníkom pri zavádzaní potrebných procesných záruk.

Osobitné zretele: záujem dieťaťa

Dublinské nariadenie III	Vykonávacie nariadenie
Odôvodnenie 13; články 6 a 8	Článok 12

Vedenie pohovorov s deťmi

Vedenie pohovorov s deťmi si vyžaduje súbor špecifických zručností a metód. Táto osobitná situácia je podrobnejšie vysvetlená v [Praktickej príručke úradu EASO o záujme dieťaťa v konaniach o azyle](#), ktorá bola uverejnená v roku 2019.

Modul odbornej prípravy úradu EASO o vedení pohovorov s deťmi

V prípade pohovorov s deťmi sa vyžadujú osobitné zručnosti a znalosti, keďže spôsob, akým dieťa vníma okolie, jeho pamäť a orientácia v čase sú značne odlišné v porovnaní s dospelými. Preto je veľmi dôležité, aby si úradníci poverení prípadom pri vedení osobného pohovoru s dieťaťom tieto rozdiely plne uvedomovali. Úrad EASO vyvinul modul odbornej prípravy o vedení pohovorov s deťmi. Cieľom tohto modulu je poskytnúť účastníkom poznatky o vývojových štádiách dieťaťa a zručnosti potrebné pri posudzovaní informácií poskytnutých dieťaťom, ako aj osobitné techniky vedenia pohovorov s deťmi.

Procesné záruky – posúdenie záujmu dieťaťa

V dublinskom nariadení III sa zdôrazňuje, že záujem dieťaťa je pri uplatňovaní tohto nariadenia prvoradým hľadiskom vo všetkých konaniach týkajúcich sa maloletých osôb. Osobitne sa to zdôrazňuje v článku 6 ods. 1 dublinského nariadenia III. Zohľadnenie zásady záujmu dieťaťa podľa článku 6 dublinského nariadenia III zahŕňa aj právo maloletých osôb na informácie a ich právo na vypočutie. V článku 6 ods. 3 dublinského nariadenia III, ako aj v článku 12 vykonávacieho nariadenia sa stanovujú faktory, ktoré je obzvlášť potrebné zohľadniť:

- (a) možnosti zlúčenia rodiny;
- (b) blaho a sociálny rozvoj maloletej osoby;
- (c) bezpečnosť a ochranu, najmä ak existuje podozrenie, že dieťa sa stalo alebo by sa mohlo stať obeťou obchodovania s ľuďmi;
- (d) názory maloletej osoby s prihliadnutím na jej vek a vyspelosť.

Tieto faktory môžu byť rozhodujúce pre určenie zodpovednosti, najmä vzhľadom na možné porušenie článku 4 charty alebo článku 3 EDĽP o zákaze mučenia alebo neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania. V rozsudku ESĽP zo 4. novembra 2014, *Tarakhel/Švajčiarsko*⁽²⁾, ktorý sa týkal afganskej rodiny so štyrmi maloletými deťmi, ESĽP uviedol, že odovzdanie zo Švajčiarska do Talianska nie je podľa článku 3 EDĽP zákonné, ak by žiadatelia boli „vrátení do Talianska bez toho, aby švajčiarske orgány najprv získali individuálne záruky talianskych orgánov, že so žiadateľmi sa bude zaobchádzať spôsobom primeraným veku detí a že rodina sa nerozdelí“. Z veci *Tarakhel* je zrejmé, že záujem dieťaťa je nutné zohľadniť v prípade detí so sprievodom aj v prípade detí bez sprievodu. Toto je v súčasnosti jasne vyjadrené v článku 6 ods. 1 dublinského nariadenia III.

⁽²⁾ Rozsudok ESĽP zo 4. novembra 2014, *Tarakhel/Švajčiarsko*, č. 29217/12.

Okrem toho sa v článku 6 dublinského nariadenia III stanovuje niekoľko ďalších záruk a opatrení, ktoré sa majú prijať v prípade maloletých osôb bez sprievodu. Tieto záruky sú uvedené v článku 6 ods. 2 a 4, v ktorých sa stanovuje, že:

- Členské štáty zabezpečia, aby vo všetkých konaniach stanovených dublinským nariadením III maloletú osobu bez sprievodu zastupoval a/alebo jej poskytoval pomoc zástupca. Zástupca musí mať kvalifikáciu a znalosti, aby sa zabezpečilo, že je náležité zohľadnený záujem maloletej osoby.
- Takýto zástupca „má prístup k obsahu príslušných dokumentov v spise o žiadateľovi vrátane osobitného informačného materiálu pre maloleté osoby bez sprievodu“.
- Členský štát, v ktorom maloletá osoba bez sprievodu podala žiadosť, „čo najskôr prijme náležité opatrenia na identifikáciu rodinných príslušníkov, súrodencov alebo príbuzných maloletej osoby bez sprievodu, nachádzajúcich sa na území členských štátov, pričom zároveň chráni najlepšie záujmy dieťaťa“.
- Vyžaduje sa, aby zamestnanci príslušných orgánov, ktorí vybavujú žiadosti týkajúce sa maloletých osôb bez sprievodu, absolvovali príslušnú odbornú prípravu týkajúcu sa osobitných potrieb maloletých osôb a v tejto odbornej príprave pokračovali.

Požiadavka úzkej spolupráce medzi členskými štátmi pri posudzovaní najlepšieho záujmu znamená, že žiadajúci aj dožiadaný členský štát musia spolupracovať, aby účinne posúdili záujem dieťaťa, čo dosiahnu zhromaždením dostupných poznatkov a v prípade potreby aj výmenou relevantných informácií súvisiacich s posudzovaním záujmu dieťaťa.

V článku 12 ods. 3 vykonávacieho nariadenia sa stanovuje, že zástupca sa do identifikácie rodinných príslušníkov zapája v čo najväčšej možnej miere. V odseku 4 sa špecifikuje výmena informácií medzi členskými štátmi na účely určenia členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti maloletej osoby bez sprievodu. Konkrétne: ak má členský štát informácie, ktoré umožňujú začať identifikáciu a/alebo určenie polohy rodinného príslušníka, súrodencov alebo príbuzných, tento členský štát sa podľa potreby spojí s ostatnými členskými štátmi a vymení si s nimi informácie s cieľom:

- identifikovať rodinných príslušníkov, súrodencov alebo príbuzných maloletej osoby bez sprievodu nachádzajúcich sa na území členských štátov,
- zistiť existenciu preukázaných rodinných väzieb,
- posúdiť spôsobilosť príbuzného starať sa o maloletú osobu bez sprievodu vrátane prípadov, keď rodinní príslušníci, súrodenci alebo príbuzní maloletej osoby bez sprievodu majú pobyt vo viac než jednom členskom štáte.

Vnútroštátne postupy a konania členských štátov pri posudzovaní záujmu dieťaťa sa môžu značne líšiť a nie je účelom tejto praktickej príručky venovať sa do hĺbky všetkým aspektom posúdenia najlepšieho záujmu. Je však možné zdôrazniť, že:

- Posúdenie najlepšieho záujmu sa musí vykonať individuálne v každom jednotlivom prípade s prihliadnutím na osobitné okolnosti daného dieťaťa. Osobitné okolnosti okrem iného zahŕňajú faktory, ako sú kultúrny pôvod, skúsenosti, vek, vyspelosť, pohlavie, rodová identita, stupeň vzdelania a možná zraniteľnosť dieťaťa vrátane (psychických) zdravotných problémov a traumy.
- Posúdenie najlepšieho záujmu je všeobecné posúdenie všetkých relevantných prvkov záujmu dieťaťa.
- V praxi je pri posudzovaní záujmu dieťaťa v súvislosti s uplatňovaním dublinského nariadenia III osobitne dôležité zhromaždiť informácie o osobitných okolnostiach dieťaťa, zohľadniť potenciálne možnosti zlúčenia rodiny dieťaťa (s rodinnými príslušníkmi alebo príbuznými, ktorí sa nachádzajú v členských štátoch), umožniť dieťaťu, aby pred orgánmi vyjadrilo vlastné názory, postarať sa o bezpečnosť a ochranu dieťaťa pred všetkými formami násillia, ako aj zabezpečiť dieťaťu zdravie a základnú starostlivosť. Usmernenie o posudzovaní veku možno nájsť v [Praktickej príručke úradu EASO o posudzovaní veku](#).
- Okrem toho je dôležité, aby členské štáty v čo najväčšej možnej miere zistili a zohľadnili názory zástupcu dieťaťa v súlade so zapojením zástupcu do procesu určenia zodpovednosti. V prípade potreby možno pri posudzovaní najlepšieho záujmu zisťovať a zohľadniť aj stanovisko iných relevantných vnútroštátnych subjektov v oblasti starostlivosti o dieťa alebo ochrany dieťaťa.

Praktická príručka úradu EASO o záujme dieťaťa v konaniach o azyle pomáha identifikovať a zdôrazniť hlavné medzníky a body na uplatňovanie záujmu dieťaťa. Toto sa vykonáva s cieľom podporiť členské štáty pri uplatňovaní zásady najlepšieho záujmu a posilniť záruky pre deti v konaniach o azyle.

Určenie zodpovedného členského štátu v prípade detí bez sprievodu: Článok 8 dublinského nariadenia III

V článku 8 sa stanovujú tri základné zásady určenia zodpovednosti v prípadoch maloletých osôb bez sprievodu.

- Zásada, že **prvoradým hľadiskom je záujem dieťaťa**, sa zdôrazňuje v znení všetkých odsekov tohto článku. Ktorýkoľvek odsek tohto článku sa uplatňuje za predpokladu, že je to v záujme dieťaťa.
- Zásada **zlúčenia maloletého dieťaťa s jeho rodinou, súrodencom alebo príbuzným**, ktorý sa oprávnené zdržiava v členskom štáte, sa stanovuje ako prvoradé kritérium pri určovaní zodpovednosti.
- Zásada, že ak sa rodina alebo príbuzní maloletého dieťaťa nenachádzajú v členských štátoch, prvoradé je **zabezpečiť, aby dieťa malo rýchly prístup ku konaniu o udelení medzinárodnej ochrany, pričom dieťa by sa spravidla nemalo odovzdať**. Preto ak sa rodina alebo príbuzní dieťaťa nenachádzajú v členských štátoch, zodpovedným členským štátom je zvyčajne ten, v ktorom sa dieťa nachádza a požiadalo o medzinárodnú ochranu. Vyplýva to z rozsudku SDEÚ zo 6. júna 2013 vo veci MA a i./ Secretary of State for the Home Department⁽³⁾, v ktorom sa **za predpokladu, že je to v najlepšom záujme maloletej osoby**, stanovuje, že:

... keď maloletá osoba bez sprievodu, ktorá nemá žiadneho rodinného príslušníka oprávnené sa zdržiavajúceho na území členského štátu, podala žiadosti o azyl vo viacerých členských štátoch, za „zodpovedný členský štát“ sa označuje ten členský štát, v ktorom sa tento maloletý nachádza po tom, ako v ňom podal žiadosť o azyl.

Preto je aj naďalej potrebné posúdiť záujem dieťaťa. Posúdenie je podmienkou podľa článku 8 ods. 4: ak nie je v najlepšom záujme maloletej osoby zdržiavať sa v členskom štáte, v ktorom sa nachádza, zodpovedným členským štátom by mal byť ten členský štát, do ktorého by sa maloletá osoba mala vrátiť vo svojom najlepšom záujme.

⁽³⁾ Rozsudok SDEÚ zo 6. júna 2013, *MA a i./Secretary of State for the Home Department*, C-648/11.

4. Posúdenie dôkazov [\[späť na kontrolný zoznam\]](#)

Dublinské nariadenie III	Vykonávacie nariadenie
Článok 20 ods. 1, článok 22 ods. 2 až 5	Príloha II

Úvod

Po zhromaždení všetkých relevantných informácií sa začne postup posudzovania dôkazov na účely určenia zodpovednosti. Osobný pohovor v rámci dublinského konania je dôležitým zdrojom informácií, a preto je úzko spojený s posudzovaním dôkazov. Hlavným účelom osobného pohovoru v rámci dublinského konania je zhromaždiť presné a spoľahlivé informácie o možnom vykonávaní dublinského nariadenia III v konkrétnom prípade žiadateľa. Relevantné otázky zahrnuté do pohovoru sa týkajú najmä kritérií na určenie zodpovedného členského štátu (kapitola III dublinského nariadenia III), ustanovení o závislých osobách a o práve vlastného uváženia (kapitola IV dublinského nariadenia III), cestovnej trasy, predchádzajúcej žiadosti (žiadostí), ako aj zániku povinností (kapitola V dublinského nariadenia III), ako sa uvádza ďalej. Úradník poverený prípadom by sa mal zaoberať všetkými otázkami súvisiacimi s posúdením kritérií dublinského nariadenia III.

Je nutné posúdiť informácie získané počas pohovoru a z databáz (napr. osobné doklady, systém Eurodac, systém VIS) a akékoľvek informácie poskytnuté žiadateľom alebo inými príslušnými zdrojmi (napr. rodinnými príslušníkmi, mimovládnyimi organizáciami atď.).

Význam posudzovania dôkazov

Európska komisia opísala význam posudzovania dôkazov v návrhu dublinského nariadenia II z roku 2001 takto:

„Mechanizmus na určenie zodpovedného členského štátu nebude fungovať, pokiaľ členské štáty nezavedú systém primeranej spolupráce s cieľom zhromaždiť potrebné dôkazy, spracovať žiadosti v dohodnutých lehotách a zorganizovať odovzdanie za najlepších podmienok.“ [COM(2001) 447].

Použitie dôkazov je pre dublinské konanie nevyhnutné na určenie členského štátu zodpovedného za žiadosť o medzinárodnú ochranu.

Úradník poverený prípadom môže byť požiadaný, aby posúdil dôkazy kedykoľvek počas celého konania, najmä však v dvoch situáciách:

- pred tým, ako sa inému členskému štátu odošle dožiadanie o prevzatie žiadateľa o medzinárodnú ochranu alebo o jeho prijatie späť [ako sa stanovuje pre prípady predloženia dožiadania o prevzatie (článok 21 ods. 3) a dožiadania o prijatie späť (článok 23 ods. 3 a článok 24 ods. 5 dublinského nariadenia III)] a
- pred tým, ako sa na takéto dožiadanie poskytne odpoveď [odpoveď na dožiadanie o prevzatie (článok 22 ods. 2 až 5) a odpoveď na dožiadanie o prijatie späť (článok 25 ods. 1 dublinského nariadenia III)].

Spôsob, akým sa vykonáva posudzovanie dôkazov, sa líši v závislosti od použitia príslušných kritérií na prijatie späť alebo na prevzatie.

Skutočnosti poukazujúce na súvislosť s dublinským konaním

Dublinské konanie sa podľa článku 20 ods. 1 dublinského nariadenia III začne „čo najskôr po tom, ako je členskému štátu prvýkrát podaná žiadosť o medzinárodnú ochranu“. Pri predkladaní dožiadania o prijatie späť alebo o prevzatie musia členské štáty použiť štandardné tlačivá stanovené vo vykonávacom nariadení a musia do dožiadania zahrnúť dôkazy alebo indície. Tieto dva zoznamy, „**dôkazy**“ a „**indície**“, sú vymedzené v článku 22 ods. 3 dublinského nariadenia III. Komisia na základe tohto ustanovenia „zostaví a pravidelne reviduje dva zoznamy uvádzajúce príslušné dôkazné prostriedky a indície“. Príloha II k vykonávaciemu nariadeniu obsahuje

oba zoznamy, pričom v každom sa v súvislosti s príslušným článkom uvádza, ktoré dôkazné prostriedky je možné použiť.

Príloha II k vykonávaciemu nariadeniu:

Dôkazné prostriedky (príloha II zoznam A)

Indície (príloha II zoznam B)

Dôkazné prostriedky

Dôkaz znamená dostatočný dôkaz, „ktorý určuje zodpovednosť podľa tohto nariadenia, pokiaľ ho nevyvráti dôkaz o opaku“ [článok 22 ods. 3 písm. a) bod i)].

➡ Z dôkazu vyplýva, že zodpovedný je iný členský štát.

V článku 22 ods. 4 sa v tejto súvislosti uvádza: „Požiadavka dôkazu by nemala prekročiť rámec toho, čo je potrebné pre náležité uplatňovanie tohto nariadenia.“

Indície

Indícia sa vzťahuje „na indikatívne prvky, ktoré, hoci sú vyvrátiteľné, v určitých prípadoch môžu byť dostatočné podľa dôkaznej hodnoty, ktorá sa im pripísala“. Ich dôkazná hodnota sa posúdi jednotlivo pre každý prípad.

➡ Indície môžu viesť k vyhodnoteniu, že je zodpovedný iný členský štát.

Článok 22 ods. 5 obsahuje ustanovenie o použití indícií: „Ak neexistuje žiaden formálny dôkaz, dožiadaný členský štát uzná svoju zodpovednosť, ak sú indície **logické, overiteľné a dostatočne podrobné na ustanovenie zodpovednosti**.“

Nedostatočnosť skutočností poukazujúcich na súvislosť s dublinským konaním

O zodpovednosti daného členského štátu často neexistuje dôkaz, v takom prípade členský štát posúdi všetky existujúce indície nevyhnutné na účinné stanovenie zodpovedného členského štátu. Ak neexistuje dôkaz, akým sú napríklad údaje o žiadateľovi zo systému Eurodac alebo VIS, vo väčšine prípadov je hlavným zdrojom informácií na určenie zodpovedného členského štátu žiadateľ o azyl.

Žiadosti o informácie

Dublinské nariadenie III	Vykonávacie nariadenie
Článok 34	Príloha V

Často sa stáva, že skutočnosti poukazujúce na súvislosť s dublinským konaním nie sú v danom prípade dostatočné. Ak dôkazy alebo indície nie sú dostatočné na určenie zodpovednosti alebo dokonca na zistenie, či sa má uplatňovať dublinské nariadenie III, členský štát, ktorý vedie dublinské konanie, môže požiadať iný členský štát o ďalšie informácie týkajúce sa určenia zodpovednosti podľa článku 34 dublinského nariadenia III, pričom použije štandardné tlačivo uvedené v prílohe V k vykonávaciemu nariadeniu. Je možné zaslať aj podrobnejšie žiadosti, najmä ak sa požadované informácie týkajú rodinných väzieb a otázok závislosti. Na tento účel sa členským štátom poskytujú štandardné tlačivá uvedené v prílohách VII a VIII k vykonávaciemu nariadeniu. Informácie, ktoré poskytol odpovedajúci členský štát, sú dôkazom, a preto predstavujú dôkaznú hodnotu.

Posudzovanie dôkazov

Zásady posudzovania dôkazov v dublinskom konaní

Dublinské konanie je objektívny postup na určenie zodpovedného členského štátu. Posudzovanie dôkazov v rámci dublinského konania sa výrazne líši od posudzovania dôkazov v samotnom konaní o azyle. Požadovaná úroveň dôkazu sa však nutne nemení.

Ak sa posudzuje potenciálne porušenie článku 4 charty, normy pre posudzovanie dôkazov sú podobné ako posúdenie prekážky na vyhostenie v samotnom konaní o azyle.

Proces určenia zodpovednosti je spoločným postupom oboch zúčastnených členských štátov. Pri posudzovaní dôkazov je dôležitá spolupráca medzi členskými štátmi, aby sa rýchlo určil zodpovedný členský štát, pričom sa dodržia lehoty stanovené v nariadení.

Použitie dôkazu na posúdenie zodpovednosti

Po zozbieraní príslušných informácií počas fázy registrácie, v osobnom pohovore so žiadateľom a/alebo prostredníctvom výmeny informácií s inými členskými štátmi úradník poverený prípadom vykoná posúdenie dôkazov s cieľom určiť členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu. Posudzovanie dôkazov vykonáva na individuálnom základe úradník poverený prípadom, ktorý musí zohľadniť povahu a závažnosť každého dôkazu a/alebo indície.

Ako už bolo uvedené, pri odosielaní dožiadania o prevzatie alebo prijatie späť musí žiadajúci členský štát predložiť dôkazy a/alebo indície. Musí zohľadniť dôkazy predložené žiadateľom.

Žiadajúci členský štát je povinný odovzdať kópiu všetkých dostupných dôkazov a indícií preukazujúcich zodpovednosť dožiadaného členského štátu. Obsah dožiadania umožní dožiadateľovi členskému štátu posúdiť jeho zodpovednosť. V prípade dožiadania o prevzatie je táto požiadavka stanovená v článku 21 ods. 3 dublinského nariadenia III a v článku 1 vykonávacieho nariadenia. V prípade dožiadania o prijatie späť je táto požiadavka stanovená v článku 23 ods. 3, v článku 24 ods. 3 dublinského nariadenia III a v článku 2 vykonávacieho nariadenia.

V prípade, že povinnosť dožiadaného členského štátu zanikla v súlade s článkom 19 ods. 2 a 3 alebo článkom 20 ods. 5, členský štát musí preukázať, že už nie je zodpovedný.

Keďže jedným z hlavných cieľov dublinského nariadenia III je zaručiť účinný prístup k jednému konaniu o azyle, členské štáty by sa mali usilovať, aby na základe dostupných dôkazov urýchlili určili zodpovedný členský štát.

Osvedčený postup pri spolupráci medzi členskými štátmi

Za osvedčený postup sa považuje prítomnosť styčných dôstojníkov v iných členských štátoch. Styční dôstojníci by mohli pomáhať pri zlepšovaní spoločného porozumenia a pri urýchlňovaní postupov, najmä v osobitných prípadoch, ktoré si vyžadujú osobitnú pozornosť, ako sú prípady týkajúce sa detí, alebo v čase zvýšeného tlaku na niektorý členský štát.

Všeobecné poznámky k posudzovaniu dokladov

Doklady predstavujú dôležitú súčasť dôkazov. V niektorých prípadoch má žiadateľ doklady pri sebe. Postup posudzovania relevantnosti dokladov na účely posúdenia zodpovednosti si vyžaduje vzájomnú dôveru a spoluprácu medzi členskými štátmi.

Pri vykonávaní posudzovania sa úradník poverený prípadom môže pozrieť na tieto aspekty:

► **Povaha dokladov**

- Tzn. o akú formu dokumentu ide: o originál, kópiu alebo výpis.

► **Pravosť dokladov**

- Na určenie zodpovednosti členského štátu je nevyhnutné posúdiť, či je doklad pravý alebo falošný. Správa o pravosti dokladov nie je vo vykonávacom nariadení podmienkou. Pri mnohých dokladoch tieto kontroly nie je možné uskutočniť (napr. rodný list, sobášny list).

► **Platnosť dokladov**

- Doklady, ktorých platnosť sa skončila, sú takisto relevantné na určenie zodpovedného členského štátu (napr. povolenie na pobyt, ktorého platnosť v čase podania žiadosti sa skončila pred menej ako dvomi rokmi, alebo vízum, ktorého platnosť sa skončila pred menej ako šiestimi mesiacmi).

► **Pôvod**

- Orgán, ktorý vydáva doklad.

► **Dotknutá osoba**

- Či doklad patrí žiadateľovi.

Kritériá týkajúce sa zlúčenia rodiny [\[späť na kontrolný zoznam\]](#)

Dublinké nariadenie III	Vykonávacie nariadenie
Článok 2 písm. g) až j), články 8 až 11, články 16 až 17	Články 11 a 12

Vymedzenie príslušných pojmov a hľadísk

Podľa odôvodnení 14, 15, 16, 17, ako aj podľa kapitol III a IV dublinského nariadenia III je zlúčenie rodiny prvoradým hľadiskom, ktoré úradník poverený prípadom musí zohľadniť. Okrem toho by úradník poverený prípadom mal byť tiež informovaný o tom, že jednotlivé ustanovenia kapitoly III sa uplatňujú v hierarchickom poradí.

Osobitné zretele týkajúce sa rodinných príslušníkov, príbuzných

Pri uplatňovaní rôznych ustanovení o zlúčení rodiny podľa dublinského nariadenia III by úradníci poverení prípadom mali mať na zreteli rozdiel medzi rodinnými príslušníkmi a príbuznými a inými osobami blízkymi rodine. Možno bude potrebné tieto rozdiely vysvetliť žiadateľovi počas osobného pohovoru v rámci dublinského konania.

► Rodinní príslušníci

Podľa článku 2 písm. g) dublinského nariadenia III sa za rodinných príslušníkov, ktorí sa zdržiavajú na území členských štátov, „ak rodina už existovala v krajine pôvodu“, považujú:

- manžel žiadateľa alebo jeho partner, s ktorým žije v stálom zväzku a s ktorým nie je zosobášený,
- biologické alebo adoptované maloleté deti párov, ktoré sú uvedené v prvej zarážke, alebo takéto deti žiadateľa pod podmienkou, že sú slobodné,
- matka, otec alebo iná dospelá osoba zodpovedná za nezosobášenú maloletú osobu.

► Príbuzný

Podľa článku 2 písm. h) dublinského nariadenia III ak je žiadateľom maloletá osoba bez sprievodu, za príbuzného sa považuje dospelá teta alebo dospelý strýko žiadateľa alebo starý rodič žiadateľa, ktorí sa zdržiavajú na území členského štátu, bez ohľadu na to, či sa žiadateľ narodil v manželskom zväzku alebo mimo neho, alebo či bol osvojený podľa vnútroštátneho práva.

► Maloletá osoba

Podľa článku 2 písm. i) osoba mladšia ako 18 rokov, ktorá je štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti.

► Maloletá osoba bez sprievodu

V článku 2 písm. j) dublinského nariadenia III je vymedzená ako „maloletá osoba, ktorá prichádza na územie členských štátov bez sprievodu dospeléj osoby, ktorá je za ňu zodpovedná či už podľa práva alebo praxe príslušného členského štátu, pokiaľ sa skutočne nenachádza v opatere takejto dospeléj osoby; patrí sem aj maloletá osoba, ktorá je ponechaná bez sprievodu po tom, ako vstúpila na územie členských štátov“.

V súvislosti s článkom 16 a článkom 17 ods. 2 sú na určenie zodpovednosti relevantné aj širšie rodinné vzťahy.

- Vzťah závislosti
Najmä podľa článku 16 dublinského nariadenia III vzťah závislosti existuje, ak ide o (plnoleté) dieťa, súrodenca, rodiča.
- Rodina v širšom zmysle
Článok 17 ods. 2 sa týka akéhokoľvek iného rodinného vzťahu v širšom zmysle.

Maloleté osoby bez sprievodu (článok 8)

Článok 8 sa týka maloletých osôb bez sprievodu a uvádza sa v ňom, že zodpovedným členským štátom by mal byť ten členský štát, v ktorom sa oprávnené zdržiava rodinný príslušník alebo súrodenec maloletej osoby. Ak má maloletý príbuzného, malo by sa stanoviť, že sa tento príbuzný môže o maloletého postarať. Schopnosť starať

sa o dieťa by sa mala stanoviť na základe individuálneho posúdenia. Ak je žiadateľom zosobášená maloletá osoba, ktorej manžel sa nezdržiava oprávnene na území členských štátov, zodpovedným členským štátom je ten členský štát, v ktorom sa oprávnene zdržiava otec, matka alebo iná dospelá osoba, ktorá je za maloletú osobu zodpovedná podľa práva alebo praxe daného členského štátu, alebo súrodenec. Úradník poverený prípadom však musí určiť, že je v záujme dieťaťa, aby dieťa bolo zlúčené s rodinným príslušníkom, súrodencom alebo príbuzným.

Rodinný príslušník, ktorý požíva medzinárodnú ochranu (článok 9)

V článku 9 sa uvádza, že zodpovedným členským štátom by mal byť ten členský štát, v ktorom bolo rodinnému príslušníkovi žiadateľa povolené zdržiavať sa ako osobe požívajúcej medzinárodnú ochranu. Je potrebné poznamenať, že v tomto prípade sa nevyžaduje, aby rodina bola predtým založená v krajine pôvodu. Je však podmienkou, aby rodina bola založená pred tým, ako žiadateľ podal svoju prvú žiadosť (článok 7 ods. 2).

Žiadateľ aj rodinný príslušník by mali svoj súhlas vyjadriť písomne.

Rodinný príslušník, ktorý je žiadateľom o medzinárodnú ochranu (článok 10)

V článku 10 sa uvádza, že zodpovedným členským štátom by mal byť ten členský štát, v ktorom sa zdržiava rodinný príslušník žiadateľa, ktorý je takisto žiadateľom o medzinárodnú ochranu.

Žiadateľ aj rodinný príslušník by mali svoj súhlas vyjadriť písomne.

Pravidlá pre súbežne podané žiadosti (článok 11)

V článku 11 sa stanovujú pravidlá pre prípady, v ktorých viacerí rodinní príslušníci „a/alebo maloletí slobodní súrodenci podajú žiadosť o medzinárodnú ochranu súčasne v tom istom členskom štáte alebo v dátumoch, ktoré sú dostatočne k sebe blízko na to, aby sa procesy určenia zodpovedného členského štátu mohli uskutočňovať spoločne“, a uplatnenie dublinského konania by viedlo k oddeleniu rodinných príslušníkov. V týchto prípadoch by mal byť zodpovedným členským štátom ten, ktorý je zodpovedný za prevzatie najväčšieho počtu rodinných príslušníkov. Ak sa toto neuplatní, zodpovednosť pripadne tomu členskému štátu, ktorý označia kritériá ako zodpovedný za posúdenie žiadosti najstaršieho z nich.

Závislé osoby (článok 16)

V článku 16 sa stanovuje, že „ak je žiadateľ z dôvodu tehotenstva, novonarodeného dieťaťa, závažného ochorenia, ťažkého zdravotného postihnutia alebo vysokého veku závislý od pomoci svojho dieťaťa, súrodenca alebo rodiča, ktorí sa oprávnene zdržiavajú v niektorom z členských štátov, alebo ak je jeho dieťa, súrodenec alebo rodič oprávnene sa zdržiavajúci v niektorom z členských štátov závislý od pomoci žiadateľa, členské štáty spravidla ponechajú žiadateľa spolu s týmto dieťaťom, súrodencom alebo rodičom, alebo ich zlúčia, ak“:

- rodinné putá existovali už v krajine pôvodu,
- dieťa, súrodenec alebo rodič sú schopní starať sa o túto závislú osobu,
- dotknuté osoby vyjadrili svoj súhlas písomne.

Pri odosielaní dožiadania o prevzatie musí úradník poverený prípadom vypracovať tieto body:

- dôvody závislosti,
- povaha vzťahu medzi závislými osobami,
- spôsobilosť osoby starať sa o závislú osobu.

Ustanovenia o práve vlastného uváženia (článok 17)

Podľa článku 17 dublinského nariadenia III („ustanovenia o práve vlastného uváženia“) možno rodinných príslušníkov ponechať spolu alebo ich možno zlúčiť, ak ich rodinné vzťahy nepatria do rozsahu pôsobnosti rodinných kritérií vedúcich k rozdeleniu rodiny. To však závisí od úplného uváženia príslušného členského štátu (členských štátov).

Podľa ustanovení o práve vlastného uváženia je situácia do určitej miery komplikovanejšia, pokiaľ ide o posudzovanie dôkazov. Ich uplatňovanie môže byť aj predmetom ďalších vnútroštátnych usmernení. Uplatnenie

ustanovení o práve vlastného uváženia možno predpokladať najmä v prípade, ak sú podľa kritérií dublinského nariadenia III zodpovedné rôzne členské štáty.

Judikatúra: uplatnenie ustanovení o práve vlastného uváženia

SDEÚ opakovane rozhodoval o výklade článku 17 ods. 1 dublinského nariadenia III. Možnú situáciu, v ktorej by mohol vzniknúť priestor na uplatnenie článku 17 dublinského nariadenia III, ilustrujú dve veci prejednávané pred SDEÚ.

V prvej citovanej veci SDEÚ rozhodol, že od členských štátov nemožno vyžadovať, aby uplatňovali článok 17 dublinského nariadenia III, pozri rozsudok SDEÚ zo 16. februára 2017, *C.K. a i./Republika Slovenija*, C-578/16, bod 97.

V tejto konkrétnej veci sa pred slovinským ústavným súdom tvrdilo, že odovzdanie žiadateľky „C.K.“ zo Slovinska do Chorvátska by malo nepriaznivý vplyv na jej zdravotný stav, a preto by nemalo prísť k jej odovzdaniu. Toto tvrdenie bolo podložené viacerými lekáskymi posudkami. Podľa slovinského ústavného súdu sú členské štáty povinné uplatniť ustanovenie o práve vlastného uváženia podľa článku 17 ods. 1 dublinského nariadenia III v prípade, ak by odovzdanie žiadateľa do iného členského štátu viedlo k porušeniu článku 33 ods. 1 Ženevského dohovoru, článku 3 EDLP a príslušnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva.

SDEÚ rozhodol, že výklad článku 17 ods. 1 dublinského nariadenia III je predovšetkým úlohou, ktorá patrí samotnému Súdnemu dvoru Európskej únie. Okrem toho rozhodol, že od členských štátov nemožno vyžadovať, prinajmenšom v uvedenej veci, aby uplatňovali článok 17 ods. 1 dublinského nariadenia III.

V druhej citovanej veci SDEÚ rozhodol, že uplatnenie článku 17 dublinského nariadenia III nepodlieha žiadnej osobitnej podmienke a že nie je možné podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu neuplatňovať uvedený článok, pozri rozsudok SDEÚ z 23. januára 2019, *M.A. a i./The International Protection Appeals Tribunal a i.*, C-661/17, body 71 a 79.

V tejto konkrétnej veci dvaja žiadatelia upozornili komisára pre žiadosti utečencov v Írsku na zdravotné problémy, ktoré sa týkajú jedného z nich, a na prebiehajúce lekárske vyšetrenie ich dieťaťa. Uvedený komisár napriek tomu odporučil ich odovzdanie z Írska do Spojeného kráľovstva na základe dublinského nariadenia III a zároveň konštatoval, že nie je dôvod na uplatnenie článku 17 tohto nariadenia. Toto rozhodnutie bolo napadnuté s odvolaním najmä na článok 17 dublinského nariadenia III, pričom sa v napadnutí uvádzalo, že odovzdanie do Spojeného kráľovstva by malo za následok, že ochrana základných práv žiadateľov by bola ohrozená, keďže Spojené kráľovstvo navrhlo vystúpenie z Európskej únie. Keďže súd potvrdil napadnuté rozhodnutie, vec bola podaná na najvyšší súd Írska. Najvyšší súd Írska následne požiadal SDEÚ o vyjadrenie, či je možné napadnúť odmietnutie uplatniť článok 17 dublinského nariadenia III, ako to urobil komisár.

SDEÚ rozhodol, že článok 17 ods. 1 dublinského nariadenia III nemôže podliehať žiadnej konkrétnej podmienke vrátane zámeru členského štátu vystúpiť z Európskej únie. SDEÚ okrem toho rozhodol, že článok 27 ods. 1 dublinského nariadenia III nevyžaduje, aby bol k dispozícii opravný prostriedok proti rozhodnutiu o neuplatnení ustanovenia o práve vlastného uváženia podľa článku 17 ods. 1 dublinského nariadenia III, a že toto rozhodnutie možno napadnúť odvolaním proti rozhodnutiu o odovzdaní.

Článok 17 ods. 1, ustanovenie o zvrchovanosti

V článku 17 ods. 1 („ustanovenie o zvrchovanosti“) sa uvádza, že členský štát, v ktorom bola podaná žiadosť o medzinárodnú ochranu a ktorý vykonáva postup určovania zodpovedného členského štátu, môže sám rozhodnúť o posúdení žiadosti o medzinárodnú ochranu aj vtedy, ak podľa tohto nariadenia nie je zodpovedný.

Tento článok môže členský štát uplatniť kedykoľvek, ak bola žiadosť o medzinárodnú ochranu podaná v tomto členskom štáte. Príslušný členský štát to musí uviesť v systéme Eurodac doplnením dátumu prijatia rozhodnutia o posúdení žiadosti.

Článok 17 ods. 2, ustanovenie o humanitárnych dôvodoch

Podľa článku 17 ods. 2 členský štát, v ktorom bola podaná žiadosť o medzinárodnú ochranu a ktorý uskutočňuje proces určovania zodpovedného členského štátu, alebo zodpovedný členský štát „môže kedykoľvek pred prijatím prvého rozhodnutia vo veci samej požiadať iný členský štát o prevzatie žiadateľa s cieľom zlúčiť akékoľvek osoby blízke rodine z humanitárnych dôvodov založených najmä na rodinných alebo kultúrnych aspektoch, a to aj keď

tento iný členský štát nie je zodpovedným podľa kritérií stanovených v článkoch 8 až 11 a článku 16“. Dotknuté osoby musia svoj súhlas vyjadriť písomne.

Prijatie dožiadania podľa článku 17 ods. 2 zostáva na uvážení dožiadaného členského štátu. Ak sa dožiadany členský štát rozhodne posúdiť žiadosť o medzinárodnú ochranu, musí žiadajúcemu členskému štátu svoj súhlas potvrdiť písomne.

Pri spracovaní prípadu tohto druhu môže úradník poverený prípadom okrem iného zohľadniť:

- dôvody zlúčenia,
- lekárske doklady, lekárske správy alebo psychologické posudky,
- správy mimovládnych organizácií, v ktorých sa podrobne uvádzajú rodinné väzby s osobou v inom členskom štáte, vrátane dokumentov potvrdzujúcich tieto vzťahy,
- povahu vzťahu (akým spôsobom boli osoby oddelené, či boli v kontakte, či spolu žili) s osobitným zreteľom na rodinné alebo kultúrne aspekty.

Žiadateľ aj rodinný príslušník alebo dotknutá osoba, ktorá sa zdržiava v inom členskom štáte, musia svoj súhlas vyjadriť písomne.

Dôkazné prostriedky a indície

Dubľinské nariadenie III	Vykonávacie nariadenie
Články 8 až 10	Príloha II

Maloletá osoba bez sprievodu a rodinní príslušníci (články 8 až 10)

V prípade článkov 8 až 10 je potrebné určiť tieto skutočnosti:

- rodinné väzby,
- právne postavenie rodinného príslušníka (príslušníkov), súrodenca (súrodencov) alebo príbuzného (príbuzných),
- schopnosť príbuzného alebo dospelého zodpovedného za dieťa starať sa o toto dieťa,
- v prípade článku 9 a 10 súhlas so zlúčením, ktorý vyjadrí žiadateľ aj rodinný príslušník.

Závislé (plnoleté) dieťa, súrodenec, rodič (článok 16)

Pri posudzovaní závislosti medzi žiadateľom a jeho plnoletým dieťaťom, rodičom alebo súrodencom, ak je buď žiadateľ alebo osoba blízka rodine tehotná alebo nedávno porodila, ak je v pokročilejšom veku, vážne chorá alebo má vážne zdravotné postihnutie, je potrebné určiť tieto skutočnosti:

- právne postavenie osoby blízkej rodine z hľadiska pobytu,
- rodinné väzby,
- zraniteľnosť (tehotenstvo, novonarodené dieťa, pokročilý vek, závažné ochorenie alebo vážne zdravotné postihnutie),
- spôsobilosť dotknutej osoby starať sa o závislú osobu.

Vzhľadom na to, že žiadateľ a osoba blízka rodine sú oddelení, v čase posudzovania nemusia byť de facto od seba závislí. Na jednej strane je potrebné posúdiť, či ide o závislú osobu z dôvodu tehotenstva, novonarodeného dieťaťa, pokročilého veku, závažnej choroby alebo vážneho zdravotného postihnutia, a na druhej strane, či je žiadateľ alebo osoba blízka rodine spôsobilá starať sa o závislú osobu. Ak sa žiadateľ/osoba blízka rodine starala o osobu blízku rodine už v minulosti, môže to slúžiť ako dôkaz, že je spôsobilá sa o závislú osobu postarať. Pri uplatňovaní článku 16 sa postupuje flexibilne.

Požiadavky na dokazovanie rodinných väzieb by mali byť primerané, aby sa zabezpečilo, že články 8, 9 a 10 a ustanovenie o závislosti (článok 16) zaručia zlúčenie rodiny v praxi. Všetky dostupné informácie a dôkazy vrátane vyhlásení žiadateľov by sa mali náležite zohľadniť, aby sa zabezpečilo správne určenie zodpovednosti.

Príloha II k vykonávaciemu nariadeniu obsahuje tento zoznam dôkazných prostriedkov a indícií v prípade článkov 8 až 10 týkajúcich sa rodiny.

Dôkazné prostriedky v prípade článkov 8, 9, 10

Prítomnosť rodinného príslušníka žiadateľa, ktorý je maloletou osobou bez sprievodu (článok 8)	Oprávnený pobyt rodinného príslušníka, ktorý požíva medzinárodnú ochranu, v niektorom členskom štáte (článok 9)	Prítomnosť rodinného príslušníka, ktorý je žiadateľom a ktorého žiadosť ešte nebola predmetom prvého rozhodnutia vo veci samej (článok 10)
Písomné potvrdenie informácie iným členským štátom	Písomné potvrdenie informácie iným členským štátom	Písomné potvrdenie informácie iným členským štátom
Výpisy z registrov	Výpisy z registrov	Výpisy z registrov
Povolenia na pobyt vydané rodinnému príslušníkovi	Povolenia na pobyt vydané rodinnému príslušníkovi, ktorý požíva medzinárodnú ochranu	Povolenia na prechodný pobyt vydané rodinnému príslušníkovi počas posudzovania žiadosti
Dôkaz, ak je k dispozícii, že dotknuté osoby sú v príbuzenskom vzťahu	Dôkaz, ak je k dispozícii, že dotknuté osoby sú v príbuzenskom vzťahu	Dôkaz, ak je k dispozícii, že dotknuté osoby sú v príbuzenskom vzťahu
Testy DNA alebo krvné testy (len v prípade, ak nie sú k dispozícii uvedené dôkazné prostriedky a ak je to nevyhnutné)	Súhlas dotknutých osôb	Testy DNA alebo krvné testy (len v prípade, ak nie sú k dispozícii uvedené dôkazné prostriedky a ak je to nevyhnutné)
		Súhlas dotknutých osôb

Písomné potvrdenie informácie iným členským štátom

Akékoľvek písomné potvrdenie týkajúce sa prítomnosti rodinného príslušníka, súrodenca alebo príbuzného maloletej osoby bez sprievodu alebo rodinného príslušníka žiadateľa, či už prostredníctvom štandardných tlačív na výmenu informácií uvedených vo vykonávacom nariadení alebo inými prostriedkami, je dôkazným prostriedkom, ktorým možno podložiť dožiadanie o prevzatie z príslušných právnych dôvodov.

Výpisy z registrov

Oprávnený pobyt (v prípade článku 9) a prítomnosť rodinného príslušníka (v prípade článkov 8 a 10) možno doložiť aj výpismi z registrov, ktoré potvrdzujú právne postavenie rodinného príslušníka z hľadiska pobytu.

Povolenia na pobyt/povolenia na prechodný pobyt vydané rodinnému príslušníkovi

Prítomnosť rodinného príslušníka môže byť doložená aj povolením na pobyt vydaným dotknutému rodinnému príslušníkovi.

Dôkaz, že osoby sú v príbuzenskom vzťahu

Akýkoľvek dôkaz preukazujúci vzťah medzi dotknutými osobami by sa mal zaslať dožiadanému členskému štátu, ak je takýto dôkaz k dispozícii, napríklad sobášny alebo rodný list alebo akýkoľvek listinný dôkaz preukazujúci príbuzenský vzťah.

Test DNA alebo krvný test

Testy DNA a/alebo krvné testy by sa na doloženie existencie rodinných väzieb mali použiť len výnimočne. Zo znenia vykonávacieho nariadenia jasne vyplýva, že testy DNA alebo krvné testy sa majú použiť len vtedy, ak iné dôkazy nie sú k dispozícii.

Súhlas dotknutých osôb

Aby sa zlúčenie uskutočnilo so súhlasom dotknutých osôb, žiadateľ a rodinný príslušník by mali svoj súhlas vyjadriť písomne. Písomný súhlas by sa mal priložiť k žiadosti.

Indície v prípade článkov 8, 9, 10

Prítomnosť rodinného príslušníka žiadateľa, ktorý je maloletou osobou bez sprievodu (článok 8)	Oprávnený pobyt rodinného príslušníka, ktorý požíva medzinárodnú ochranu, v niektorom členskom štáte (článok 9)	Prítomnosť rodinného príslušníka, ktorý je žiadateľom a ktorého žiadosť ešte nebola predmetom prvého rozhodnutia vo veci samej (článok 10)
Overiteľné informácie od žiadateľa	Overiteľné informácie od žiadateľa	Overiteľné informácie od žiadateľa
Správy/potvrdenie informácií zo strany medzinárodnej organizácie, napríklad UNHCR	Správy/potvrdenie informácií zo strany medzinárodnej organizácie, napríklad UNHCR	Správy/potvrdenie informácií zo strany medzinárodnej organizácie, napríklad UNHCR
Vyhlásenia dotknutých rodinných príslušníkov		

Overiteľné informácie od žiadateľa

Informácie, ktoré žiadateľ poskytne o prítomnosti rodinného príslušníka v členskom štáte, sa považujú za indíciu. Čím sú informácie podrobnejšie, tým je dožiadanie lepšie podložené. Vyžiadať si informácie od iného členského štátu a požiadať o potvrdenie je možné aj na základe informácií, ktoré poskytne žiadateľ. V niektorých prípadoch žiadatelia nemusia byť schopní poskytnúť listinné dôkazy na dokázanie rodinných väzieb s rodinnými príslušníkmi alebo príbuznými. Všetky podrobné informácie o ostatných rodinných príslušníkoch, o mieste ich bydliska, o okolnostiach oddelenia, podrobnosti o manželstve atď. môže iný členský štát overiť kontrolou zápisov v registri alebo kontrolou pohovoru rodinných príslušníkov na svojom území. (Pre témy, ktoré sa majú vypracovať počas pohovoru s cieľom získať relevantné informácie, pozri [Oblasti na preskúmanie počas pohovoru: rodinné väzby](#))

Vyhlásenia dotknutých rodinných príslušníkov

Dožiadania z dôvodu rodinných väzieb sa môžu uskutočniť aj na základe koherentných, overiteľných a dostatočne podrobných vyhlásení rodinných príslušníkov.

Správy/potvrdenie informácií zo strany medzinárodnej organizácie, napríklad UNHCR

Členské štáty môžu informácie poskytnuté medzinárodnými organizáciami použiť na podloženie svojich dožiadaní. Správy, resp. potvrdenia informácií medzinárodnou organizáciou môžu takisto slúžiť na podloženie dožiadania. Dožiadaný členský štát tieto doklady zohľadní a vykoná príslušné overenie/zisťovanie.

Kritériá týkajúce sa pobytu, vstupu a zdržiavania sa

[\[späť na kontrolný zoznam\]](#)

Dublinské nariadenie III	Vykonávacie nariadenie
Články 12 až 14	Príloha II

Vymedzenie príslušných pojmov a hľadísk

Po kritériách týkajúcich sa detí a rodinných väzieb sa ďalší súbor kritérií na určenie zodpovednosti týka vstupu a pobytu, pričom sa zohľadňuje, ako dotknutá osoba vstúpila na územie členských štátov alebo sa na ňom zdržiavala, právny základ tohto vstupu alebo pobytu, obdobie, ktoré uplynulo od vstupu, ako aj miesto podania žiadosti o medzinárodnú ochranu.

V dublinskom nariadení III sa v prvom rade stanovujú procesné pravidlá pre vstup a pobyt, ktorý sa uskutočnil na základe víza alebo povolenia na pobyt vydaného členským štátom (článok 12). V prípade schengenských štátov predstavuje dožiadanie na základe udeleného víza významný podiel prípadov v rámci dublinského konania.

Hlavným zdrojom informácií o udelenom víze je databáza VIS. Systém VIS prepája veľvyslanectvá a konzuláty v krajinách mimo EÚ a všetky vonkajšie hraničné priechody schengenských štátov. V systéme sa porovnávajú biometrické údaje, najmä odtlačky prstov, na účely identifikácie a overenia. Nie všetky členské štáty, ktoré uplatňujú dublinské nariadenie III, sú viazané nariadením o VIS.

V prípade, že systém VIS nie je dostupný alebo nie sú (úplne) potvrdené ukazovatele týkajúce sa víza alebo povolenia na pobyt, členské štáty môžu zaslať žiadosti o informácie v súlade s článkom 34 dublinského nariadenia III s cieľom uľahčiť postup určenia zodpovednosti.

Povolenie na pobyt

Platné povolenie na pobyt (článok 12 ods. 1)

„Ak je žiadateľ **držiteľom platného povolenia na pobyt**, je za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu zodpovedný ten členský štát, ktorý vydal toto povolenie.“

Prvou známkou toho, že žiadateľovi bolo udelené povolenie na pobyt v členskom štáte, je vo väčšine prípadov vyhlásenie žiadateľa a/alebo prítomnosť samotného dokumentu. Ak má žiadateľ príslušný doklad pri sebe, je nutné podrobne preskúmať pravosť a platnosť tohto dokladu.

Viacero povolení na pobyt (článok 12 ods. 3)

V článku 12 ods. 3 sa stanovujú pravidlá týkajúce sa zodpovednosti v prípade, že žiadateľ má viacero platných povolení na pobyt vydaných viacerými členskými štátmi.

V článku 12 ods. 3 písm. a) sa stanovuje, že zodpovedný je ten členský štát, ktorý vydal povolenie na pobyt na najdlhšie obdobie pobytu alebo s najneskorším dátumom skončenia platnosti.

Povolenia na pobyt, ktorých platnosť sa skončila (článok 12 ods. 4)

Článok 12 ods. 4 sa uplatní v prípadoch, keď je žiadateľ držiteľom jedného alebo viacerých povolení na pobyt, ktorých platnosť sa skončila, pričom sa zohľadní dátum skončenia platnosti týchto povolení. Ak sa platnosť povolenia na pobyt skončila pred viac ako dvoma rokmi, je zodpovedný ten členský štát, v ktorom bola žiadosť podaná.

Vízum (článok 12 ods. 2, 3 a 4)

Platné vízum (článok 12 ods. 2)

V článku 12 ods. 2 sa stanovuje, že „*ak je žiadateľ **držiteľom platného víza**, je za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu zodpovedný ten členský štát, ktorý vydal toto vízum*“.

V prípade, že vízum bolo vydané v mene iného členského štátu, za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu je zodpovedný zastupovaný členský štát.

Viacero víz (článok 12 ods. 3)

V článku 12 ods. 3 sa stanovujú pravidlá týkajúce sa zodpovednosti v prípadoch, keď je žiadateľ držiteľom viacerých víz vydaných rôznymi členskými štátmi, pričom sa zohľadňuje obdobie platnosti dokladu.

V článku 12 ods. 3 písm. b) sa stanovuje, že v prípade viacerých víz rovnakého typu je zodpovedný ten členský štát, ktorý vydal vízum s najneskorším dátumom skončenia platnosti.

V článku 12 ods. 3 písm. c) sa stanovuje, že v prípade víz rôznych typov by zodpovednosť mal prevziať „členský štát, ktorý vydal vízum s najdlhšou dobou platnosti, alebo ak sú doby platnosti rovnaké, členský štát, ktorý vydal vízum s najneskorším dátumom skončenia platnosti“.

Vízum, ktorého platnosť sa skončila (článok 12 ods. 4)

Článok 12 ods. 4 sa uplatní v prípadoch, keď je žiadateľ držiteľom jedného alebo viacerých víz, ktorých platnosť sa skončila, pričom sa zohľadní, pred akým časom sa platnosť víza skončila a na základe ktorého víza žiadateľ v skutočnosti vstúpil na územie členského štátu. Ak sa platnosť víza skončila pred viac ako šiestimi mesiacmi, je zodpovedný ten členský štát, v ktorom bola žiadosť podaná.

Neoprávnený vstup (článok 13 ods. 1)

„Ak žiadateľ **protiprávne prekročil hranicu** do členského štátu po súši, mori alebo letecky po príchode z tretej krajiny, za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu je zodpovedný členský štát, do ktorého takto vstúpil.“

Zodpovednosť na základe neoprávneného vstupu zaniká 12 mesiacov po neoprávnenom vstupe, ak počas tohto obdobia v žiadnom členskom štáte nebola podaná žiadosť o medzinárodnú ochranu.

Nepretržitý pobyt v členskom štáte počas obdobia najmenej piatich mesiacov (článok 13 ods. 2)

„Ak členský štát nemôže, alebo už ďalej nemôže byť zodpovedný“ v súlade s kritériami neoprávneného vstupu a „keď sa zistí na základe dôkazu alebo indicie...“, že žiadateľ [...] pred podaním žiadosti o medzinárodnú ochranu **nepretržite žil po dobu najmenej piatich mesiacov** v niektorom členskom štáte, za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu je zodpovedný tento členský štát“.

Tento článok sa uplatňuje aj v prípadoch, keď nie je možné určiť okolnosti vstupu.

Ak dôkazy naznačujú, že žiadateľ žil počas obdobia najmenej piatich mesiacov vo viacerých členských štátoch, zodpovedným členským štátom je ten členský štát, na ktorého území sa žiadateľ zdržiaval naposledy.

(Oprávnený) vstup v prípade zrušenej vízovej povinnosti (článok 14)

Štáty schengenského priestoru majú spoločnú vízovú politiku, ktorej cieľom je uľahčiť vstup oprávnených osôb do EÚ a zároveň zaručiť vnútornú bezpečnosť. EÚ má zoznam krajín, ktorých občania by pri prekročení vonkajších hraníc mali byť držiteľmi víza, ako aj zoznam krajín, ktorých občania sú od tejto povinnosti oslobodení.⁽⁴⁾ Bezvízový vstup môže byť aj výsledkom dvojstranných rokovaní, najmä medzi štátmi na vonkajších hraniciach.

⁽⁴⁾ V čase písania tohto dokumentu je tento zoznam uvedený v [nariadení \(EÚ\) 2018/1806 Európskeho parlamentu a Rady zo 14. novembra 2018](#) uvádzajúce zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti, Ú. v. EÚ L 303/39. Keďže tento zoznam sa často aktualizuje, čitateľ by si mal overiť aktuálne platné nariadenie.

V článku 14 ods. 1 sa uvádza, že „[a]k štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti vstúpi na územie členského štátu, v ktorom sa **vo vzťahu k nemu alebo k nej zrušila vízová povinnosť**, tento členský štát je zodpovedný za posúdenie jeho/jej žiadosti o medzinárodnú ochranu“.

V článku 14 ods. 2 sa stanovujú pravidlá pre situáciu, v ktorej žiadateľ mohol oprávnené vstúpiť do viacerých členských štátov, pretože vízová povinnosť v týchto členských štátoch je zrušená. V prípade, že „štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti podá svoju žiadosť o medzinárodnú ochranu v inom členskom štáte, v ktorom sa vo vzťahu k nemu alebo k nej takisto zrušila vízová povinnosť“, za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu je zodpovedný tento iný členský štát.

Žiadosť v medzinárodnom tranzitnom priestore letiska (článok 15)

Žiadosť o medzinárodnú ochranu je možné podať aj v medzinárodnom tranzitnom priestore letiska. „Keď štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti podala žiadosť o medzinárodnú ochranu **v medzinárodnom tranzitnom priestore letiska** členského štátu, je tento členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti.“

Dôkazné prostriedky v prípadoch platného povolenia na pobyt alebo víza a v prípadoch povolenia na pobyt alebo víza, ktorého platnosť sa skončila (článok 12)

Platné povolenia na pobyt (článok 12 ods. 1 a 3 alebo povolenia na pobyt, ktorých platnosť sa skončila pred menej ako dvoma rokmi [a dátum nadobudnutia účinnosti])	Platné víza (článok 12 ods. 2 a 3) a víza, ktorých platnosť sa skončila pred menej ako šiestimi mesiacmi [a dátum nadobudnutia účinnosti]
Vydané povolenie na pobyt	Kladný výsledok vyhľadávania v systéme VIS
Výpisy z cudzineckých registrov alebo podobných registrov	Vydané vízum
Správy/potvrdenie zo strany členského štátu, ktorý vydal povolenie na pobyt	Výpisy z cudzineckých registrov alebo podobných registrov
	Správy/potvrdenie zo strany členského štátu, ktorý vydal vízum alebo povolenie na pobyt

Povolenie na pobyt

V článku 2 písm. l) dublinského nariadenia III sa vymedzuje rozsah pôsobnosti povolenia na pobyt:

... akékoľvek povolenie vydané orgánmi členského štátu povoľujúceho štátnemu príslušníkovi tretej krajiny alebo osobe bez štátnej príslušnosti zdržiavať sa na jeho území, ako aj doklady potvrdzujúce povolenie zostať na území v rámci dojednaní dočasnej ochrany alebo dovedy, kým pominú okolnosti, ktoré bránia vo vykonaní príkazu na vysťahovanie, s výnimkou víz a povolení na pobyt vydaných počas obdobia potrebného na určenie zodpovedného členského štátu, ako je stanovené v tomto nariadení, alebo počas posudzovania žiadosti o medzinárodnú ochranu alebo žiadosti o povolenie na pobyt.

Povolenie na pobyt je dostatočný dôkazný prostriedok na podporu dožiadania o prevzatie v súvislosti so vstupom s týmto vydaným dokumentom.

Vízum

V článku 2 písm. m) sa vymedzujú rozsah a typy víz. Vízum je „povolenie alebo rozhodnutie členského štátu, ktoré sa vyžaduje pre tranzit alebo vstup s cieľom zamýšľaného pobytu v členskom štáte alebo v niekoľkých členských štátoch“. Dlhodobé vízum umožňuje držiteľovi pobyt dlhší ako tri mesiace v členskom štáte, ktorý ho vydal alebo v mene ktorého bolo vízum vydané. Krátkodobé vízum umožňuje držiteľovi pobyt na území jedného alebo všetkých členských štátov počas obdobia, ktorého dĺžka nepresiahne 90 dní „počas šesťmesačného obdobia

odo dňa prvého vstupu na územie členských štátov“. Letiskové tranzitné vízum umožňuje osobe tranzit cez medzinárodné tranzitné priestory jedného alebo viacerých letísk členských štátov.

Kladný výsledok vyhľadávania v systéme VIS

Kladný výsledok vyhľadávania prenesený prostredníctvom systému VIS v súlade s článkom 21 nariadenia (ES) č. 767/2008 (nariadenie o VIS) dokazuje, že osobe bolo vydané vízum v inom členskom štáte. Kladný výsledok porovnávania v systéme VIS je dostatočným dôkazným prostriedkom, ktorý by mal byť pripojený k dožiadaniu o prevzatie.

Výpisy z cudzineckých registrov alebo podobných registrov

Všetky úradné doklady, ako sú výpisy z registrov či spisy obsahujúce informácie o neoprávnenom alebo oprávnenom vstupe alebo pobyte v inom členskom štáte, alebo úradné doklady, ktoré podporujú vyhlásenia žiadateľa, by sa mali použiť na podporu dožiadania o prevzatie.

Správy/potvrdenie informácií zo strany členského štátu, ktorý vydal povolenie na pobyt alebo vízum

Potvrdenie od členského štátu, ktorý vydal vízum alebo povolenie na pobyt, je dostatočným dôkazným prostriedkom. V prípade, keď členský štát nemá prístup k systému VIS, môže poslať žiadosť o informácie inému členskému štátu, aby potvrdil vydanie dokladu. V prípade, že tento druhý členský štát potvrdí, že vydal vízum/povolenie na pobyt, toto potvrdenie sa použije ako dôkaz na podporu dožiadania o prevzatie.

Indície v prípade platného povolenia na pobyt či víza, resp. povolenia či víza so skončenou platnosťou (článok 12)

Platné povolenia na pobyt (článok 12 ods. 1 a 3) alebo povolenia na pobyt, ktorých platnosť sa skončila pred menej ako dvoma rokmi [a dátum nadobudnutia účinnosti]	Platné víza (článok 12 ods. 2 a 3) a víza, ktorých platnosť sa skončila pred menej ako šiestimi mesiacmi [a dátum nadobudnutia účinnosti] (článok 12 ods. 4)
Podrobné a overiteľné vyhlásenia žiadateľa	Podrobné a overiteľné vyhlásenia žiadateľa
Správy/potvrdenie informácií zo strany medzinárodnej organizácie, napríklad UNHCR	Správy/potvrdenie informácií zo strany medzinárodnej organizácie, napríklad UNHCR
Správy/potvrdenie informácií zo strany členského štátu, ktorý nevydal povolenie na pobyt	Správy/potvrdenie informácií zo strany členského štátu, ktorý nevydal povolenie na pobyt
Správy/potvrdenie informácií zo strany rodinných príslušníkov, spolucestujúcich	Správy/potvrdenie informácií zo strany rodinných príslušníkov, spolucestujúcich

Podrobné a overiteľné vyhlásenia žiadateľa

V niektorých prípadoch žiadatelia nemusia byť schopní poskytnúť listinné dôkazy na dokázanie vstupu alebo pobytu v inom členskom štáte. Podrobné a overiteľné vyhlásenia týkajúce sa okolností vstupu alebo pobytu, ktoré možno overiť v inom členskom štáte, a to overením registrácie, môžu slúžiť ako indície. Pokiaľ ide o témy, ktorým je potrebné sa venovať počas pohovoru na účely získania relevantných informácií týkajúcich sa cestovnej trasy, pozri [Oblasti na preskúmanie počas pohovoru: vstup, pobyt a predchádzajúca žiadosť](#).

Správy/potvrdenie informácií zo strany členského štátu, ktorý nevydal povolenie na pobyt

V prípade, že dožiadaný členský štát potvrdí, že víza alebo povolenie na pobyt nevydal, táto informácia je indíciou. V závislosti od kontextu informácií z nich môže vyplývať, že zodpovednosť má iný členský štát.

Správy/potvrdenie informácií zo strany medzinárodnej organizácie, napríklad UNHCR

Členský štát môže použiť informácie poskytnuté medzinárodnými organizáciami na podporu svojich dožiadaní o prevzatie alebo prijatie späť. Správy, resp. potvrdenia informácií medzinárodnou organizáciou môžu takisto slúžiť na podloženie dožiadania. Dožiadateľ členský štát tieto doklady zohľadní a vykoná príslušné overenie/zisťovanie.

Správy/potvrdenie informácií zo strany rodinných príslušníkov, spolucestujúcich

Ucelenými, overiteľnými a dostatočne podrobnými vyhláseniami o žiadateľovej cestovnej trase možno takisto podložiť dožiadania, ako aj vyhlásenia žiadateľa.

Dôkazné prostriedky vstupu v prípade zrušenej vízovej povinnosti (článok 14) a neoprávneného vstupu (článok 13 ods. 1)

Nelegálny vstup cez vonkajšiu hranicu (článok 13 ods. 1)	Oprávnený vstup na územie cez vonkajšiu hranicu (článok 14)
Vstupná pečiatka alebo podobné potvrdenie v pase	Vstupná pečiatka alebo podobné potvrdenie v pase
Výstupná pečiatka krajiny susediacej s členským štátom, berúc do úvahy trasu absolvovanú žiadateľom a dátum prekročenia hranice	Výstupná pečiatka krajiny susediacej s členským štátom, berúc do úvahy trasu absolvovanú žiadateľom a dátum prekročenia hranice
Cestovné lístky, ktoré jednoznačne dokazujú vstup cez vonkajšiu hranicu	Cestovné lístky, ktoré jednoznačne dokazujú vstup cez vonkajšiu hranicu
Odtlačky prstov v prípadoch, v ktorých sa úrady rozhodli odobrať odtlačky prstov, keď cudzinec prekročil vonkajšiu hranicu.	Odtlačky prstov v prípadoch, v ktorých sa úrady rozhodli odobrať odtlačky prstov, keď cudzinec prekročil vonkajšiu hranicu.
Kladný výsledok zo systému Eurodac pri porovnaní odtlačkov prstov žiadateľa s odtlačkami prstov odobratými podľa článku 14 nariadenia Eurodac II (kladný výsledok kategórie 2)	
Vstupná pečiatka v pozmenenom alebo sfalšovanom pase	

Vstupná pečiatka v pase

Vstupná pečiatka alebo podobné potvrdenie v pase je dostatočným dôkazným prostriedkom pre oprávnený alebo neoprávnený vstup. Ak bol pas sfalšovaný alebo pozmenený a obsahuje vstupnú pečiatku, táto dokazuje neoprávnený vstup.

Výstupná pečiatka

Výstupná pečiatka v pase je dostatočným dôkazom vo viacerých prípadoch. Pri posudzovaní kritérií týkajúcich sa vstupu alebo pobytu v inom členskom štáte by úradník poverený prípadom mal skontrolovať, či sú v pase výstupné pečiatky. Ak pečiatku vyhotovila krajina susediaca s členským štátom, úradník poverený prípadom by mal preskúmať dátum prekročenia hranice a vziať do úvahy trasu, ktorú žiadateľ absolvoval. Ak sa vstup cez vonkajšiu hranicu uskutočnil po dátume výstupnej pečiatky v pase a vstup nebol oprávnený, výstupná pečiatka je dôkazom o neoprávnenom vstupe.

Cestovné lístky, ktoré jednoznačne dokazujú vstup cez vonkajšiu hranicu

Cestovné lístky (letenky, lístky na vlak, autobus atď.), ktoré jednoznačne dokazujú vstup cez vonkajšiu hranicu, predložené počas osobného pohovoru alebo v inej fáze konania o azyle predstavujú dôkazy a úradník poverený prípadom by ich mal pri posudzovaní zodpovednosti zobrať do úvahy.

Kladný výsledok v systéme Eurodac

Kladný výsledok v databáze Eurodac je nevyvrátiteľným dôkazom týkajúcim sa uplatňovania ustanovení dublinského nariadenia III. Keď úradník poverený prípadom dostane informáciu o kladnom výsledku porovnávania údajov v databáze Eurodac, je jednoznačné, že osoba mala v minulosti potenciálne relevantný kontakt s iným orgánom členského štátu. Ak existuje kladný výsledok zo systému Eurodac kategórie 2 – „neoprávnené prekročenie vonkajšej hranice“ alebo „neoprávnený vstup“ do členského štátu cez vonkajšiu hranicu, ide o dôkaz, že osoba sa nachádzala mimo územia členského štátu a vstúpila doň neoprávnene. Dátum odobratia odtlačkov prstov, ktorý je k dispozícii v databáze Eurodac, ukazuje moment vstupu na územie Európskej únie. Odtlačky prstov môžu takisto slúžiť ako dostatočný dôkazný prostriedok, že žiadateľ opustil územie členských štátov.

Odtlačky prstov

V závislosti od okolností, za akých boli odobraté, môžu byť odtlačky prstov dôkazom alebo indíciou. Ak boli odtlačky prstov odobraté v súvislosti s prekročením vonkajšej hranice alebo v súvislosti so žiadosťou o medzinárodnú ochranu, sú dostatočným dôkazom. Odtlačky prstov pripojené k dožiadaniu pomôžu dožiadateľnému členskému štátu identifikovať dotknutú osobu vyhľadaním vo vnútroštátnej databáze.

Dôkazný prostriedok v prípade pobytu počas obdobia najmenej päť mesiacov – článok 13 ods. 2

Pobyt v členskom štáte počas obdobia najmenej piatich mesiacov (článok 13 ods. 2)

Povolenia na pobyt vydané na obdobie, kým sa posudzuje žiadosť o povolenie na pobyt

Výzvy na opustenie územia alebo rozhodnutie o vyhostení, ktoré boli vydané v rozmedzí najmenej piatich mesiacov alebo ktoré neboli vykonané

Výpisy zo záznamov nemocníc, väzníc a zariadení určených na zaistenie.

Povolenia na pobyt

Povolenia na pobyt, ktoré sa vydajú dotknutej osobe, kým sa posudzuje žiadosť o povolenie na pobyt, dokazujú, že osoba sa v členskom štáte určitý čas zdržiavala. Ak toto obdobie trvalo najmenej päť mesiacov, tento dokument by mal byť pripojený k dožiadaniu o prevzatie, ktoré sa odošle členskému štátu, ktorý vydal príslušné povolenie na pobyt.

Výzvy na opustenie územia alebo rozhodnutie o vyhostení, ktoré boli vydané v rozmedzí najmenej piatich mesiacov alebo ktoré neboli vykonané

Príkaz na vyhostenie bez záznamu o opustení územia členských štátov alebo viaceré príkazy na vyhostenie či výzvy na opustenie územia krajiny môžu naznačovať, že osoba územie neopustila a zdržiava sa v danom členskom štáte počas obdobia troch mesiacov. Je potrebné skontrolovať dĺžku pobytu.

Výpisy zo záznamov nemocníc, väzníc a zariadení určených na zaistenie.

Ak môže žiadateľ predložiť niektorý alebo viaceré z týchto dokumentov, ktoré naznačujú nepretržitú dĺžku pobytu najmenej päť mesiacov v členskom štáte, je možné predložiť dožiadanie o prevzatie na základe článku 13 ods. 2.

Indície vstupu v prípade zrušenej vízovej povinnosti (článok 14), neoprávneného vstupu (článok 13 ods. 1), zdržiavania sa v členskom štáte počas obdobia najmenej päť mesiacov (článok 13 ods. 2)

Oprávnený vstup na územie cez vonkajšiu hranicu (článok 14)	Neoprávnený vstup na územie cez vonkajšiu hranicu (článok 13 ods. 1)	Pobyt v členskom štáte počas obdobia najmenej piatich mesiacov (článok 13 ods. 2)
Podrobné a overiteľné vyhlásenia žiadateľa	Podrobné a overiteľné vyhlásenia žiadateľa	Podrobné a overiteľné vyhlásenia žiadateľa
Správy/potvrdenie informácií zo strany medzinárodnej organizácie, napríklad UNHCR	Správy/potvrdenie informácií zo strany medzinárodnej organizácie, napríklad UNHCR	Správy/potvrdenie informácií zo strany medzinárodnej organizácie, napríklad UNHCR, alebo mimovládnej organizácie
Správy/potvrdenie informácií zo strany iného členského štátu alebo tretej krajiny	Správy/potvrdenie informácií zo strany iného členského štátu alebo tretej krajiny	Správy/potvrdenie informácií zo strany iného členského štátu alebo tretej krajiny
Správy/potvrdenie informácií zo strany rodinných príslušníkov, spolucestujúcich	Správy/potvrdenie informácií zo strany rodinných príslušníkov, spolucestujúcich	Správy/potvrdenie informácií zo strany rodinných príslušníkov, spolucestujúcich
Odtlačky prstov okrem prípadov, v ktorých sa úrady rozhodli odobrať odtlačky prstov, keď cudzinec prekročil vonkajšiu hranicu	Odtlačky prstov okrem prípadov, v ktorých sa úrady rozhodli odobrať odtlačky prstov, keď cudzinec prekročil vonkajšiu hranicu	Odtlačky prstov okrem prípadov, v ktorých sa úrady rozhodli odobrať odtlačky prstov, keď cudzinec prekročil vonkajšiu hranicu
Cestovné lístky, hotelové účty, vstupenky do verejných alebo súkromných inštitúcií v členských štátoch, vyšetrovacie poukazy k lekárom, zubárom, informácie preukazujúce, že žiadateľ využil služby cestovnej kancelárie, alebo iné nepriame dôkazy rovnakého druhu	Cestovné lístky, hotelové účty, vstupenky do verejných alebo súkromných inštitúcií v členských štátoch, vyšetrovacie poukazy k lekárom, zubárom, informácie preukazujúce, že žiadateľ využil služby cestovnej kancelárie, alebo iné nepriame dôkazy rovnakého druhu	Cestovné lístky, hotelové účty, vstupenky do verejných alebo súkromných inštitúcií v členských štátoch, vyšetrovacie poukazy k lekárom, zubárom, informácie preukazujúce, že žiadateľ využil služby cestovnej kancelárie, alebo iné nepriame dôkazy rovnakého druhu
	Informácie preukazujúce, že žiadateľ využil služby kuriéra.	Informácie preukazujúce, že žiadateľ využil služby kuriéra.

Podrobné a overiteľné vyhlásenia žiadateľa

V niektorých prípadoch žiadatelia nemusia byť schopní poskytnúť listinné dôkazy na dokázanie vstupu alebo pobytu v inom členskom štáte. Podrobné a overiteľné vyhlásenia týkajúce sa okolností vstupu alebo pobytu, ktoré možno overiť v inom členskom štáte, a to overením registrácie, môžu slúžiť ako indície. Pokiaľ ide o témy,

ktorým je potrebné sa venovať počas pohovoru na účely získania relevantných informácií týkajúcich sa cestovnej trasy, pozri **Oblasti na preskúmanie počas pohovoru: vstup, pobyt a predchádzajúca žiadosť**.

Správy/potvrdenie informácií zo strany iného členského štátu alebo tretej krajiny

Vstup cez vonkajšiu hranicu (buď v prípade zrušenej vízovej povinnosti, alebo neoprávnený) možno takisto podložiť potvrdením informácií alebo správou od iného členského štátu alebo tretej krajiny.

Správy/potvrdenie informácií zo strany medzinárodnej organizácie, napríklad UNHCR, alebo mimovládnej organizácie, ako je organizácia, ktorá poskytuje ubytovanie osobám v núdzi

Členské štáty môžu použiť informácie poskytnuté medzinárodnými alebo mimovládnymi organizáciami. Tieto správy alebo potvrdenia informácií môžu byť ďalšou podporou dožiadania. Dožiadaný členský štát tieto doklady zohľadní a vykoná príslušné overenie/zisťovanie.

Správy/potvrdenie informácií zo strany rodinných príslušníkov, spolucestujúcich

Ucelenými, overiteľnými a dostatočne podrobnými vyhláseniami o žiadateľovej cestovnej trase možno takisto podporiť dožiadania, a to najmä v prípadoch, keď nie sú k dispozícii iné dôkazy. Toto môže mať osobitný význam v prípade, že spolu cestuje väčšia skupina žiadateľov, ktorí podajú žiadosti v rovnaký deň.

Odtlačky prstov

V závislosti od okolností, za akých boli odobraté, môžu byť odtlačky prstov dôkazom alebo indíciou. Ak boli odtlačky prstov odobraté v súvislosti s prekročením vonkajšej hranice alebo v súvislosti so žiadosťou o medzinárodnú ochranu, sú dostatočným dôkazom. Odtlačky prstov pripojené k dožiadaniu pomôžu dožiadateľovi členskému štátu identifikovať dotknutú osobu vyhľadaním vo vnútroštátnej databáze.

Cestovné lístky, hotelové účty, vstupenky atď.

Cestovné lístky, hotelové účty, vstupenky do verejných alebo súkromných inštitúcií v členských štátoch, vyšetrovacie poukazy k lekárom, zubárom atď., informácie preukazujúce, že žiadateľ využil služby cestovnej kancelárie, alebo iné nepriame dôkazy rovnakého druhu a informácie preukazujúce, že žiadateľ využil služby kuriéra:

Ak žiadateľ uvádza, že na územie vstúpil z tretej krajiny alebo že sa zdržiaval v inom členskom štáte počas obdobia presahujúceho päť mesiacov, pobyt v druhom členskom štáte alebo pobyt mimo územia členských štátov môže byť potvrdený uvedenými dokumentmi, ktoré predstavujú indície. Ak má žiadateľ k dispozícii ktorýkoľvek z uvedených dokladov, tieto cestovné lístky, vstupenky atď. môžu doložiť vyhlásenia žiadateľa týkajúce sa pobytu v inom členskom štáte alebo v tretej krajine a môžu predstavovať dôkaz na podloženie dožiadania o prevzatie alebo prijatie späť.

Predchádzajúca žiadosť o medzinárodnú ochranu [späť na kontrolný zoznam]

Dublinské nariadenie III	Vykonávacie nariadenie
Článok 18 ods. 1 písm. b), c) a d) a článok 20 ods. 5	Príloha II

Žiadosť o azyl bola v minulosti podaná v inom členskom štáte

V článku 3 ods. 1 dublinského nariadenia III sa vymedzuje, že „[ž]iadosť [o medzinárodnú ochranu] posúdi jeden členský štát, a to ten, ktorý je podľa kritérií stanovených v kapitole III označený ako zodpovedný“. V prípadoch, keď žiadny členský štát nemožno určiť ako zodpovedný na základe kapitoly III, „je za jej posúdenie zodpovedný prvý členský štát, v ktorom bola žiadosť o medzinárodnú ochranu podaná“, pokiaľ odovzdanie nemožno uskutočniť v dôsledku systémových chýb v konaní o azyle a podmienkach prijímania v danom členskom štáte (článok 3 ods. 2 dublinského nariadenia III).

V prípadoch, keď žiadateľ už predtým podal žiadosť o azyl v inom členskom štáte a nie sú uplatniteľné kritériá uvedené v kapitole III, začne sa konanie o prijatie späť.

Posudzovanie uplatniteľnosti dublinského nariadenia III

Následne musí úradník poverený prípadom posúdiť, či má tento členský štát stále povinnosť prijať dotknutú osobu späť, a to na základe preskúmania dostupných dôkazov, a preveriť, že zodpovednosť tohto členského štátu nezanikla. Úradník zodpovedný za prípad musí zabezpečiť, aby boli kritériá žiadosti v súlade s ustanoveniami stanovenými v dublinskom nariadení III.

V prípadoch, keď bola žiadosť o medzinárodnú ochranu predtým podaná v inom členskom štáte, je takisto potrebné preskúmať, či osoba patrí do rozsahu pôsobnosti dublinského nariadenia III. Ako už bolo uvedené v časti o **osobnej pôsobnosti**, dublinské nariadenie III nie je uplatniteľné, ak osobe už poskytol medzinárodnú ochranu iný členský štát.

Nariadenie Eurodac II
Článok 18 ods. 1

V článku 18 ods. 1 nariadenia Eurodac II sa stanovuje povinnosť označiť údaje v centrálnom systéme, keď sa žiadateľovi poskytne medzinárodná ochrana.

„Členský štát pôvodu, ktorý poskytol medzinárodnú ochranu žiadateľovi o medzinárodnú ochranu, ktorého údaje boli v minulosti uložené podľa článku 11 do centrálneho systému, označí na účely stanovené v článku 1 ods. 1 príslušné údaje v súlade s požiadavkami na elektronickú komunikáciu s centrálnym systémom, ktoré stanoví agentúra. Toto označenie sa uloží do centrálneho systému v súlade s článkom 12 na účely odoslania podľa článku 9 ods. 5. Centrálny systém informuje všetky členské štáty pôvodu o označení údajov iným členským štátom pôvodu, ktorý zaznamenal kladný výsledok s údajmi odoslanými členskými štátmi v súvislosti s osobami uvedenými v článku 9 ods. 1 alebo článku 14 ods. 1. Tieto členské štáty pôvodu tiež označia zodpovedajúce súbory údajov.“

Článok 18 ods. 1 nariadenia Eurodac II

V prípade, že vyhľadávanie v systéme Eurodac prinesie kladný výsledok, ktorý je označený, členský štát, ktorý vyhľadávanie vykonáva, uvidí, že osoba už požíva medzinárodnú ochranu. Preto v takýchto prípadoch nie je dublinské konanie uplatniteľné.

V prípadoch, keď kladný výsledok v systéme Eurodac nie je označený, ale existujú náznaky, že osobe mohla byť poskytnutá medzinárodná ochrana, možno poslať žiadosť o informácie podľa článku 34 dublinského nariadenia III s cieľom overiť postavenie osoby.

Povinnosť prijať žiadateľa späť s cieľom posúdiť jeho žiadosť o medzinárodnú ochranu

Dublinské nariadenie III

Článok 18 ods. 1 písm. b) až d)

V článku 18 dublinského nariadenia III sa uvádzajú povinnosti zodpovedného členského štátu. Členský štát, v ktorom bola predtým podaná žiadosť o medzinárodnú ochranu, je povinný vziať žiadateľa späť, ak:

- Žiadosť dotknutej osoby sa posudzuje, pričom dotknutá osoba podala žiadosť v inom členskom štáte alebo sa zdržiava na území iného členského štátu bez povolenia na pobyt. [článok 18 ods. 1 písm. b)]
- Žiadateľ vzal žiadosť späť v inom členskom štáte a podal novú žiadosť v inom členskom štáte alebo sa zdržiava na území tohto druhého členského štátu bez povolenia na pobyt. [článok 18 ods. 1 písm. c)]
- Žiadosť dotknutej osoby bola zamietnutá, pričom táto osoba podala novú žiadosť v inom členskom štáte alebo sa zdržiava na území tohto členského štátu bez povolenia na pobyt. [článok 18 ods. 1 písm. d)]

V článku 18 ods. 2 sa stanovuje, že členský štát zodpovedný podľa článku 18 ods. 1 písm. a) alebo b) posúdi alebo ukončí posúdenie žiadosti o azyl. Členský štát zodpovedný podľa článku 18 ods. 1 písm. c) by mal dať žiadateľovi príležitosť buď požiadať o dokončenie posúdenia jeho žiadosti, alebo podať novú žiadosť o medzinárodnú ochranu v zodpovednom členskom štáte. Okrem toho „[v] prípadoch spadajúcich do rozsahu pôsobnosti odseku 1 písm. d), keď sa žiadosť zamietla len v prvostupňovom konaní, zodpovedný členský štát zabezpečí, aby sa dotknutej osobe umožnilo podať účinný opravný prostriedok podľa článku 46 smernice 2013/32/EÚ“.

Povinnosť prijať žiadateľa späť s cieľom uskutočniť dublinské konanie

Dublinské nariadenie III

Článok 20 ods. 5

Vo všeobecnosti je cieľom postupu prijatia späť určiť zodpovedný štát a odovzdať mu žiadateľa na umožnenie posúdenia žiadosti o azyl. Postup prijatia späť je takisto uplatniteľný v prípadoch, keď sa žiadateľ „nachádza v inom členskom štáte bez povolenia na pobyt alebo ktorý tam podá žiadosť o medzinárodnú ochranu po tom, ako vzal späť svoju prvú žiadosť podanú v inom členskom štáte počas procesu určovania zodpovedného členského štátu“. (článok 20 ods. 5). V týchto konkrétnych prípadoch by mal žiadateľa prijať späť členský štát, v ktorom žiadateľ prvýkrát podal žiadosť a potom ju vzal späť, aby tento členský štát vykonal proces určenia zodpovedného členského štátu.

Dôkazné prostriedky v prípade postupu prijatia späť:

Proces určovania zodpovedného členského štátu prebieha v členskom štáte, kde bola žiadosť podaná (článok 20 ods. 5) a kde sa žiadosť posudzuje alebo kde bola predložená predtým [článok 18 ods. 1 písm. b), c) a d)].

Žiadosť sa posudzuje alebo bola predložená už predtým [článok 18 ods. 1 písm. b), c) a d)]	Proces určenia zodpovedného členského štátu prebieha Článok 20 ods. 5
Kladný výsledok v systéme Eurodac	Kladný výsledok v systéme Eurodac
Tlačivo, ktoré predložil žiadateľ	Tlačivo, ktoré predložil žiadateľ
Oficiálna správa vypracovaná úradmi	Oficiálna správa vypracovaná úradmi
Odtlačky prstov odobraté v súvislosti so žiadosťou	Odtlačky prstov odobraté v súvislosti so žiadosťou
Výpisy z príslušných registrov a spisov	Výpisy z príslušných registrov a spisov
Písomná správa orgánov potvrdzujúca podanie žiadosti	Písomná správa orgánov potvrdzujúca podanie žiadosti

Kladný výsledok v systéme Eurodac

Kladný výsledok v databáze Eurodac je nevyvrátiteľným dôkazom týkajúcim sa uplatňovania ustanovení dublinského nariadenia III. Keď úradník poverený prípadom dostane informáciu o kladnom výsledku porovnávania údajov v databáze Eurodac, je jednoznačné, že osoba mala v minulosti potenciálne relevantný kontakt s iným orgánom členského štátu. Kladný výsledok môže ukázať predchádzajúcu žiadosť o azyl (kategória 1) v inom členskom štáte. Úradník poverený prípadom musí zobrať do úvahy všetky prvky výsledku vyhľadávania v systéme Eurodac. V prípade kladného výsledku ukazujúceho predchádzajúcu žiadosť o medzinárodnú ochranu v inom členskom štáte sa výsledok vyhľadávania v systéme Eurodac pripojí k dožiadaniu o prijatie späť [článok 18 ods. 1 písm. b) až d) alebo článok 20 ods. 5].

Tlačivo, ktoré predložil žiadateľ (formulár žiadosti)

Počas osobného pohovoru môže žiadateľ predložiť kópiu tlačiva žiadosti predloženého v inom členskom štáte. Túto kópiu možno použiť ako dôkaz, že osoba v minulosti požiadala o medzinárodnú ochranu, pričom úradník poverený prípadom pošle dožiadanie o prijatie späť.

Oficiálna správa vypracovaná úradmi

Ak bola vypracovaná oficiálna správa úradmi iného členského štátu, napríklad registračný formulár, rozhodnutie a pod., úradník poverený prípadom má dôkazy o predložení predchádzajúcej žiadosti o medzinárodnú ochranu.

Odtlačky prstov odobraté v súvislosti so žiadosťou

Ak výsledok vyhľadávania v systéme Eurodac nie je kladný, ale úradník poverený prípadom má dôvody veriť, že daná osoba už predtým požiadala o medzinárodnú ochranu v inom členskom štáte, odtlačky prstov odobraté v súvislosti so žiadosťou možno pripojiť k dožiadaniu o prijatie späť. Ak je situácia nejednoznačná, je možné dožiadať informácie podľa článku 34 dublinského nariadenia III pred odoslaním dožiadania o prijatie späť. Keď majú orgány dožiadanej štátu k dispozícii odtlačky prstov danej osoby, môžu vykonať potrebné kontroly a v závislosti od výsledkov uplatniť ustanovenia dublinského nariadenia III.

Výpisy z cudzineckých registrov alebo podobných registrov

Všetky úradné doklady obsahujúce informácie o predchádzajúcich žiadostiach je takisto možné použiť ako dôkaz, že s osobou sa vedie konanie o azyle v inom členskom štáte alebo už bolo ukončené. V takýchto prípadoch možno dožiadanie o prijatie späť poslať na tomto základe.

Písomná správa orgánov potvrdzujúca podanie žiadosti

Ak má úradník poverený prípadom pochybnosti, či žiadateľ už predtým podal žiadosť o medzinárodnú ochranu v inom členskom štáte, a to na základe vyhlásení žiadateľa počas osobného pohovoru, môže poslať dožiadanie o informácie týkajúce sa tejto osoby podľa článku 34: či požiadala o ochranu, či dostala konečné rozhodnutie o žiadosti a pod. Odpoveď dožiadaných orgánov, ktorá potvrdzuje predchádzajúcu žiadosť o azyl, môže byť použitá ako dôkaz, na základe ktorého by sa malo poslať dožiadanie o prijatie späť.

Indície v prípade postupu prijatia späť

Proces určovania zodpovedného členského štátu prebieha v členskom štáte, kde bola žiadosť podaná (článok 20 ods. 5) a kde sa žiadosť posudzuje alebo kde bola predložená predtým [článok 18 ods. 1 písm. b), c) a d)].

Žiadosť sa posudzuje alebo bola predložená už predtým [článok 18 ods. 1 písm. b), c) a d)]	Proces určovania zodpovedného členského štátu prebieha v členskom štáte, kde bola žiadosť podaná (článok 20 ods. 5)
Overiteľné vyhlásenia žiadateľa	Overiteľné vyhlásenia žiadateľa
Správy/potvrdenie informácií zo strany medzinárodnej organizácie, napríklad UNHCR	Správy/potvrdenie informácií zo strany medzinárodnej organizácie, napríklad UNHCR
Správy/potvrdenie informácií zo strany iného členského štátu	Správy/potvrdenie informácií zo strany iného členského štátu
	Správy/potvrdenie zo strany rodinných príslušníkov, spolucestujúcich

Podrobné a overiteľné informácie, ktoré poskytol žiadateľ

Žiadateľ môže počas osobného pohovoru poskytnúť informácie o svojej predchádzajúcej žiadosti o azyl. Pokiaľ ide o témy, ktorým je potrebné sa venovať počas pohovoru na účely získania relevantných informácií týkajúcich sa cestovnej trasy, predchádzajúceho konania o azyle atď., pozri [Oblasti na preskúmanie počas pohovoru: vstup, pobyt a predchádzajúca žiadosť](#).

Správy/potvrdenie informácií zo strany medzinárodnej organizácie, napríklad UNHCR

Členské štáty môžu použiť informácie poskytnuté medzinárodnými organizáciami. Správy, resp. potvrdenia informácií medzinárodnou organizáciou môžu takisto slúžiť na podloženie dožiadania. Dožiadateľ členský štát by mal tieto doklady zohľadniť a vykonať príslušné overenie/zisťovanie.

Správy/potvrdenie informácií zo strany rodinných príslušníkov, spolucestujúcich

Ucelenými, overiteľnými a dostatočne podrobnými vyhláseniami o žiadateľovej cestovnej trase možno takisto podložiť dožiadania, ako aj vyhlásenia žiadateľa.

Zánik povinností – odchod z územia a vyhostenia [\[späť na kontrolný zoznam\]](#)

Dubľinské nariadenie III

Článok 2 písm. I), článok 19
ods. 1 až 3 a článok 20 ods. 5

Zánik povinností (článok 19 ods. 1, 2 a 3)

V článku 19 dubľinského nariadenia III sa stanovuje, že povinnosť môže za určitých podmienok zaniknúť. V súlade s rozsudkom SDEÚ zo 7. júna 2016, *George Karim/Migrationsverket* (Švédsko)⁽⁵⁾ môže toto ustanovenie uplatniť buď dožiadaný členský štát, alebo žiadateľ a predložiť v tejto súvislosti dôkaz alebo indíciu. V takomto prípade sa od dožiadaného členského štátu žiada, aby určil, že sa uplatňujú podmienky na zánik alebo bola povinnosť prenesená na iný členský štát. Žiadajúci členský štát musí príslušné informácie v plnej miere posúdiť.

V článku 19 ods. 1 sa uvádza, že v prípade, keď členský štát vydá povolenie na pobyt žiadateľovi, „prenesú sa na tento členský štát [ktorý vydal povolenie na pobyt] povinnosti uvedené v článku 18 ods. 1“.

V článku 19 ods. 2, ktorý sa nazýva aj **pravidlo troch mesiacov**, sa stanovuje, že:

...[p]ovinnosti uvedené v článku 18 ods. 1 zaniknú, ak môže zodpovedný členský štát preukázať pri dožiadaní, aby prevzal alebo prijal späť žiadateľa alebo inú osobu uvedenú v článku 18 ods. 1 písm. c) alebo d), že dotknutá osoba opustila územie členských štátov najmenej na tri mesiace, s výnimkou prípadov, keď je dotknutá osoba držiteľom platného povolenia na pobyt vydaného zodpovedným členským štátom.

V článku 19 ods. 3, ktorý sa nazýva aj **pravidlo návratu**, sa stanovuje, že:

...[p]ovinnosti uvedené v článku 18 ods. 1 písm. c) a d) zaniknú, ak môže zodpovedný členský štát preukázať pri dožiadaní, aby prijal späť žiadateľa alebo inú osobu uvedenú v článku 18 ods. 1 písm. c) alebo d), že dotknutá osoba opustila územie členských štátov v súlade s rozhodnutím o návrate alebo príkazom na vyhostenie, ktoré bolo vydané po tom, ako bola daná žiadosť vzatá späť alebo zamietnutá.

V článku 20 ods. 5 sa takisto stanovujú pravidlá pre zánik povinností. V súlade s [povinnosťou prijať žiadateľa späť na účely vykonania dubľinského konania](#) je v konkrétnych prípadoch členský štát povinný prijať žiadateľa späť na účely vykonania postupu, ktorým sa stanoví zodpovedný členský štát. V prípade, že členský štát, ktorý je dožiadaný, aby prijal žiadateľa späť, môže preukázať zánik povinnosti v súlade s článkom 19 ods. 1 alebo 2, povinnosť prijať žiadateľa späť zaniká.

Príloha II k vykonávaciemu nariadeniu obsahuje tento zoznam dôkazných prostriedkov a indícií týkajúcich sa zániku povinností podľa článku 19 ods. 2 a 3 alebo článku 20 ods. 5.

⁽⁵⁾ Rozsudok SDEÚ zo 7. júna 2016, *George Karim/Migrationsverket*, C-155/15.

Dôkazné prostriedky pre zánik povinnosti – článok 19 ods. 2 a 3 a článok 20 ods. 5

Odchod z územia členských štátov (článok 19 ods. 2)	Odchod z územia členských štátov (článok 20 ods. 5 a článok 19 ods. 2)	Vyhodenie z územia členských štátov (článok 19 ods. 3)
Výstupná pečiatka	Výstupná pečiatka	Písomný dôkaz od úradov, že cudzinec bol skutočne vyhostený
Výpisy z registrov tretích krajín (potvrdzujúce pobyt)	Výpisy z registrov tretích krajín (potvrdzujúce pobyt)	Výstupná pečiatka
Cestovné lístky, ktoré jednoznačne dokazujú odchod alebo vstup cez vonkajšiu hranicu	Výstupná pečiatka z tretej krajiny susediacej s členským štátom, berúc do úvahy trasu absolvovanú žiadateľom a dátum prekročenia hranice	Potvrdenie informácie o vyhostení treťou krajinou
Správa/potvrdenie členského štátu, z ktorého žiadateľ opustil územie členských štátov	Odtlačky prstov v prípadoch, v ktorých sa úrady rozhodli odobrať odtlačky prstov, keď cudzinec prekročil vonkajšiu hranicu.	
Pečiatka z tretej krajiny susediacej s členským štátom, berúc do úvahy trasu absolvovanú žiadateľom a dátum prekročenia hranice	Písomný dôkaz od úradov, že cudzinec bol skutočne vyhostený	
Odtlačky prstov v prípadoch, v ktorých sa úrady rozhodli odobrať odtlačky prstov, keď cudzinec prekročil vonkajšiu hranicu.		

Výstupná pečiatka

Výstupná pečiatka v pase je dostatočným dôkazom vo viacerých prípadoch. Pri posudzovaní kritérií týkajúcich sa vstupu alebo pobytu v inom členskom štáte by úradník poverený prípadom mal skontrolovať, či sú v pase výstupné pečiatky.

Výpisy z registrov tretích krajín

Všetky úradné doklady, ako sú výpisy z registrov tretích krajín či spisy obsahujúce informácie o pobyte v tretej krajine alebo úradné doklady, ktorými sa podporujú súvisiace vyhlásenia žiadateľa, možno použiť ako dôkazy preukazujúce zánik povinnosti.

Cestovné lístky, ktoré jednoznačne dokazujú odchod alebo vstup cez vonkajšiu hranicu

Cestovné lístky (letenky, lístky na vlak, autobus atď.), ktoré jednoznačne dokazujú odchod z členského štátu alebo tretej krajiny, alebo vstup cez vonkajšiu hranicu, predstavujú dôkaz a úradník poverený prípadom by ich mal pri posudzovaní zodpovednosti zobrať do úvahy.

Správy/potvrdenie zo strany členského štátu, z ktorého žiadateľ opustil územie členských štátov

Potvrdenie členským štátom, z ktorého žiadateľ opustil územie členských štátov, je dostatočným dôkazným prostriedkom. Ak je takéto potvrdenie už k dispozícii alebo sa sprístupní po konzultácii s iným členským štátom, môže predstavovať dôkaz o zániku povinnosti.

Písomný dôkaz od úradov, že cudzinec bol skutočne vyhostený

Potvrdenie členským štátom, ktorý úspešne vyhostil dotknutú osobu, je dostatočným dôkazným prostriedkom. Ak je takéto potvrdenie už k dispozícii alebo sa sprístupní po konzultácii s druhým členským štátom, môže predstavovať dôkaz o zániku povinnosti.

Potvrdenie informácie o vyhostení treťou krajinou

Potvrdenie tretej krajiny, do ktorej bola dotknutá osoba vyhostená alebo navrátená, predstavuje dostatočný dôkazný prostriedok. Ak je takéto potvrdenie už k dispozícii alebo sa sprístupní počas dublinského konania, môže predstavovať dôkaz o zániku povinnosti.

(Výstupná) pečiatka z tretej krajiny susediacej s členským štátom, berúc do úvahy trasu absolvovanú žiadateľom a dátum prekročenia hranice

Pečiatka v pase je dostatočným dôkazom vo viacerých prípadoch. Ak pečiatku vyhotovila krajina susediaca s členským štátom, úradník poverený prípadom by mal preskúmať dátum prekročenia hranice a vziať do úvahy trasu, ktorú žiadateľ absolvoval. Ak sa vstup cez vonkajšiu hranicu uskutočnil po dátume výstupnej pečiatky v pase a vstup nebol oprávnený, výstupná pečiatka je dôkazom o neoprávnenom vstupe.

Odtlačky prstov

V závislosti od okolností, za akých boli odobraté, môžu byť odtlačky prstov dôkazom alebo indíciou. Ak boli odtlačky prstov odobraté v súvislosti s prekročením vonkajšej hranice alebo v súvislosti so žiadosťou o medzinárodnú ochranu, sú dostatočným dôkazom. Odtlačky prstov pripojené k dožiadaniu pomôžu dožiadanému členskému štátu identifikovať dotknutú osobu vyhľadaním vo vnútroštátnej databáze.

Indície týkajúce sa zániku povinnosti – článok 19 ods. 2, 3 a článok 20 ods. 5

Odchod z územia členských štátov (článok 19 ods. 2)	Odchod z územia členských štátov (článok 20 ods. 5 a článok 19 ods. 2)	Vyhodenie z územia členských štátov (článok 19 ods. 3)
Podrobné a overiteľné vyhlásenia žiadateľa	Podrobné a overiteľné vyhlásenia žiadateľa	Overiteľné vyhlásenia žiadateľa
Správy/potvrdenie informácií zo strany medzinárodnej organizácie, napríklad UNHCR	Správy/potvrdenie informácií zo strany medzinárodnej organizácie, napríklad UNHCR	Správy/potvrdenie informácií zo strany medzinárodnej organizácie, napríklad UNHCR
Správy/potvrdenie informácií zo strany rodinných príslušníkov, spolucestujúcich	Správy/potvrdenie informácií zo strany rodinných príslušníkov, spolucestujúcich	Správy/potvrdenie informácií zo strany rodinných príslušníkov, spolucestujúcich
Správy/potvrdenie informácií zo strany iného členského štátu	Správy/potvrdenie informácií zo strany iného členského štátu	
Výstupná pečiatka z miesta, kde dotknutý žiadateľ opustil územie členských štátov na obdobie najmenej troch mesiacov	Výstupná pečiatka z miesta, kde dotknutý žiadateľ opustil územie členských štátov na obdobie najmenej troch mesiacov	Výstupná pečiatka z miesta, kde dotknutý žiadateľ opustil územie členských štátov na obdobie najmenej troch mesiacov
Odtlačky prstov okrem prípadov, v ktorých sa úrady rozhodli odobrať odtlačky prstov, keď cudzinec prekročil vonkajšiu hranicu	Odtlačky prstov okrem prípadov, v ktorých sa úrady rozhodli odobrať odtlačky prstov, keď cudzinec prekročil vonkajšiu hranicu	Odtlačky prstov okrem prípadov, v ktorých sa úrady rozhodli odobrať odtlačky prstov, keď cudzinec prekročil vonkajšiu hranicu
Cestovné lístky, hotelové účty, vstupenky do verejných a súkromných inštitúcií v členských štátoch, vyšetrovacie poukazy k lekárom, zubárom atď., informácie preukazujúce, že žiadateľ využil služby kuriéra alebo cestovnej kancelárie, iné indície rovnakého druhu	Cestovné lístky, hotelové účty, vstupenky do verejných a súkromných inštitúcií v členských štátoch, vyšetrovacie poukazy k lekárom, zubárom atď., informácie preukazujúce, že žiadateľ využil služby kuriéra alebo cestovnej kancelárie, iné indície rovnakého druhu	Cestovné lístky, hotelové účty, vstupenky do verejných a súkromných inštitúcií v členských štátoch, vyšetrovacie poukazy k lekárom, zubárom atď., informácie preukazujúce, že žiadateľ využil služby kuriéra alebo cestovnej kancelárie, iné indície rovnakého druhu

Podrobné a overiteľné informácie, ktoré poskytol žiadateľ

Podrobné a overiteľné vyhlásenia týkajúce sa okolností vstupu, pobytu mimo územia členských štátov, ktoré možno overiť, môžu slúžiť ako indícia. Počas osobného pohovoru môže žiadateľ poskytnúť informácie o svojom pobyte v tretej krajine a pod. Pokiaľ ide o témy, ktorým je potrebné sa venovať počas pohovoru na účely získania relevantných informácií týkajúcich sa cestovnej trasy, predchádzajúceho konania o azyle a informácií relevantných pre prípadný zánik povinnosti, pozri [Oblasti na preskúmanie počas pohovoru: vstup, pobyt a predchádzajúca žiadosť](#).

Správy/potvrdenie informácií zo strany medzinárodnej organizácie, napríklad UNHCR

Členské štáty môžu informácie poskytnuté medzinárodnými organizáciami použiť na podloženie svojich dožiadaní. Správy, resp. potvrdenia informácií medzinárodnou organizáciou môžu takisto slúžiť na podloženie dožiadania. Dožiadateľ členský štát tieto doklady zohľadní a vykoná príslušné overenie/zisťovanie.

Správy/potvrdenie informácií zo strany rodinných príslušníkov, spolucestujúcich

Ucelenými, overiteľnými a dostatočne podrobnými vyhláseniami o žiadateľovej cestovnej trase možno takisto podložiť dožiadania, ako aj vyhlásenia žiadateľa.

Správy/potvrdenie informácií zo strany iného členského štátu

Ak druhý členský štát (nie ten, z ktorého žiadateľ opustil územie) môže poskytnúť správu alebo môže potvrdiť informácie týkajúce sa odchodu osoby z územia členských štátov, túto informáciu možno považovať za indíciu.

Výstupná pečiatka

Pri posudzovaní kritérií týkajúcich sa vstupu alebo pobytu v inom členskom štáte by úradník poverený prípadom mal skontrolovať, či sú v pase výstupné pečiatky. Ak pečiatku vyhotovila krajina susediaca s členským štátom, úradník poverený prípadom by mal preskúmať dátum prekročenia hranice a vziať do úvahy trasu, ktorú žiadateľ absolvoval. Úradník poverený prípadom musí preskúmať aj obdobie, ktoré žiadateľ strávil mimo územia členských štátov.

Odtlačky prstov

V závislosti od okolností, za akých boli odobraté, môžu byť odtlačky prstov dôkazom alebo indíciou. Ak boli odtlačky prstov odobraté v súvislosti s prekročením vonkajšej hranice alebo v súvislosti so žiadosťou o medzinárodnú ochranu, sú dostatočným dôkazom. Odtlačky prstov pripojené k dožiadaniu pomôžu dožiadateľnému členskému štátu identifikovať dotknutú osobu vyhľadaním vo vnútroštátnej databáze.

Cestovné lístky, hotelové účty, vstupenky atď.

Cestovné lístky, hotelové účty, vstupenky do verejných alebo súkromných inštitúcií v členských štátoch, vyšetrovacie poukazy k lekárom, zubárom, informácie preukazujúce, že žiadateľ využil služby cestovnej kancelárie, alebo iné indície rovnakého druhu a informácie preukazujúce, že žiadateľ využil služby kuriéra:

Ak žiadateľ uvádza, že na územie vstúpil z tretej krajiny alebo že sa zdržiaval v inom členskom štáte počas obdobia presahujúceho päť mesiacov, pobyt v druhom členskom štáte alebo pobyt mimo územia členských štátov môže byť potvrdený uvedenými dokumentmi, ktoré predstavujú indície. Ak má žiadateľ k dispozícii ktorýkoľvek z uvedených dokladov, tieto cestovné lístky, vstupenky atď. môžu doložiť vyhlásenia žiadateľa týkajúce sa pobytu v inom členskom štáte alebo v tretej krajine a môžu predstavovať dôkaz na podloženie dožiadania o prevzatie alebo prijatie späť.

Iné dôkazy

Na účely posúdenia prípadu môže úradník poverený prípadom zobrať do úvahy ďalšie dôkazy na overenie dĺžky pobytu osoby v tretej krajine: cestovné lístky, hotelové účty, vstupenky do verejných alebo súkromných inštitúcií, vyšetrovacie poukazy k lekárom, zubárom, informácie preukazujúce, že žiadateľ využil služby cestovnej kancelárie alebo kuriéra. Tieto typy dôkazov možno použiť, ak sa týkajú vyhlásení žiadateľa a informácií, ktoré poskytol počas osobného pohovoru v súvislosti so svojou cestovnou trasou, miestami pobytu atď.

Zohľadňovanie osobitných skutočností týkajúcich sa odovzdania podľa dublinského nariadenia [\[späť na kontrolný zoznam\]](#)

Dublinské nariadenie III

Článok 3 ods. 2 druhý
pododsek, článok 17 ods. 1

Žiadajúci členský štát musí overiť, že odovzdanie dožiadanému členskému štátu sa môže uskutočniť.

Podľa článku 3 ods. 2 druhého pododseku dublinského nariadenia III sa odovzdanie nemôže uskutočniť, ak „sa zo závažných dôvodov možno domnievať, že v konaní o azyle a podmienkach prijímania žiadateľov existujú v danom členskom štáte systémové chyby, na základe ktorých hrozí žiadateľom neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie v zmysle článku 4 Charty základných práv Európskej únie“. SDEÚ vo svojom rozsudku zo 16. februára 2017 vo veci C.K. a i./Najvyšší súd Slovenskej republiky⁽⁶⁾ (ďalej len „C.K. a i.“) objasnil, že nemožnosť odovzdania sa neuplatňuje len v prípade **systémových chýb**, ale aj v prípade, keď by samotné odovzdanie viedlo k preukázateľnému riziku, že odovzdaná osoba bude vystavená neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu v zmysle článku 4 charty. Okrem toho členský štát môže vždy pred uskutočnením odovzdania uplatniť ustanovenie o práve vlastného uváženia, ak sa zistia dôvody pre neodovzdanie žiadateľa druhému členskému štátu. Napríklad rodinné putá zistené v členskom štáte, kde sa žiadateľ aktuálne nachádza, zdravotné problémy atď. nepredstavujú riziko porušenia článku 4 charty. Uplatňovanie „**ustanovenia o zvrchovanosti**“ v takýchto prípadoch môže byť takisto predmetom vnútroštátnych usmernení.

Posúdenie dôkazov

Ako SDEÚ uviedol vo veci C.K. a i., v prípade skutočného a predvídateľného rizika zaobchádzania v rozpore s článkom 4 charty alebo článku 3 EDLP by orgány členských štátov nemali pristúpiť k odovzdaniu.

Vo veci C.K. a i. SDEÚ zbral do úvahy osobitný zdravotný stav vo svetle článku 4 charty v tom zmysle, že ak by „[odovzdanie žiadateľa o azyl trpiaceho] osobitne závažným fyzickým alebo psychickým ochorením so sebou prinášalo skutočné a preukázané riziko významného a nezvratného zhoršenia jeho zdravotného stavu, [...] takéto odovzdanie [by] predstavovalo neľudské a ponižujúce zaobchádzanie“ (bod 74).

SDEÚ ešte v plnej miere neobjasnil príslušné normy týkajúce sa dôkazov ani potenciálne účinky zásady vzájomnej dôvery. V rozsudku vo veci C.K. a i. SDEÚ objasnil, že vzájomná dôvera nemusí zmeniť absolútnu povahu ochrany, ktorá sa poskytuje článkom 3 EDLP, resp. článkom 4 charty. Treba však poznamenať, že SDEÚ aj ESĽP kladú latku dosť vysoko pri konkrétnom posudzovaní „**systémových nedostatkov**“ alebo „**skutočného a predvídateľného rizika**“ zaobchádzania v rozpore s článkom 4 charty a článkom 3 EDLP. Z rozsudku SDEÚ vo veci N.S. vyplýva, že vzájomná dôvera by sa nemala ohrozovať systematickým preskúvaním v každom dublinskom konaní, či zodpovedný členský štát dodržiava všetky svoje povinnosti podľa spoločného európskeho azylového systému. Z judikatúry ESĽP takisto vyplýva, že na existenciu skutočného rizika neľudského a ponižujúceho zaobchádzania sa musia v zodpovednom členskom štáte vyskytovať veľmi vážne situácie (pozri konkrétne rozsudok ESĽP z 21. januára 2011, M.S.S./Belgicko a Grécko⁽⁷⁾, body 252, 263 a 249).

V tomto kontexte majú osobitný význam tieto rozsudky: spojený rozsudok SDEÚ z 21. decembra 2011 v spojených veciach N.S. a i. a M.E. a i.⁽⁸⁾; rozsudok SDEÚ z 19. marca 2019, Abubacarr Jawo/Bundesrepublik Deutschland⁽⁹⁾; rozsudok ESĽP z 21. januára 2011, M.S.S./Belgicko a Grécko⁽¹⁰⁾; rozsudok ESĽP zo 4. novembra 2014, Tarakhel/Švajčiarsko⁽¹¹⁾.

⁽⁶⁾ Rozsudok SDEÚ zo 16. februára 2017, *C.K. a i./Najvyšší súd Slovenskej republiky*, C-578/16 PPU.

⁽⁷⁾ Rozsudok ESĽP z 21. januára 2011, *M.S.S./Belgicko a Grécko*, č. 30696/09, body 252, 263 a 249.

⁽⁸⁾ Rozsudok SDEÚ z 21. decembra 2011, *N.S. a i./Secretary of State for the Home Department a M.E. a i./Refugee Applications Commissioner a Minister for Justice, Equality and Law Reform*, spojené veci C-411/10 a C-493/10.

⁽⁹⁾ Rozsudok SDEÚ z 19. marca 2019, *Abubacarr Jawo/Bundesrepublik Deutschland*, C-163/17.

⁽¹⁰⁾ Rozsudok ESĽP z 21. januára 2011, *M.S.S./Belgicko a Grécko*, č. 30696/09.

⁽¹¹⁾ Rozsudok ESĽP zo 4. novembra 2014, *Tarakhel/Švajčiarsko*, č. 29217/12.

V dôsledku toho môže dôjsť k porušeniu článku 4 charty (resp. článku 3 EDĽP), najmä ak v zodpovednom členskom štáte nie je prístup ku konaniu o azyle alebo ak (individuálne) podmienky prijímania predstavujú takéto porušenie vrátane rizika, že žiadateľ bude svojvoľne zadržaný pri príchode, alebo ak by bol vystavený značnému riziku neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania v zmysle článku 4 charty.

Najmä v prípadoch, ktoré sa týkajú rodín alebo zraniteľných osôb, môže byť potrebné získať osobitné individuálne záruky od orgánov v dožiadanom členskom štáte, ak existujú náznaky, že odovzdanie danému členskému štátu bez takýchto záruk by mohlo predstavovať riziko porušenia článku 4 charty. Úradník poverený prípadom bude možno musieť osobitne posúdiť právnu a skutkovú situáciu v členskom štáte, do ktorého sa žiadateľ odovzdá. V takejto situácii by neexistencia takýchto záruk mohla spôsobiť, že rozhodnutie o odovzdaní podľa dublinského nariadenia bude protiprávne, čoho by sa žiadateľ mohol v odvolaniach dovolávať. Pri individuálnom posudzovaní je potrebné tieto záruky odlíšiť od spôsobov odovzdania a príslušného záväzku vymeniť si informácie pred odovzdaním podľa článkov 31 a 32 dublinského nariadenia III, ako aj od iných porušení ľudských práv počas procesu odovzdania.

Príloha I – Oblasť na preskúmanie počas pohovoru: rodinné väzby

Otázky týkajúce sa zlúčenia rodiny, ktoré je potrebné preskúmať počas pohovoru

Uvedené body nepredstavujú presný návod, ako by sa mal úradník poverený prípadom pýtať alebo ako by mal formulovať otázky. Ide skôr o pomôcku na pripomenutie, aké otázky môže byť potrebné preskúmať v závislosti od konkrétnych okolností žiadosti s cieľom získať informácie potrebné na určenie zodpovednosti.

Preskúmanie a stanovenie existencie rodinných väzieb

- ☐ prítomnosť rodinného(-ých) príslušníka(-ov) alebo príbuzného(-ých) v inom(-ých) členskom(-ých) štáte(-och),
- ☐ osobné údaje rodinného(-ých) príslušníka(-ov)/príbuzného(-ých),
- ☐ iné údaje o rodinnom(-ých) príslušníkovi(-och)/príbuznom(-ých),
- ☐ v akom vzťahu je žiadateľ s rodinným(-i) príslušníkom(-mi)/príbuzným(-i),
- ☐ v prípade, že ide o manžela/manželku, podrobnosti o vytvorení vzťahu (kedy, kde, ako),
- ☐ v prípade príbuzného(-ých) je potrebné preskúmať závislosť (pozri ďalej),
- ☐ postavenie, ktoré rodinný príslušník/príbuzný má v druhom členskom štáte,
- ☐ okolnosti, za ktorých boli od seba odlúčení,
- ☐ informácie o kontakte medzi žiadateľom a rodinným príslušníkom/príbuzným, a to najmä odkedy boli od seba odlúčení,
- ☐ akýkoľvek podporný dokument týkajúci sa rodinnej väzby,
- ☐ písomný súhlas dotknutých osôb.

Závislosť

Uvedené otázky týkajúce sa rodinných väzieb je potrebné preskúmať vždy, keď je to relevantné. Takisto je potrebné posúdiť, či medzi žiadateľom a akýmkoľvek príbuzným(-i) s pobytom v inom členskom štáte neexistuje nejaký druh závislosti.

V prípade, že existuje závislosť, je potrebné získať tieto informácie:

- ☐ kto presne je/sú závislá osoba/závislé osoby,
- ☐ dôvod závislosti,
- ☐ druh závislosti,
- ☐ spôsob, akým je/sú osoba(-y) závislá(-é),
- ☐ kto sa staral o žiadateľa/závislú osobu v krajine pôvodu/predchádzajúceho obvyklého pobytu,
- ☐ kto sa staral o žiadateľa/závislú osobu počas cesty a v krajine azylu,
- ☐ akým ťažkostiam závislá(-é) osoba(-y) čelí(-ia) v každodennom živote, či je žiadateľ schopný postarať sa o príbuzného a akým spôsobom,
- ☐ ak je závislou osobou žiadateľ, či je druhá osoba schopná postarať sa o neho a akým spôsobom,
- ☐ akýkoľvek podporný dokument týkajúci sa situácie závislosti, napr. lekárske správy, dokumenty, psychologické a sociologické posudky,
- ☐ písomný súhlas dotknutých osôb.

Dieťa bez sprievodu

- ☐ akýkoľvek podporný dokument o rodinných väzbách,
- ☐ akýkoľvek podporný dokument týkajúci sa nepľnoletosti žiadateľa, a to najmä ak sa žiadateľ blíži k veku 18 rokov (napr. preukaz totožnosti alebo rodný list),
- ☐ informácie týkajúce sa povahy vzťahu medzi maloletou osobou a príbuzným, kým žili v krajine pôvodu (či ide o tetu, strýka, starého rodiča),
- ☐ schopnosť príbuzného postarať sa o dieťa,
- ☐ blaho a sociálny rozvoj dieťaťa,
- ☐ zohľadňovanie skutočností týkajúcich sa bezpečnosti a ochrany, najmä ak existuje možnosť, že dieťa bolo alebo sa môže stať obeťou obchodovania s ľuďmi,
- ☐ názory dieťaťa pri zohľadnení jeho veku a zrelosti a kultúrneho zázemia,

Ustanovenia o práve vlastného uváženia: ustanovenie o zvrchovanosti

- ☐ námietky žiadateľa voči odovzdaniu do krajiny, ktorá je potenciálne zodpovedným členským štátom. Námietky sa môžu týkať osobných dôvodov (rodinné dôvody, zdravotné dôvody) a/alebo všeobecnej situácie v zodpovednom členskom štáte,
- ☐ prítomnosť rodinných príslušníkov, ktorí (nie) sú žiadateľmi o medzinárodnú ochranu, v členskom štáte
- ☐ dôvody týchto námietok.

Ustanovenia o práve vlastného uváženia: ustanovenie o humanitárnych dôvodoch

- ☐ prítomnosť iného rodinného príslušníka v inom členskom štáte, ako sa predtým skúmalo,
- ☐ osobné údaje tejto osoby/týchto osôb,
- ☐ iné údaje o danej osobe/daných osobách, ktoré sa týkajú aktuálneho miesta pobytu (napr. adresa),
- ☐ presný druh vzťahu/kontaktu medzi žiadateľom a touto osobou/týmito osobami v krajine pôvodu,
- ☐ postavenie, ktoré táto osoba/tieto osoby má/majú v druhom členskom štáte,
- ☐ okolnosti, za ktorých boli od seba odlúčení,
- ☐ informácie o vzťahu/kontakte medzi žiadateľom a touto osobou/týmito osobami odkedy boli od seba odlúčení,
- ☐ dôvody, prečo chcú byť zlúčení,
- ☐ akýkoľvek podporný dokument,
- ☐ akýkoľvek podporný dokument, ako sú lekárske správy, fotografie, cestovné lístky z návštevy druhej osoby, ktorej cieľom bolo stretnúť sa so žiadateľom,
- ☐ písomný súhlas oboch strán.

Príloha II: Oblasti na preskúmanie počas pohovoru: vstup, pobyt a predchádzajúca žiadosť

Otázky, ktoré je potrebné preskúmať počas pohovoru v súvislosti s pobytom, vízom, neoprávneným vstupom alebo pobytom, predchádzajúcimi žiadosťami o azyl, zánikom povinností.

Uvedené body nepredstavujú presný návod, ako by sa mal úradník poverený prípadom pýtať alebo ako by mal formulovať otázky. Ide skôr o pomôcku na pripomenutie, aké otázky môže byť potrebné preskúmať v závislosti od konkrétnych okolností žiadosti, s cieľom získať informácie potrebné na určenie zodpovednosti.

Ak chýbajú oficiálne dôkazy podporujúce vyhlásenia žiadateľa, žiadajúci členský štát by mal vyvinúť primerané úsilie na získanie úplných vyhlásení týkajúcich sa cestovnej trasy, a to pýtaním sa podrobných otázok počas pohovoru.

Je veľmi dôležité, aby na konci pohovoru boli známe informácie o celej cestovnej trase žiadateľa.

Cestovná trasa

V súvislosti s cestovnou trasou by mal úradník poverený prípadom získať tieto informácie:

- ☐ akékoľvek príslušné dokumenty, ktoré môže žiadateľ mať v súvislosti so svojou cestou a v závislosti od spôsobu, akým cestoval (napr. pas, letenky, lístky na autobus alebo vlak, palubné lístky),
- ☐ kedy a kde sa cesta začala,
- ☐ krajiny, cez ktoré žiadateľ cestoval počas svojej cesty,
- ☐ prostriedky, ktorými žiadateľ cestoval a dokumenty použité pri cestovaní. Zahŕňa to aj okolnosti odchodu, tranzity a príchod, ako aj dopravné prostriedky, ktoré žiadateľ využil,
- ☐ spôsob, akým prekročil hranicu,
- ☐ či mal pri prekračovaní hranice so sebou nejaké doklady,
- ☐ dátumy cestovania. Často je pre žiadateľov zložitá poskytnúť presné dátumy, časový rámec je však dôležitou informáciou,
- ☐ iní ľudia, s ktorými žiadateľ cestoval.

Žiadosť o medzinárodnú ochranu v inom členskom štáte

- ☐ dĺžka pobytu na každom mieste/v každej krajine,
- ☐ postavenie, ktoré žiadateľ mal v tejto krajine/týchto krajinách,
- ☐ či osoba požiadala o medzinárodnú ochranu v inom členskom štáte,
- ☐ ak osoba požiadala o medzinárodnú ochranu, kedy a kde to urobila,
- ☐ presný opis postupu,
- ☐ výsledok tejto žiadosti,
- ☐ celá dokumentácia týkajúca sa žiadosti.

Povolenie na pobyt vydané žiadateľovi

- ☐ či bolo žiadateľovi vydané povolenie na pobyt,
- ☐ ktorý(-é) členský(-é) štát(-y) vydal(-i) povolenie na pobyt,
- ☐ kedy bolo povolenie na pobyt vydané,
- ☐ obdobie platnosti povolenia na pobyt,
- ☐ typ povolenia na pobyt,
- ☐ čas medzi skončením platnosti povolenia na pobyt a žiadosťou o medzinárodnú ochranu,
- ☐ z akého dôvodu bolo povolenie na pobyt vydané.

Vízum vydané žiadateľovi

- ☐ či bolo žiadateľovi vydané vízum,
- ☐ ktorý členský štát vízum vydal,
- ☐ či vízum vydal členský štát v mene iného členského štátu,
- ☐ kedy bolo vízum vydané,
- ☐ obdobie platnosti víza,
- ☐ typ vydaného víza,
- ☐ či osoba opustila územie členských štátov,
- ☐ čas medzi skončením platnosti víza a žiadosťou o medzinárodnú ochranu,
- ☐ či bol žiadateľovi vydaný iný typ víza.

Zánik povinnosti členského štátu

- ☐ či osoba opustila územie členských štátov,
- ☐ dĺžka pobytu mimo územia členských štátov,
- ☐ dátum vstupu na územie členských štátov a odchodu z nich,
- ☐ cieľ cesty (krajina pôvodu alebo iná krajina),
- ☐ spôsob cestovania,
- ☐ dĺžka pobytu v tretej krajine,
- ☐ prečo žiadateľ opustil územie členských štátov,
- ☐ či má žiadateľ nejaké podporné dokumenty,
- ☐ okolnosti cestovania, či cestoval sám alebo cestu zorganizoval iný členský štát.

Príloha III – Súhrnné tabuľky obsahujúce zoznam dôkazných prostriedkov a indícií – Zlúčenie rodiny

Dôkazy	Maloletá osoba bez sprievodu Článok 8	Rodinní príslušníci, ktorí požívajú medzinárodnú ochranu Článok 9	Rodinní príslušníci, ktorí sú žiadateľmi o medzinárodnú ochranu Článok 10
Písomné potvrdenie informácií od druhého členského štátu	✓	✓	✓
Výpis z registrov	✓	✓	✓
Povolenia na pobyt vydané rodinnému príslušníkovi	✓	✓	
Dočasné povolenie na pobyt vydané rodinnému príslušníkovi			✓
Dôkaz, že dotknuté osoby sú v príbuzenskom vzťahu (ak sú k dispozícii)	✓	✓	✓
Ak takéto dôkazy neexistujú a ak je to potrebné, test DNA alebo krvný test	✓		✓
Súhlas dotknutých osôb		✓	✓

Indície	Maloletá osoba bez sprievodu Článok 8	Rodinní príslušníci, ktorí požívajú medzinárodnú ochranu Článok 9	Rodinní príslušníci, ktorí sú žiadateľmi o medzinárodnú ochranu Článok 10
Overiteľné informácie od žiadateľa	✓	✓	✓
Vyhlásenia dotknutých rodinných príslušníkov	✓		
Správy/potvrdenie informácií zo strany medzinárodnej organizácie, napríklad UNHCR	✓	✓	✓

Príloha IV – Súhrnné tabuľky obsahujúce zoznam dôkazných prostriedkov a indícií – Pobyť, víza, neoprávnený vstup alebo pobyt najmenej päť mesiacov/oprávnený vstup

Dôkazy	Platné povolenie na pobyt, resp. povolenie so skončenou platnosťou Článok 12 ods. 1, 3 a 4	Platné vízum, resp. vízum, ktorého platnosť sa skončila Článok 12 ods. 2, 3 a 4	Neoprávnený vstup Článok 13 ods. 1	Pobyt v členskom štáte najmenej päť mesiacov Článok 13 ods. 2	Oprávnený vstup na územie cez vonkajšiu hranicu Článok 14
Povolenie na pobyt (platné, resp. so skončenou platnosťou)	✓				
Vydané vízum (platné, resp. so skončenou platnosťou)		✓			
Výpisy z cudzineckých registrov alebo podobných registrov	✓	✓			
Správy/potvrdenie informácií zo strany členského štátu, ktorý vydal povolenie na pobyt	✓				
Správy/potvrdenie informácií zo strany členského štátu, ktorý vydal vízum		✓			
Kladný výsledok porovnávania prenesený prostredníctvom systému VIS		✓			
Vstupná pečiatka (alebo podobné potvrdenie) v pase alebo v pozmenenom, alebo sfalšovanom pase			✓		✓
Výstupná pečiatka z krajiny susediacej s ČS alebo výstupná pečiatka od ČS			✓		✓
Cestovné lístky, ktoré jednoznačne dokazujú vstup cez vonkajšiu hranicu			✓		✓
Povolenie na pobyt vydané na obdobie, kým sa posudzuje žiadosť o povolenie na pobyt				✓	
Výzvy na opustenie územia alebo rozhodnutie o vyhostení, ktoré boli vydané v rozmedzí najmenej piatich mesiacov alebo ktoré neboli vykonané				✓	
Výpisy zo záznamov nemocníc, väzníc a zariadení určených na zaistenie				✓	
Kladný výsledok zo systému Eurodac (kategória 2) alebo odtlačky prstov odobraté v súvislosti s neoprávneným vstupom			✓		

Indície	Platné povolenie na pobyt, resp. povolenie so skončenou platnosťou Článok 12 ods. 1, 3 a 4	Platné vízum, resp. vízum, ktorého platnosť sa skončila Článok 12 ods. 2, 3, 4	Neoprávnený vstup Článok 13 ods. 1	Pobyt v členskom štáte najmenej päť mesiacov Článok 13 ods. 2	Oprávnený vstup na územie cez vonkajšiu hranicu Článok 14
Podrobné a overiteľné vyhlásenia žiadateľa	✓	✓	✓	✓	✓
Správy/potvrdenie informácií zo strany medzinárodnej organizácie, napríklad UNHCR	✓	✓	✓	✓	✓
Správa/potvrdenie informácií zo strany členského štátu, ktorý nevydal povolenie na pobyt alebo vízum	✓	✓			
Správa/potvrdenie informácií zo strany rodinných príslušníkov, spolucestujúcich atď.	✓	✓	✓	✓	✓
Správa/potvrdenie informácií zo strany iného členského štátu alebo tretej krajiny			✓		✓
Správy/potvrdenie informácií zo strany mimovládnej organizácie, napr. organizácie zabezpečujúcej ubytovanie pre ľudí v núdzi				✓	
Odtlačky prstov okrem prípadov, keď boli odobraté pri prekročení vonkajšej hranice			✓	✓	✓
Cestovné lístky, hotelové účty, vstupenky, vyšetrovacie poukazy, informácie preukazujúce využívanie služieb alebo iné indície rovnakého druhu atď.			✓	✓	✓

Príloha V – Súhrnné tabuľky obsahujúce zoznam dôkazných prostriedkov a indícií – Predchádzajúce žiadosti o medzinárodnú ochranu, odchod z územia a vyhostenia

Dôkazy	Odchod z územia ČŠ Článok 19 ods. 2, článok 20 ods. 5	Vyhostenie z územia ČŠ Článok 19 ods. 3	Predchádzajúce žiadosti o azyl Článok 18 ods. 1 písm. b), c) a d); článok 20 ods. 5
Výstupná pečiatka	✓	✓	
Výpis z registrov tretích krajín potvrdzujúci pobyt	✓		
Cestovné lístky, ktoré jednoznačne dokazujú odchod alebo vstup cez vonkajšiu hranicu	✓		
Správa/potvrdenie od členského štátu, z ktorého žiadateľ opustil územie členských štátov	✓		
Výstupná pečiatka od tretieho členského štátu susediaceho s ČŠ	✓		
Vstupná pečiatka (alebo podobné potvrdenie) v pase	✓		
Kladný výsledok zo systému Eurodac (kategória 1) alebo odtlačky prstov odobraté v súvislosti so žiadosťou o medzinárodnú ochranu			✓
Odtlačky prstov odobraté v súvislosti so žiadosťou			✓
Tlačivo, ktoré predložil žiadateľ			✓
Oficiálna správa vypracovaná úradmi			✓
Výpisy z príslušných registrov a spisov			✓
Písomná správa orgánov potvrdzujúca podanie žiadosti			✓
Písomný dôkaz od úradov, že cudzinec bol skutočne vyhostený	✓	✓	
Potvrdenie informácie o vyhostení treťou krajinou		✓	

Indície	Odchod z územia ČS Článok 19 ods. 2, článok 20 ods. 5	Vyhostenie z územia ČS Článok 19 ods. 3	Predchádzajúca žiadosť o azyl Článok 18 ods. 1 písm. b), c) a d); článok 20 ods. 5
Podrobné a overiteľné vyhlásenia žiadateľa	✓	✓	✓
Správa/potvrdenie informácií zo strany medzinárodnej organizácie, napríklad UNHCR	✓	✓	✓
Správa/potvrdenie informácií zo strany iného členského štátu	✓		✓
Správa/potvrdenie informácií zo strany rodinných príslušníkov, spolucestujúcich	✓	✓	✓
Výstupná pečiatka z miesta, z ktorého dotknutý žiadateľ opustil územie členských štátov na obdobie najmenej troch mesiacov	✓	✓	
Odtlačky prstov okrem prípadov, keď boli odobraté pri prekročení vonkajšej hranice	✓	✓	
Cestovné lístky, hotelové účty, vstupenky, vyšetrovacie poukazy, informácie preukazujúce využívanie služieb alebo iné indície rovnakého druhu atď.	✓	✓	

ODKAZY

- *odkazy na právne predpisy, príslušnú judikatúru a ďalšie zdroje*

Právne odkazy a príslušná judikatúra

Tento prehľad právnych odkazov a judikatúry nepredstavuje úplný referenčný nástroj. Jeho cieľom je len poskytnúť úradníkovi poverenému prípadom praktické usmernenie s odkazmi na niektoré najvýznamnejšie ustanovenia a judikatúru. Rozhodnutia týkajúce sa uplatňovania dublinského nariadenia II, ktoré sú už kodifikované v dublinskom nariadení III, nie sú zahrnuté do tohto prehľadu.

Uvedené odkazy sú usporiadané podľa témy. Pre ľahšiu orientáciu a v prípade, že je to možné, sú judikatúra a ďalšie právne nástroje hypertextovo prepojené na odkazy.

Právny rámec a rozsah pôsobnosti dublinského systému

Právne odkazy	Judikatúra
Dublinské nariadenie III Vykonávacie nariadenie Nariadenie Eurodac II	Rýchle určenie zodpovednosti/účinného prístupu k postupom na poskytnutie medzinárodnej ochrany: • rozsudok SDEÚ zo 16. februára 2017, C.K. a i./Najvyšší súd Slovenskej republiky, C-578/16 PPU Účinný prístup k postupom na poskytnutie medzinárodnej ochrany (nie je potrebné výslovné rozhodnutie o vecnom posúdení žiadosti): • rozsudok SDEÚ zo 4. októbra 2018, Bahtiyar Fathi /Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite, C-56/17 Rozsah pôsobnosti dublinského nariadenia III: postup prijatia späť sa neuplatňuje na osoby, ktorým bola poskytnutá medzinárodná ochrana: • uznesenie SDEÚ z 5 apríla 2017, Daher Muse Ahmed/Bundesrepublik Deutschland, C-36/17 Skutočnosť, že členský štát oznámil svoj úmysel vystúpiť z Európskej únie, nezaväzuje určujúci členský štát, aby sám posúdil žiadosť o medzinárodnú ochranu: • rozsudok SDEÚ z 23. januára 2019, M.A. a i./The International Protection Appeals Tribunal a i., C-661/17
	Vnútroštátna judikatúra

Kritériá na určenie zodpovedného členského štátu

Právne odkazy	Judikatúra
Články 8 až 17 Dublinské nariadenie III	Žiadateľ sa môže odvolať na nesprávne uplatnenie kritérií podľa kapitoly III dublinského nariadenia III: • rozsudok SDEÚ zo 7. júna 2016, Mehrdad Ghezelbash/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, C-63/15 Žiadateľ sa môže odvolať aj na porušenie pravidla stanoveného v článku 19 ods. 2 dublinského nariadenia III: • rozsudok SDEÚ zo 7. júna 2016, George Karim/Migrationsverket, C-155/15 Význam pojmu „podanie žiadosti“ podľa článku 2 písm. b) dublinského nariadenia III a začiatok lehôt podľa článku 21 ods. 1 a článku 23 ods. 1 dublinského nariadenia III: • rozsudok SDEÚ z 26. júla 2017, Tsegeza Mengesteab/Bundesrepublik Deutschland, C-670/16
	Vnútroštátna judikatúra

Poskytovanie informácií

Právne odkazy	Judikatúra
Článok 4 Dublinské nariadenie III	Neposkytnutie dostatočných informácií žiadateľom, čo predstavuje porušenie článku 3 EDĽP: • rozsudok ESĽP zo 14. marca 2017, Ilias a Ahmed/Maďarsko, č. 47287/15 Členské štáty musia mať spoľahlivé prostriedky na komunikáciu so žiadateľmi: • rozsudok ESĽP z 21. januára 2011, M.S.S./Belgicko a Grécko, č. 30696/09
	Vnútroštátna judikatúra

Osobný pohovor

Právne odkazy	Judikatúra
Články 4 a 5 Dublinské nariadenie III Článok 14 smernice o konaní o azyle	Povinnosť vykonať osobný pohovor pred vydaním rozhodnutia o odovzdaní a príležitosť pre žiadateľa predložiť akékoľvek ďalšie informácie relevantné pre správne určenie: • rozsudok SDEÚ zo 7. júna 2016, Mehrdad Ghezelbash/Staatssecretaris van Veiligheidsdienst Justitie, C-63/15
	Vnútroštátna judikatúra

Zohľadňovanie osobitných skutočností týkajúcich sa osôb s osobitnými potrebami – deti

Právne odkazy	Judikatúra
Článok 24 smernice o konaní o azyle Články 21 a 22 smernice o podmienkach prijímania Články 8, 16, 17 dublinského nariadenia III	Zohľadňovanie skutočností pred odovzdaním – neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie, odovzdanie vážne chorého žiadateľa o azyl členskému štátu zodpovednému za posúdenie žiadosti: • rozsudok SDEÚ zo 16. februára 2017, C.K. a i. / Najvyšší súd Slovenskej republiky, C-578/16 PPU Členské štáty nemôžu jednoducho odoprieť právo na pobyt štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý je rodičom občana EÚ, bez toho, aby v plnej miere posúdili porušenie podstaty práv vyplývajúcich z postavenia dieťaťa ako občana Únie: • rozsudok SDEÚ z 10. mája 2017, Chavez-Vilchez a i./Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank a i., C-133/15 Záujem dieťaťa a ustanovenie o práve vlastného uváženia: • rozsudok SDEÚ z 23. januára 2019, M.A. a i./The International Protection Appeals Tribunal a i., C-661/17
	Vnútroštátna judikatúra

Posudzovanie dôkazov – možnosť poskytnúť dôkazy a zaistenie správneho posúdenia zodpovednosti

Právne odkazy	Judikatúra
Článok 19 ods. 2, článok 20 ods. 2, článok 21 ods. 1, článok 22 ods. 2, 3, 4, 5, článok 27 ods. 1 a článok 34 Dublinské nariadenie III Príloha II a príloha V k vykonávaciemu nariadeniu	Rozsah pôsobnosti odvolania proti rozhodnutiu o odovzdaní: žiadateľ o azyl má právo odvolať sa na nesprávne uplatnenie kritérií na určenie zodpovednosti, ktoré sú stanovené v kapitole III dublinského nariadenia III: • rozsudok SDEÚ zo 7. júna 2016, Mehrdad Ghezelbash/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, C-63/15 Zánik povinnosti: žiadateľ o azyl má právo dovolávať sa porušenia práva stanoveného v článku 19 ods. 2 dublinského nariadenia III, podľa ktorého povinnosť zodpovedného členského štátu prijať ho späť zaniká, ak sa nachádzal mimo územia členských štátov počas najmenej troch mesiacov: • rozsudok SDEÚ zo 7. júna 2016, George Karim/Migrationsverket, C-155/15 Predloženie žiadosti, začiatok procesu určovania a uplynutie obdobia na podanie dožiadania o prevzatie: • rozsudok SDEÚ z 26. júla 2017, Tsegezab Mengesteab/Bundesrepublik Deutschland, C-670/16
	Vnútroštátna judikatúra

Posudzovanie dôkazov: kritériá a iné ustanovenia týkajúce sa zlúčenia rodiny

Právne odkazy	Judikatúra
Články 8, 9, 10, 11, 16, 17 Dublinské nariadenie III	Uplatňovanie ustanovenia o práve vlastného uváženia podľa článku 17 ods. 1 je nepodmienené. Orgán, ktorý uplatňuje článok 17 ods. 1 dublinského nariadenia III, nemusí byť orgánom zodpovedným za určenie zodpovedného členského štátu. Proti rozhodnutiu neuplatniť článok 17 ods. 1 dublinského nariadenia III nemusí byť k dispozícii žiadny prostriedok nápravy: • rozsudok SDEÚ z 23. januára 2019, <i>M.A. a i./The International Protection Appeals Tribunal a i.</i>, C-661/17 Vo všeobecnosti platí, že článok 9 dublinského nariadenia III sa neuplatňuje na situácie prijatia späť. V situácii podľa článku 20 ods. 5 dublinského nariadenia III a za podmienky, že dotknutá osoba ihneď dokáže, že podľa článku 9 dublinského nariadenia III by mal byť zodpovedný členský štát, v ktorom sa aktuálne nachádza, sa však na článok 9 dublinského nariadenia III možno odvolať: • rozsudok SDEÚ z 2. apríla 2019, <i>Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie/H. a R.</i>, spojené veci C-582/17 a C-583/17
	Vnútroštátna judikatúra

Dĺžka trvania postupu

Právne odkazy	Judikatúra
Články 12, 13, 14, 15, článok 19 ods. 1, 2, 3, článok 20 ods. 5 Dublinské nariadenie III	Dĺžka trvania postupu: Keďže členský štát, v ktorom sa dotknutá osoba nachádza, nesmie použiť neprimerane dlhé konanie o určenie zodpovedného členského štátu, tomuto členskému štátu prináleží posúdiť žiadosť danej osoby: • rozsudok SDEÚ z 21. decembra 2011, <i>N.S. a i./Secretary of State for the Home Department</i>, spojené veci C-411/10 a C-493/10 Opätovné preskúmanie dožiadaní a časové lehoty na odpoveď, uplynutie časovej lehoty a účinok: • rozsudok SDEÚ z 13. novembra 2018, <i>X a X/ Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie</i>, spojené veci C-47/17 a C-48/17 Začiatok procesu určovania a podanie žiadosti a lehoty na podanie dožiadania: • rozsudok SDEÚ z 26. júla 2017, <i>Tsegezab Mengesteab/Bundesrepublik Deutschland</i>, C-670/16 Rozhodnutie o odovzdaní sa vydá a oznámi až po prijatí dožiadania o odovzdanie: • rozsudok SDEÚ z 31. mája 2018, <i>Adil Hassan/Préfet du Pas-de-Calais</i>, C-647/16 Predĺženú lehotu na odovzdanie v prípade žiadateľov, ktorí sú na úteku, možno uplatniť informovaním zodpovedného členského štátu pred tým, ako uplynie pôvodná lehota: • rozsudok SDEÚ z 19. marca 2019, <i>Abubacarr Jawo/Bundesrepublik Deutschland</i>, C-163/17
	Vnútroštátna judikatúra

Posudzovanie dôkazov: Kritériá týkajúce sa pobytu, vstupu a zdržiavania sa

Právne odkazy	Judikatúra
Články 12, 13, 14, 15, článok 19 ods. 1, 2, 3, článok 20 ods. 5 Dublinské nariadenie III	Vstup povolený výnimočne z humanitárnych dôvodov, vymedzenie pojmu „vízum“, vymedzenie „neoprávneného prekročenia hraníc“, vydanie víz a neoprávnené prekročenie vonkajšej hranice, dátum podania dožiadania určuje uplatniteľnosť článku 13 ods. 1 dublinského nariadenia III, odvolanie proti rozhodnutiu o odovzdaní nemá vplyv na túto lehotu: • rozsudok SDEÚ z 26. júla 2017, Kadija Jafari a Zainab Jafari/Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-646/16 • rozsudok SDEÚ, z 26. júla 2017, A.S./Slovinská republika, C- 490/16
	Vnútroštátna judikatúra

Posudzovanie dôkazov: Predchádzajúce žiadosti o azyl

Právne odkazy	Judikatúra
Článok 18 ods. 1 písm. b), c), d) Dublinské nariadenie III	Bez ohľadu na odvolanie podané v dožiadanom členskom štáte je dožiadanie vždy potrebné podať včas; môže existovať (a pokračovať) odvolanie podané v skoršom dátume so súbežným odvolaním proti rozhodnutiu o odovzdaní s neskorším dátumom; dožiadateľ členský štát nemusí vedieť o predchádzajúcich (podaných) odvolaniach; odovzdanie žiadateľa podľa európskeho zatykača sa netýka uplatňovania dublinského nariadenia III: • rozsudok SDEÚ z 5. júla 2018, X/ Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, C-213/17 V článku 18 ods. 2 dublinského nariadenia III sa nevyžaduje, aby sa postup posúdenia žiadateľovej žiadosti obnovil vo fáze, v ktorej bol prerušený po odovzdaní dotknutého žiadateľa: • rozsudok SDEÚ zo 17. marca 2016, Shiraz Baig Mirza/Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, C-695/15 Keď sa žiadateľ vráti do členského štátu, ktorý ho predtým odovzdal, musí sa podať nové dožiadanie o odovzдание, pričom sa uplatňujú osobitné podmienky: • rozsudok SDEÚ z 25. januára 2018, Bundesrepublik Deutschland/Aziz Hasan, C-360/16 Žiadosť o medzinárodnú ochranu predložená štátnym príslušníkom tretej krajiny, ktorý má postavenie na základe doplnkovej ochrany, a uplatniteľnosť postupu prijatia späť: • uznesenie SDEÚ z 5. apríla 2017, Daher Muse Ahmed/Bundesrepublik Deutschland, C-36/17 • rozsudok SDEÚ z 25. januára 2018, Spolková republika Nemecko/ Aziz Hasan, C-360/16
	Vnútroštátna judikatúra

Odovzdanie podľa dublinského nariadenia

Právne odkazy	Judikatúra
Článok 3 ods. 2 druhý pododsek, článok 17 ods. 1 Dublinské nariadenie III	Uplynutie lehôt na odovzdanie dotknutej osoby je postačujúce na automatický presun zodpovednosti, pričom sa dotknutá osoba môže na tento argument na súde odvolať: • rozsudok SDEÚ z 25. októbra 2017, Majid Shiri /Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-201/16 Význam pojmu „útek“; predĺžená lehota na odovzdanie v prípade žiadateľov, ktorí utiekli, sa uplatňuje informovaním zodpovedného štátu pred uplynutím pôvodnej lehoty; článok 4 charty môže byť uplatniteľný na odovzdanie žiadateľov podľa článku 29 dublinského nariadenia III v prípade významného rizika, že po poskytnutí medzinárodnej ochrany v zodpovednom členskom štáte by dotknutá osoba bola vystavená neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu. • rozsudok SDEÚ z 19. marca 2019, Abubacarr Jawo/Bundesrepublik Deutschland, C-163/17 Porušenie článku 4 charty a článku 3 EDĽP a neľudské a ponižujúce zaobchádzanie: • rozsudok SDEÚ zo 16. februára 2017, C.K. a i./Najvyšší súd Slovenskej republiky, C-578/16 PPU
	Vnútroštátna judikatúra

Obráťte sa na EÚ

Osobne

V rámci celej EÚ existujú stovky informačných centier Europe Direct. Adresu centra najbližšieho k vám nájdete na tejto webovej stránke: https://europa.eu/european-union/contact_sk

Telefonicky alebo e-mailom

Europe Direct je služba, ktorá odpovedá na vaše otázky o Európskej únii. Túto službu môžete kontaktovať:

- prostredníctvom bezplatného telefónneho čísla: 00 800 6 7 8 9 10 11 (niektorí operátori môžu tieto hovory spoplatňovať),
- prostredníctvom štandardného telefónneho čísla: +32 22999696, alebo
- e-mailom na tejto webovej stránke: https://europa.eu/european-union/contact_sk

Vyhľadávanie informácií o EÚ

Online

Informácie o Európskej únii sú dostupné vo všetkých úradných jazykoch Európskej únie na webovej stránke Europa: https://europa.eu/european-union/index_sk

Publikácie EÚ

Publikácie EÚ, bezplatné alebo platené, si môžete stiahnuť alebo objednať z kníhkupectva na webovej stránke <https://op.europa.eu/sk/publications>. Ak chcete získať viac než jeden výtlačok bezplatných publikácií, obráťte sa na službu Europe Direct alebo vaše miestne informačné centrum (pozri https://europa.eu/european-union/contact_sk).

Právo EÚ a súvisiace dokumenty

Prístup k právnym informáciám EÚ vrátane všetkých právnych predpisov EÚ od roku 1952 vo všetkých úradných jazykoch nájdete na webovej stránke EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

Otvorený prístup k údajom z EÚ

Portál otvorených dát EÚ (<http://data.europa.eu/euodp/sk>) poskytuje prístup k súborom dát z EÚ. Dáta možno stiahnuť a opätovne použiť bezplatne na komerčné aj nekomerčné účely.

